

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

சனிக்கிழமை, 1979 மார்ச் 10.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) தகவல் கோரல்.

(அ) எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் யாரும் அவையில் இல்லாதது குறித்து.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வரிசையில் யாருமே இல்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை. அமைச்சர்கள் வரிசையில் தான் இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது.

(2) வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நலப்பள்ளிகளில் உள்ள பகுதி நேர ஊழியர்களது ஊதியம்.

குறுகிய கால வினா எண். 10—திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்ட அரிசன நலத்துறையின் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பகுதி நேர ஊழியர்களுக்கு ஊதியக்குழு அறிக்கைப் படி ஊதியம் வழங்கப்படுகிறதா?

(ஆ) இல்லையெனில் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : (அ) தஞ்சை மாவட்ட அரிசன நலப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பகுதி நேர ஊழியர்களுக்கு மூன்றாவது ஊதியக்குழுவின் அறிக்கையின்படி ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை.

(ஆ) பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் முன்னர் வாங்கி வந்த ஊதியத்தைவிட தற்போது மூன்றாவது ஊதியக்குழுவின் பரிந்துரையின்மேல் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதியம் குறைவாக உள்ளதால் புதிய ஊதியப்படி ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பகுதி நேர ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகிற ஊதியத்தைவிட ஊதியக்குழுவின் பரிந்துரை குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி குறைவாக கொடுக்க வேண்டிய பரிந்துரையை ஏற்காமல், அவர்களுக்கு அதிகமாக ஊதியம் வழங்க அரசு முன் வருமா? அரசு ஊழியர்கள், பகுதி நேர ஊழியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு 20 ரூபாய் அதிகமாகி இருக்கிறது, ஆனால் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தான் புகார் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்வது போல் சொல்வது இல்லை. அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு தற்போது நிலையான ஊதியம் ரூ. 60, பணியிட ஊதியம் ரூ. 20 என்று ஆக மொத்தம் ரூபாய் 80 பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த ரூபாய் 80-ஐ உயர்த்த வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதற்கு ஊதியக் குழு எந்தக் கருத்தும் சொல்லவில்லை. ஊதிய விகிதத்தில் மாறுபாடு இருக்குமானால், அதை நிதித்துறையோடு கலந்து பேசி, அவர்களுடைய ஒப்புதலோடு தான், இந்தத் துறை வழங்கமுடியும். ஆகவே, மாவட்ட நல அதிகாரி, நெறியாளருக்கு எழுதி இருக்கிறார். நெறியாளர் அரசுக்கு எழுதி இருக்கிறார். நிதித்துறையிடம் கலந்து பேசி அது பற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறையில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள், வார்டன்கள், கடைநிலை ஊழியர்கள் ஆகியோருக்கு சம்பளம் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதாக கூறப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள் இதர பணியாளர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்பு மாவட்டத்தில் தலைமையிடத்தில் தான் ஊதியம் வழங்கப்பட்டது. பல்வேறு வட்ட பகுதிகளில் உள்ள ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டியிருந்ததால் கால தாமதம் ஏற்பட்டது. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு, என்னுடைய கவனத்திற்கு ஆசிரியர்களாலும், மற்றவர்களாலும் கொண்டு வந்தபோது, ஒவ்வொரு மாதமும் 1-ம் தேதியே சம்பளம் வழங்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் ஆணையிட்டு, அந்தந்த வட்ட அலுவலகங்களிலே டிசம்பர் மாதம் முதல் அப்படி வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசன நலத்துறை பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 60 பிளஸ் 20 ரூ. 80 கொடுக்கப்படுகிறது

1979 மார்ச் 10]

என்று சொன்னார்கள். அது பற்றி ஊதியக் குழு பரிந்துரை எதுவும் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். பரிந்துரை ஏதும் சொல்லப் படவில்லை என்பதற்காக அதிகம் கொடுக்காமல் இருக்கக்கூடாது. அங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஒடுக்கப் பட்டவர்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தேவையான அளவிற்கு ஊதியத்தை வழங்க, குறைந்த பட்சம் ரூ. 450 முதல் 500 வரை வழங்க முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, 3-வது ஊதியக் குழு எவ்வளவு நிர்ணயித்து இருக்கிறதோ அதை வழங்கத்தான் இந்தத் துறைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதிலே வேறுபாடு இருக்குமானால் துறைத் தலைவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, ஒப்புதல் பெற்று, பிறகுதான் அந்த வேறுபாட்டை நீக்கவேண்டும் என்பது விதி முறை. அதைப் பின் பற்றி துறை அரசுக்கு எழுதி இருக்கிறது. அதை அரசு பரிசீலனை செய்து எது நியாயமோ அதைத் தருவதற்கு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறையில் பணியாற்றும் பகுதி நேர ஊழியர்களுக்கு ஊதியக்குழு பரிந்துரை செய்துள்ள சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது தற்போது கொடுப்பதை விட அதிகமாக யிருக்கிறது. அதனை ஓரிரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தான் நிறைவேற்றவில்லை. ஆனால் நம்முடைய அரிசன நல ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. அங்கேயுள்ள அலுவலர்கள் கொடுக்காததுதான் ப்ரசனையே தவிர, ஊதியக்குழு சிபார்சு செய்யவில்லை என்பது பிரச்சனை அல்ல. ஆகவே, மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் நிதித்துறையோடு பேச, வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரிசன நலத்துறை இலாகா நிதித்துறையோடு எந்த அளவிற்கு தொடர்பு வைத்துள்ளது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, அதை வலியுறுத்தி உடனடியாக அவர்களுக்கு அதிகமாக்கித் தர அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் இந்தத் துறைக்கும் இருக்கும் தொடர்பைக் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லாத் துறைக்கும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் ஊதியக் குழு ஏற்கெனவே இருக்கிற ஊதியம் எவ்வளவு, மாற்றியமைக்கப்பட்ட ஊதியம் எவ்வளவு என்று வரையறை செய்து நிர்ணயித்திருக்கிறது. வரையறை செய்யப்பட்டதில் இருக்கிற குறைபாட்டைப் போக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அந்தத் துறை அரசைக் கேட்க வேண்டும். அதிலேதான் பிரச்சனை. துறைக்கும்

[1979 மார்ச் 10]

துறைக்கும் எந்தவிதமான பிரச்சனையும் இல்லை. இந்தத் துறைக்கும் நிதித் துறைக்கும் பிரச்சனை இல்லை ; இருந்தால் அதை அப்போது அவசியம் இந்த அவையில் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த அரிசன நலத் துறைப் பள்ளிகளில் அரிசனங்கள்தான் பகுதி நேர பணியாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மிகவும் வறுமைப்பட்டவர்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்கும் வகையில் அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? இந்தத் துறை நிதித் துறைக்கு என்ன சிபாரிசை, சம்பளத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கச் செய்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இதிலே பணியாற்றுகின்ற அதனைப் போகனும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் என்று சொல்ல முடியாது. ஆரம்பக் காலத்தில் பல்வேறுபட்ட வகுப்பினர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கிற பிரச்சனை ஊதியக் குழு செய்திருக்கிற வரன்முறையில் இருக்கிற குறைபாட்டை நீக்குவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று துறை அரசுக்கு எழுத வேண்டும். அதன்பிறகு அவர்கள் எவ்வளவு தரலாம் என்று முடிவு செய்து, இப்போது இருக்கிற வேறுபாட்டையும் குறைபாட்டையும் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் 80 ரூபாய் சம்பளம் தருவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் என்பதால் 80 ரூபாய் தரப்படுகிறது. பெரும்பாலும் அங்கே இருக்கிறவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் எல்லாம் தொழில் ஆசிரியர்கள். கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற தொழில் நல்லமுறையில் வளர்ச்சியடைவதற்கு அவர்களை எல்லாம் முழு நேர ஆசிரியர்களாக நியமித்தால் அவர்களுடைய ஊதியத்தையும் கூட்டிக் கொடுக்கலாம். அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே, அரிசன நலப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு 80 ரூபாய்தான் கொடுக்க ஊதியக் குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பார்த்தால் இது போதாது. யூனியனில் ' வாச்மேன் ' வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு கூட 200 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில்

1979 மார்ச் 10]

80 ரூபாய் சம்பளம் போதுமா என்பதை யோசித்து, அரசாங்கமே அந்த பள்ளிகளை தன் பொறுப்பில் ஏற்று, அவர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளம் கொடுக்க, சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் வர்களே, 80 ரூபாய் வழங்குவதாக நான் சொல்லவில்லை. 80 ரூபாய் வழங்குகிறவர்களுக்கு சம்பளக் கமிஷன் எவ்வளவு ஊதியம் தரவேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யவில்லை. அதனால்தான் குறைபாடு இருக்கிறது. இப்போது மூன்று நிலைகளில் தரப்படுகின்ற சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 60 ரூபாயாக இருந்ததை 75 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 30 ரூபாயாக இருந்ததை 45 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 90 ரூபாயாக இருந்ததை 100 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த இடையிலே இருக்கிற சிக்கல் காரணமாக இந்த வினா எழுந்திருக்கிறது.

பினாமி நிலங்களை மேற்கொள்ளும் திட்டம்.

*வினா எண் 318.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பினாமி நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும் திட்டம் எந்த நிலையிலுள்ளது?

(ஆ) இதுவரை எவ்வளவு நிலம் எத்தனை பேர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது? மாவட்ட வாரியாக?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் :

(அ) (ஆ) இத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், சென்ற பல்லாண்டு காலமாகவே ஒவ்வொரு அமைச்சரும் பினாமி நிலங்களை எடுக்கப் போகிறோம், ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போன்று சென்ற ஆண்டு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இந்த பினாமி நிலங்களை எடுத்துக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பினாமி நிலங்களை நீங்கள் எடுப்பதற்குள்ளாக அது அனாமதேய பேர்வழிகளிடம் மாறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, அதை உடனடியாக எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு

[1979 மார்ச் 10]

சர்க்கார் முன்வருமா? உடனடியாக எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு கிராமப் திலும் சர்வ கட்சிக் குழு அமையுங்கள்; நாங்கள் ஒத்துழைப்புத் தருகிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வருவதை எப்படியோ நிலச் சுவான்தார்கள் தெரிந்து கொண்டு, அதை பினாமியாக மாற்றிக் கொள்ளும் வகையில் சட்டம் வருவதற்கு முன்பே அதிகாரப் பூர்வமாக எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதி வைத்திருப்பதை அவசரப்பட்டு நாம் எடுப்பது நடைமுறைக்கு சாத்தியமாக இருக்காது. இதில் இருக்கிற சங்கடங்களை உணர்ந்து, அதே நேரத்தில் நியாயத்தையும் உணர்ந்து சங்கடங்களை நீக்கவும் நியாயத்தை நிறைவேற்றவும் அரசு ஆழ்ந்து பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 9-10]

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு இதுவரையிலும் எத்தனை வீட்டு மனைப்பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் எவ்வளவு நிலப்பட்டா வழங்கப்பட்டது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். முறையே அது எவ்வளவு ஏக்கர் என்பதையும் அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1977-78ஆம் ஆண்டில் 53,223 பேருக்கு வீட்டு மனைப்பட்டா இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது. 1978-79ஆம் ஆண்டில் அதாவது அக்டோபர் 31ஆம் தேதி வரையிலும் இந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குரிய கணக்கு இல்லை—3,839 பேர்களுக்கு வீட்டு மனைப்பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலப்பட்டா பற்றியும் கேட்டார்கள். 1977-78ஆம் ஆண்டில் 40,712 ஏக்கர் நிலங்களை எடுத்து கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவை 36,966 பேர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டில் அதாவது 1978-79-ஆம் ஆண்டில் அக்டோபர் மாதம் 31-தேதி வரையிலும் எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள், அதாவது அரசு நிலங்கள் 29,744 ஏக்கரை 29,744 பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் அரசு நிலங்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இப்போது பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த நிலங்கள் எப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிய

1979 மார்ச் 10]

வில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விரைவில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது எப்போது என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக ஒரு காலவரம்பை நிர்ணயித்து குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் நிச்சயமாக எல்லா பினாமி நிலங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தை அளிக்க முன் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசை நீங்கள் நம்பவேண்டும். இந்த பினாமி நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் அரசு எவ்வளவு விரைவு காட்டுகிறது என்பதையும் நீங்கள் நம்பவேண்டும். உச்ச வரம்பு நிலங்களைப் பற்றியும் மற்ற நிலங்களைப் பற்றியும் உள்ள ரகசியங்களை முன்பே சொல்லிவிட்டால் அதனால் திட்டத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட தவறுகளை மீண்டும் இந்த அரசு செய்யாது, நானும் செய்யத் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. காளியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சில மிராசுதாரர்கள் தங்களது பினாமி நிலங்களை சில குடியானவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்து அவர்கள் அனுபவித்து வருவது அரசுக்கு தெரியுமா? அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரசுக்குப் பல விஷயங்கள் தெரியும். ஆனால் அதி காரபூர்வமான தகவல் இல்லாமல் அவர்களைத் தண்டிக்க முடியாது. ஆகவே, இதற்கு என்ன செய்வது என்று அரசு சட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் 6 மாதங்களுக்கு முன்பாக பேசும்போது தஞ்சையில் 3 ஆயிரம் ஏக்கர் பினாமி நிலங்கள் இருக்கின்றன, அவை உடனடியாக எடுக்கப்பட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்றார்கள். அவர் வாக்குறுதியினை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அந்த நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டனவா என்றும், அதன் அடிப்படையில் பயன் அடைந்த அரிசனங்கள் எத்தனை பேர் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எனக்கு இருக்கின்ற ஆர்வத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நம்புவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[1979 மார்ச் 10]

எனக்கு ஆர்வமும் இருக்கிறது. ஆசையும் இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே சங்கடங்களும் இருக்கின்றன. ஆனாலும் இவற்றை எல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொண்டு பொது மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவை எல்லாம் என்னென்ன வழிவகைகளில் எடுக்கப்படும் என்பதைச் சொல்லக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பினாமி நிலங்களை எடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆசையும் இருக்கிறது. ஆர்வமும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வரவேற்கவேண்டிய விஷயந்தான். இந்த பினாமி என்பது ஒருவர் பெயரிலுள்ள நிலத்தை பல பேர்களுக்கு பிரித்து எழுதிவைத்து, ஒன்றாகவே அனுப்பித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது. இதைக் கண்டுபிடிக்க எந்தமாதிரி ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார்கள்? அந்தந்தக் கிராமங்களிலேயே சர்வகட்சிக் குழுக்கள் அமைத்து மக்கள் கமிட்டி அமைத்து விட்டால் சரியாக, உடனடியாகக் கண்டுபிடிக்கமுடியும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : எந்தமாதிரி ஏற்பாடு என்பதை இப்போது சொல்லமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். சொல்லக்கூடாது. ஆனால் அந்த ஏற்பாடு வருகிற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னைப் பாராட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பினாமி நிலங்களை எடுக்கிற போது, பினாமி நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த அரசு இதுவரை தந்துவந்த தொகையைவிடக் குறைவாக, மிகக் குறைவாக கருவதாக அறிவித்திருப்பதற்கு நன்றி. அதே நேரத்தில் இந்த பினாமி நிலங்களை எடுத்து பினாமிக்கே போய் சேராத அளவிற்கு அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பினாமி நிலங்கள் நல்ல நோக்கோடுதான் எடுக்கப்படும். அவை பினாமி நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளப்படும். பினாமி பெயரில் குத்தகைதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். குத்தகைதாரர்களாக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, பினாமி நிலங்கள் எல்லாம் எடுக்கப்படும்.

திரு. கு. ரமணி : மூலக் கேள்வி பினாமி நிலங்களை எடுத்து வினியோகம் செய்வது. அமைச்சர் அவர்கள் அரசு நிலங்கள் பற்றிய கணக்கைச் சொன்னார்கள். பினாமி நிலங்களை எடுத்து

1979 மார்ச் 10]

இதுவரை எவ்வளவு பேர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அதற்கு பதில் தரவேண்டும். அதோடு கிராமங்களில் அடிப்படைச் சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால் நிலங்களை மறுபங்கீடு செய்யவேண்டும். பினாமி நிலங்களை எடுத்துக் கொடுப்பது வீட்டுமனைப்பட்டாவுக்காக அல்ல. அவற்றை உழுதுகொண்டிருக்கும் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பார்களா? அந்தமாதிரி ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : முதலிலேயே சொல்லி விட்டேன். பினாமி நிலங்களை எடுப்பதற்கு எல்லா விதமான ஆலோசனைகளும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதுவரை எடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டேன். எடுக்கிறபோது ஏழை எளியவர்களுக்கு, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. சு. பாலன் : திருச்செந்தூர் கோவில் நிலத்தை ஸன் பேப்பர் மில்லுக்காக பினாமி பெயரால் முன்பு அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் மீண்டும் கைவசப்படுத்துமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தில் குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கக்கூடாது. இங்கில்லாத ஒருவரைப் பற்றிச் சொல்லி அதை ஒரு பிரச்சினையாக எழுப்புவது நியாயம் இல்லை. அந்தக் கேள்விக் கேட்டமில்லை. (குறுக்கீடு.) அது ஒரு குற்றச்சாட்டாக அமைகிறது. (குறுக்கீடு.) பெயரைச் சொல்லாமலிருந்தாலும் கூட அவர்கள் கேட்கிற துணைக் கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்களிடம் பதில் தயாராக இருக்கும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? பதில் இருக்காது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மூலக்கேள்வி கேட்டவர்களுக்கு இரண்டு துணை வினாக்கள் கேட்கலாம் என்று பி.எ.ஸி.யில் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு கேள்விகள் கேட்கலாம் என்று சொல்லி என்னைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டாம். 20 கேள்விகளையும் ஒரு மணி நேரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது திரு. கோதண்டராமன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஐயா, முக்கியமான கேள்விக்கு நிறைய அவகாசம் கொடுத்தால் பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை நம்புங்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்புகிறோம், ரொம்ப ரொம்ப நம்புகிறோம். எல்லா சர்க்கார் களையும் நம்பித்தான் வந்திருக்கிறோம். இதுவரை பிளாமி நிலங்கள் எந்த அளவிற்கு எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயம். ஆகவே உண்மையிலேயே பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை எடுத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் இப்போது ஒருநபருக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்றி ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர்கள்—நாட் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்ஸ்—என்ற அடிப்படையில் விதிவிலக்கும் இல்லாத நிலையில் திட்டவட்டமாக சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதின் மூலமாகத்தான் உங்களுக்கு எந்தவிதமான சிக்கலும் இருக்காது. அப்போதுதான் மற்றவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். அந்த அளவிற்கு ஒத்துழைப்பார்களா?

[முற்பகல் 9-20]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வியில் முதல் கேள்வி பிளாமி நிலத்தைப் பற்றியது. 16, 18 ஆண்டு காலமாக பொருத்திருந்தவர்கள் இன்னும் சில காலம் பொறுத்திருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய இரண்டாவது யோசனைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மருதூர் கிராமத்திலுள்ள காலி நிலம்.

* வினா எண் 319—திரு. சோ. ந. பழனிசாமி : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கருவலூர் ஊராட்சி, மருதூர் கிராமம் நத்தம், எஸ். எப். 470 சாலையில் உள்ள காலி நிலம் ஏலத்தில் விடப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணம் யாது?

(இ) அதனை மீண்டும் எடுத்து அரிசனங்களுக்கு வழங்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் :

(அ) இல்லை.

(ஆ) & (இ) : இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

1979 மார்ச் 10]

உணவு விடுதிகளில் தரக் கட்டுப்பாடு.

* வினா எண் 320— திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி :
மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உணவு விடுதிகள், சிற்றுண்டி விடுதிகளில் உணவு வகைகளை சோதித்து எடை நிர்ணயம் செய்வது குறித்து உத்தரவுகள் ஏதேனும் தமிழக அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : (அ) &

(ஆ) : நிலைமை அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

மீன் விற்பனை நிலையங்கள்.

* வினா எண். 321— திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

மண்டபம் பகுதியில் கிடைக்கும் உணவுக்கான மீன்களை விற்பனை செய்ய மதுரை போன்ற நகரங்களில் விற்பனைக் கூடங்கள் திறக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மதுரை, விருதுநகர், சிவகாசி இம்மூன்று இடங்களிலும் மீன் விற்பனை நிலையங்கள் திறக்க தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் உத்தேசித்துள்ளது.

திரு. ந. தனசேகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மண்டபம் பகுதியில் கிடைக்கின்ற மீன்களை வைத்து கருவாடு தயாரிக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கான யோசனை ஏதாவது அரசு தரப்பில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்பேர்ப்பட்ட யோசனை எதுவும் அரசு தரப்பில் தற்போதைக்கு இல்லை.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. இரா. அமிர்தராஜ் : தலைவர் அவர்களே, மீன்கள் விற்பனை செய்கின்ற விற்பனைக் கூடங்கள் அமைப்பதற்கான திட்டம் ஏதாவது திருச்செந்தூருக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பக் கட்டமாக கடலோரப் பகுதிகளாக இருக்கின்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் இப்பேர்ப்பட்ட விற்பனை நிலையங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்ற ஆலோசனை அரசினிடத்தில் இருந்து வருகிறது. துரிதமாக இதுபற்றி ஆலோசிக்கப்படும்.

திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் பிடிக்கப்படுகின்ற மீன்கள் எல்லாம் கேரளாவுக்கு பச்சையாக வாங்கிச்சென்று விடுகிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு மீன்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இதை தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மட்டும் இந்த நிலமையில்லை. தமிழகத்திலுள்ள கடலோரப் பகுதிகளில் எல்லாம் கிடைக்கின்ற இரால் மீன்களை அதாவது ப்ரான்ஸ் அண்ட் லாப்ஸ்டர்ஸ் இந்த இரண்டு வகை மீன்களையும் கேரளாவிலுள்ள ஏற்றுமதியாளர்கள் வாங்கிச் செல்வது உண்மையானது. மற்ற மீன்களை அவர்கள் வாங்கிச் செல்வதில்லை. இப்படி வாங்கிச் செல்லப்படுகின்ற ப்ரான்ஸ் அண்ட் லாப்ஸ்டர்ஸ் இந்த வகை மீன்கள் அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஸ்பான்ற நாடுகளுக்கு இங்கு இருந்து வாங்கிச் செல்லுகின்ற கேரள மாநிலத்திலுள்ள தொழிலதிபர்கள் அவற்றை பதப்படுத்தி அனுப்புகின்றார்கள். இதே போன்று தமிழ்நாட்டிலும் இவற்றை பதனிடும் நிலையங்களும் இயங்கிவருகின்றன. தமிழ்நாடு அரசே இந்த ப்ரான்ஸ் அண்ட் லாப்ஸ்டர்ஸ் வகை மீன்களை வாங்கிப் பதப்படுத்தி அந்நிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாமா என்ற ஆலோசனையும் இப்போது இருந்து வருகிறது.

திரு. சி. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடலோரப் பகுதிகளிலுள்ள மீன்களை எல்லாம் கிராமப்புறங்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே சொன்னார்கள்? அப்படி இப்போது கிராமப்புறங்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறதா? இல்லையென்றால் எப்போது செய்யப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூடிய விரைவில் இந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்படவிருக்கிறது.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மண்டபம் பகுதியிலுள்ள மீன்களை வாங்கிப் பதப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய குளிர் பதன நிலையங்கள் இப்போது இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை அரசினிடமிருந்து தனியார்கள் வாடகை முறையில் உபயோகித்துக் கொண்டு அவற்றின் மூலம் மீன்களை பதப்படுத்தி வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரான்ஸ் போன்ற மீன் வகைகளை அரசாங்கமே இங்கு வாங்கி குளிர்ப்பதன நிலையம் மூலம் பதப்படுத்தி அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சினை. உடனடியாக இதில் தலையிடுவதால் சில நேரங்களில் கஷ்டங்களை விளைவிக்கும். ஆகவே இதைப்பற்றி தீர்க்கமாக ஆலோசித்து மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய வகையில், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள மீன் வளர்ச்சிக் கழகமே இதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, மண்டபம் பகுதியிலே உள்ள கடலோரத்திலே எத்தனைவகையான மீன்கள் இருக்கின்றன? எந்த வகையான மீன் சாப்பிடுவதற்கு ருசியாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மண்டபம் பகுதியிலே ஏராளமான வகையான மீன்கள் இன்றையதினம் கிடைத்து வருகின்றது. எத்தனைவகையான மீன்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாது. எந்தவகையான மீன்கள் சாப்பிடுவதற்கு ருசியாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். எல்லாவகையான மீன்களுமே, அந்தக் கடலோரப் பகுதியிலே கிடைப்பவை அதிக ருசியாக இருக்கின்றன. அது மாத்திரமல்ல. அதிலே ஏராளமான புரதச் சத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே தான் மேற்கு வங்காள மாநிலத்திலே மீன் போன்றவை சைவ உணவாகக் கருதப்படுகின்றது.

[1979 மார்ச் 10]

ஆட்சிமொழி மாநாடு.

* வினா எண். 322— திரு. எஸ். கணேசன்: மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1978 மார்ச்சு முதல் வாரத்தில் டில்லியில் நடந்த ஆட்சிமொழி மாநாட்டில் தமிழக அரசு சார்பில் யாரேனும் கலந்து கொண்டாரா?

(ஆ) ஆம் எனில், அங்கு எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) 3—3—1978 அன்று புதுடில்லியில் நடைபெற்ற ஆட்சிமொழி மாநாட்டில் தமிழக அரசு சார்பில் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநரும், ஆய்வுத் தனி அலுவலரும் கலந்துகொண்டார்கள்.

(ஆ) ஒரு விவர அறிக்கை 10 அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விவர அறிக்கையிலே இன்று நடைமுறையிலே இருக்கின்ற ஆங்கிலம் மற்றக் காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுவதாக இருந்தாலும், அதை நீக்கிவிட்டு இந்தி வரவேண்டும் என்று (அ) பகுதியிலே இருக்கிறதே, அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே எங்கே இந்தி என்று அங்கே இருக்கிறது, நன்றாகப் பாருங்கள். இது மாநிலங்கள் மாநாடு. மாநில அரசின் மாநாடு அல்ல. மாநிலங்கள் மொழிகளைப் பற்றி ஆராய்கின்ற ஒரு மத்திய மாநாடு.

திரு. கோ. இளங்கோவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொடுக்கப்பட்டுள்ள விடையில், மாநிலங்கள் அவரவர்கள் ஆட்சி மொழியிலே பணி நடத்துவதிலே அதுபற்றிய முன்னேற்றம் மன நிறைவளிப்பதாக இல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, அதுபற்றி நம்முடைய மாநில அரசின் கருத்து என்ன? அப்படியானால், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசுக்கும் மன நிறைவு அளிக்கவில்லை. ஆகவே, நல்ல முறையிலே தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

10 254-262 பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1979 மார்ச் 10]

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்: தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்திலே உள்ள ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழிலேயே கேள்விகள் கேட்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால், எப்போது அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழக அரசினுடைய அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்ல.

திரு. வி.கே. கோதண்டராமன்: ஸார், இதுபற்றிய அறிக்கை புஸ்தகம்போல் இருக்கிறது. இவ்வளவையும் படித்துவிட்டப் பிறகு கேள்விகள் கேட்பதற்கு சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். என்றாலும், இதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அந்தந்த மாநில காரியங்களை அந்தந்த மாநிலங்களின் மொழியிலேயே உடனடியாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்று. அப்படி இல்லாவிட்டால், அது பொருளற்றதாகி விடும். அதற்காக வேண்டி தட்டச்சர்கள், அதுபோல் இன்னும் பல தரப்புகளிலே ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய அதே நேரத்திலே, 63 ஆம் ஆண்டு மொழிச் சட்டத்தின்படி பிற மாநில சட்டங்களை, இந்தியிலே மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும் என்று உள்ளது. ஆகவே, நான் சொல்கிறேன், மத்திய அரசாங்கத்திலே உள்ளதை 15 தேசிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்து அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநாடு அனைத்து இந்திய அளவிலே கூட்டப்பட்ட ஒரு மாநாடு ஆகும். மாநிலங்களில் அந்த மாநிலங்களின் மொழிகளிலே ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்கிற முடிவிற்கு ஏற்ப, அந்த முறையை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற காரியங்களை ஆராய்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த அனைத்திந்திய மாநாட்டிலே ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். 1963 ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தின்படி, மாநில சட்டங்களை அந்தந்த மாநிலங்களே இந்தியில் மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று ஒரு முடிவெடுத்திருந்தார்கள். இந்த ஆட்சி மொழி மாநாட்டிலே, அதை மாநிலங்கள் செய்யாது, மத்திய அரசுதான் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். 15 தேசிய மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாக அமைய வேண்டுமென்பது எங்களுக்கும் உடன்பாடுதான்.

[1979 மார்ச் 10]

[முற்பகல் 9-30]

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: தமிழ் ஆட்சிமொழியாக எல்லாத் துறைகளிலும் செயல்பட முயற்சிகளைச் செய்வதாகச் சொன்னதற்கு நன்றி. சில மாதங்களுக்கு முன்னால் இராமநாத புரம் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தமிழில் தீர்ப்புச் சொன்னது செல்லாது என்று நம்முடைய உயர்நீதிமன்றம் அறிவித்த தமிழ்னுக்கு அவமானமான நிகழ்ச்சியை மாற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: குற்ற இயல் நீதிமன்றங்களில் தமிழிலே நடத்த வேண்டுமென்று ஆணைக் குறிப்பு இருந்து அந்த முறையில் அவை நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் உரிமை இயல் நீதிமன்றங்கள் (சிவில் கோர்ட்டஸ்) பொறுத்தவரை இன்னும் அந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் இதற்குத் தேவையான பல்வேறு சட்டங்கள் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. அந்த வேலை நடந்து வருகிறது. இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிறகு இங்கும் தமிழிலே நடைபெற வேண்டுமென்ற உத்தரவு போடுவோமானால் அந்த வழக்குகளில் தமிழில் தீர்ப்புகள் வழங்கப்படுகிறபோது அந்தத் தீர்ப்புகளை உச்ச நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளும். இப்போது அந்த ஆணை இல்லாத காரணத்தால் உரிமை இயல் நீதிமன்றத்தில் தமிழில் சொல்லப்பட்ட தீர்ப்பு செல்லாது என்று உயர்நீதிமன்றம் அறிவித்திருக்கிறது.

திரு. ந. அன்பழகன்: மத்திய அரசினுடைய அலுவலகங்களாக மாநிலத்திலே பல்வேறு அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் மக்கள் தங்கள் தாய்மொழியில் விண்ணப்பம் கொடுப்பார்களானால் தாய் மொழியிலேயே பதில் அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து இடம் பெற்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் தற்போது பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் மணியார்டர் பாரடிகள், ரயில்வே ரிசர்வேஷன் செய்வதற்கான பாரடிகள் எல்லாவற்றிலும் அந்தந்த மாநில மொழி இடம் பெறவேண்டுமென்று இந்த அரசு வற்புறுத்துமா? மத்திய பொதுப் பணித் தேர்வுக்கு கேள்வித்தாள் வழங்கும்போது எல்லா மொழியிலும் விடை எழுதலாம் என்று தெரிவித்தாலும் கூட கேள்வித்தாள்கள் ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் மட்டும்தான் தரப்படுகிறது. இந்த அநீதிகளை மாற்றி எல்லா மொழிகளிலும் கேள்வித்தாள் வழங்கச் செய்ய இந்த அரசு தொடர்ந்து முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, முயற்சிக்கும்.

1979 மார்ச் 10]

* வினா எண் 323—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மத்திய சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகளை மாநில மொழி களில் நடத்துவதற்கு வகை செய்ய நமது அரசு மத்திய அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(ஆ) 1955 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு ஆட்சி மொழி கமிஷனை நிறுவியது. அப்போதிலிருந்து இவ்வரசு அனைத்து இந்திய பணிகளுக்கான தேர்வுகளுக்காக மத்திய தேர்வாணைக் குழுநடத்தும் தேர்வுகளுக்கு ஆங்கிலத்துடன், அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் 8-வது அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள மொழி களிலும் அத்தேர்வுகளை எழுத அனுமதிக்கவேண்டும் என்று இடைவிடாது வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. மீண்டும் 25—7—1978 அன்று இனி இவ்வரசு இந்திய அரசுக்கு இக்கருத்தை வலி யுறுத்தி கடிதம் எழுதியது. இது குறித்து கோத்தாரி கமிஷ னுடைய அறிக்கையை மத்திய தேர்வாணைக்குழு பரிசீலித்து வருவதாகவும் இன்னும் இப்பொருள் இந்திய அரசின் ஆய்வில் உள்ளது என்றும் இந்திய அரசு சென்ற ஆகஸ்டு திங்களில் தெரிவித்துள்ளது.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, விடைத்தாள் களை அவரவர் மொழிகளில் எழுதலாம் என்று 8-வது அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள மொழிகளுக்கு உரிமை தரப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கேள்வித்தாள்களை அந்தந்த மொழி களில் வெளியிடுவது இயலாது என்று மத்திய அரசு தெரிவித் திருக்கிறது. அப்படி வெளியிட்டால் ரகசியம் வெளியாகி விடும். மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்துவிடும் என்று சொல்லு கிறார்கள். பிற மொழிகளில் கேள்வித் தாள்களை வெளி யிட்டால் அதனால் ரகசியம் வெளியாகிவிடும் என்பது தவறான கருத்து. எனவே, எழுதுகிறவர்கள் எந்த மொழியில் எழுத உரிமை தரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த மொழியிலேயே கேள்வித் தாள்களும் தரப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்த அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, இதை முக்கியமான பிரச்சினையாகத்தான் இந்த அரசும் கருதுகிறது. விடை எழுதுகிற உரிமை அவரவர் மொழியில் எழுதத் தந்துவிட்டு வினாத்தாள்கள் மட்டும் ஆங்கிலத்திலும்

[1979 மார்ச் 10]

இந்தியிலும் இருக்குமென்று சொல்வது அந்த விடை எழுதுகிறவர்களுக்கு உரிய முழு உரிமையைத் தந்ததாக ஆகாது என்ற அடிப்படையில் நம்முடைய மொழியில், தமிழ் மொழியில் வினாத் தாள்கள் அளிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. அதை இந்த அரசு வலியுறுத்தும்.

வருதுபெறும் ஆசிரியர்களுக்குப் பயணப்படி

* வினா எண். 324— திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ; மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நல்லாசிரியர் விருதுபெறுகின்ற ஆசிரியர்கள் அவ்விருதைப் பெறுவதற்குச் சென்னை வந்து செல்வதற்கு வழங்கப்படும் பயணப்படி தமிழ்நாடு பயணப்படி விதியின்படி வழங்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இல்லை. அவர்களுக்கு அதற்கான தனி அரசாணைக்கேற்ப வழங்கப்படுகிறது. இரெயில் மார்க்கமாக வருகிறவர்களுக்கு இரண்டாவது வகுப்பு கட்டணமும், இரவில் பயணம் செய்பவர்களாகில் படுக்கைக் கட்டணம் உட்படவும் பேருந்தில் வருகிறபவர்களாயின் அதற்குள்ள கட்டணமும் பயணப்படியாக வழங்கப்படுகிறது. மேலும் ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் மொத்தப்படியாக ரூ. 12-ம் தரப்படுகிறது.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நல்லாசிரியர் விருது பெற்றவர்களுக்கு இரண்டாவது வகுப்புப் பயணப்படியும் 12 ரூபாய் படியாகவும் வழங்கப்படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதே நல்லாசிரியர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பள்ளித் தேர்வின்போது பேப்பர் திருத்துவதற்காக வந்தால் அவர்களுக்கு முதல் வகுப்புக் கட்டணமும் நாளொன்றுக்கு 8 ரூபாய் வீதமும் 6 நாளைக்குப் படியும் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் நல்லாசிரியர்கள் விருது பெற்றார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக ஏற்கெனவே பெற்றுவந்த படியைக் கூட பெறமுடியாமல் இருப்பதும் இப்போது கொடுப்பது முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது என்ற நிலையும் இருப்பதால் அதைத் திருத்தியமைத்து முன்னாலே கொடுத்ததுபோலக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு முதல் வகுப்புக் கட்டணம் தரப்படவேண்டுமென்ற யோசனையை இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

1979 மார்ச் 10]

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நல் ஆசிரியர்கள் விருதுகள் எந்த ஆண்டிலேயிருந்து அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன? இதுவரையில் எத்தனை பேர்களுக்கு நல்லாசிரியர்கள் விருது வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, 1960 முதல் கல்வித் துறையில் சிறந்த பணியாற்றிய தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நல்லாசிரியர் விருது வழங்கும் திட்டத்தை அரசு அமுலாக்கியது. இத்திட்டம் 1970-லிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், அதன் பின் 1972-லிருந்து ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் இத்திட்டம் பரவலாக்கப் பட்டது. இதனை மெட்ரிக்குலேஷன் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கொண்டுவரும் குறிப்பொன்று அரசின் பரிசீலனையிள் உள்ளது. இதுவரையில் எத்தனை பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது என்ற விவரம் இங்கே தரப்படவில்லை.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நல்லாசிரியர்கள் விருது, ஸ்டேட் அவார்ட் என்றும் நேஷனல் அவார்ட் என்றும் இரண்டு இருக்கிறது. அதைப் பெறுகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு சென்னை மாநகராட்சியிலே சிலிக் ரிசப்ஷன் என்ற முறையிலே நகராட்சி வரவேற்பு அளித்து அவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறை உண்டா? அதைப்போலவே அவர்களை அரசின் சார்பிலே சிறப்புவிருந்தினர்களாக அழைத்து பெருமைப்படுத்துகின்ற வாய்ப்பை இந்த அரசு உருவாக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அவர்களைச் சிறப்புச் செய்கின்ற வகையிலே தான் சென்னைக்கு அவர்களை வரவழைத்து விழா நடத்தி அந்த விருதைத் தருகிறோம்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, அந்த நல்லாசிரியர்களுக்கு இதுவரை கொடுத்து வந்த இரண்டாவது வகுப்புக் கட்டணத்தை முதல் வகுப்பு கட்டணமாகத் தருவதற்கு பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சீக்கிரத்திலே பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று ஆசிரியர்களுக்கு சாப்பாட்டுப்படி ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டது இப்போது இதிலே கொடுக்கப்படுவதில்லை, ஆகவே அதையும் முன்னெப்போலவே கிடைக்கச் செய்வதற்கு அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அது குறித்துப் பரிசீலிக்கின்ற உத்தேசம் அரசுக்கு இல்லை.

[1979 மார்ச் 10]

நகராட்சிப் பணியாளர்களது ஓய்வூதியம்.

* வினா எண். 325— திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நகராட்சியில் பணியாற்றி 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14-ம் நாளுக்கு முன் ஓய்வு பெற்றவர்களின் ஓய்வூதியத்திற்கும் 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14-ம் நாளுக்குப் பின் ஓய்வு பெற்றவர்களின் ஓய்வூதியத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டா?

(ஆ) ஆம் எனில், காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) ஆம்.

(ஆ) தமிழ்நாடு நகராட்சி பணியாளர் ஓய்வு ஊதிய திட்டம் 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14-ம் நாள் அமுலுக்கு வந்தது. அதற்கு முன் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு இந்த திட்டம் பொருந்தாது.

திரு. மா. மணிமாறன் : தலைவர் அவர்களே, ஓய்வுபெற்றவர்களுக்கு ஊதியம் குறைவாகக் கிடைக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே அந்த வேறுபாட்டைக் களைவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14-ம் நாளுக்கு முன்னாலே ஓய்வுபெற்றவர்களுக்கு அட்காக் ஊதியம் என்று அரசு வழங்கியது. அதற்குப் பின்னாலே ஓய்வுபெற்றவர்களுக்குத்தான் இந்த ஓய்வூதியத்தை வழங்க அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது.

திரு. மா. மணிமாறன் : தலைவர் அவர்களே, ஓய்வு பெற்றவர்கள் இப்போது உயிரோடு இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்காவது இந்த ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, உயிரோடு இருப்பவர்களைக் கணக்கில் வைத்து வழங்கப்படுவதல்ல இது. 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14-ம் நாளுக்குப் பின் ஓய்வு பெற்றவர்கள் என்ற கணக்கை வைத்துத்தான் வழங்கப்படுகிறது.

1979 மார்ச் 10]

பெருந்துறை காசநோய் மருத்துவ மனைக்கு நகராட்சியின் கொடை.

*வினா எண் 326—திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை நகராட்சி, பெருந்துறையில் உள்ள க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரிக்கு கொடுக்க உள்ள பணத்தை கொடுக்காமலிருந்து வருவது உண்மையா?

(ஆ) அதனால் நோயாளிகளை அனுமதிக்கும்படி நகராட்சியினால் பரிந்துரை செய்ய முடியாமலிருப்பது உண்மையா?

(இ) இது குறித்து அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : (அ) ஆம்.

(ஆ) இல்லை.

(இ) மேற்படி காசநோய் ஆஸ்பத்திரிக்கு 1975-76, 1976-77-க்கு நன்கொடை வழங்கும்படி கோயமுத்தூர் நகராட்சிக்கு 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 4-ம் நாளில் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, அரைகுறை அரசியல் ஸ்தாபனமாக இருக்கக்கூடிய நகராட்சி இப்படி மிக முக்கியமான டி.பி. சானிடோரியத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தைக்கூடக் கொடுக்காமல் வைத்திருப்பதற்கு என்ன காரணம்? நகராட்சியிலே பணம் இல்லாததா அல்லது வேறு எந்த காரணத்தால் அவர்கள் பணத்தைக் கொடுக்கவில்லை என்பதை அரசு கேட்டறிந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, கொடுக்க வேண்டிய பணம் என்ற வகையில் தருவதில்லை. நன்கொடை தருகிற பணம் என்ற முறையில் அந்தப் பணத்தை வழங்குவதற்கு சில விதிமுறைகள் வேண்டுமென்று அந்த வகையில் காச நோய் துறை இயக்குநரிடமிருந்து சில விவரங்கள் கேட்கப்பட்டன. அந்த விவரங்கள் வந்ததற்குப் பிறகு முடிவு எடுக்கலாம் என்று அரசு இருந்தது.

[1979 மார்ச் 10]

[முற்பகல் 9-40]

ஆனால் அந்த மருத்துவமனையிலிருந்து அதன் கௌரவச் செயலாளரின் கடிதத்திற்கொப்ப இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டது.

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, பெருந்துறையில் உள்ள க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரியில் கோவை நகராட்சிக்கென ஒரு சில படுக்கைகள் ஒதுக்கியிருப்பதாக அறிகிறோம். அது எவ்வளவு படுக்கைகள் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அதைப்பற்றிய விவரம் இல்லை. நகராட்சி பரிந்துரைக்கின்ற சில நோயாளிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற விதியிருக்கிறது.

திரு. சீனி. செல்வராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் வரிச்சூரில் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களால் ஒரு மருத்துவமனை ஆரம்பிக்கப்பட்டு வாரத்திற்கு இரண்டு முறை செயல்பட்டு வந்தது. தற்பொழுது அங்கு ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்க இயலாது என்று ஊராட்சி ஒன்றியம் அறிவித்தபிறகு அந்த மருத்துவமனை செயல்படாமல் இருப்பது பற்றி அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா? அப்படியென்றால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : இது மூலக்கேள்விக்கு தொடர்பு அற்றது.

திரு. கு. ரமணி : அந்த மருத்துவமனைக்கு இப்படி வர வேண்டிய பணம் வராததால் ஐந்தாறு மாத காலத்திற்கு அந்த மருத்துவமனை ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்காமல் மிகப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பது அரசுக்குத் தெரிய வந்திருக்கிறதா? அதை ஒழுங்குபடுத்த, அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கின்ற ஸ்தாபனங்கள் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே மருத்துவமனையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடி பற்றித் தெரியவில்லை. ஆனால் நகராட்சிகளிலும் நெருக்கடி இருக்கிறது.

1979 மார்ச் 10]

திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, ஆண்டு தோறும் இந்த நகராட்சி மூலமாக அந்த மருத்துவமனைக்கு நன்கொடை கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே, காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க, போன ஆண்டு கொடுத்த தொகையைப் போலவே, ஒரு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் போட்டு தொகையை அதிகப்படுத்தினால்தான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வர வேண்டியிருக்கும், எனவே, ஒரு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் போட்டு—ஆண்டு தோறும் கொடுக்க வேண்டிய தொகையைக் காலதாமதம் இல்லாமல் கொடுக்க உத்தரவு போடப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அரசு பரிசீலிக்கும்.

மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள்

*வினா எண் 327— திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குலாலர், குயவர், மண்ணுடையார், கும்பாரன் என்றுள்ள மண்பாண்டத் தொழிலாளர்களை தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைத்திடும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கே இடமில்லை.

கல்லூரி விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களுக்கான உதவித் தொகை

*வினா எண் 328—திரு. கே. சுப்ரவேலு : மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கல்லூரி விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அளிக்கும் உதவித்தொகை காலம் கடந்து விடுதி நிர்வாகிகளுக்கு கிடைப்பதால் மாணவ மாணவிகள் கடுமையான தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அரசிற்கு தெரியுமா?

[1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : கல்லூரி விடுதிகளில் தங்கிப்பயிலும் பழங்குடியினர், அரிசனம் மற்றும் அதிலிருந்து மதம் மாறிய மாணவ மாணவியருக்கு அளிக்கப்படும் உதவித்தொகை உரிய காலத்தில் மாணவ, மாணவியர்க்கு வழங்கப்பட்டு விட்டதால், இம்மாணவ, மாணவியர் எவ்விதத் தொல்லைகளுக்கும் ஆளாக்கப்படவில்லை.

திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, ஹையர் செகண்டரி மாணவர்கள் விடுதிகளில் தங்கிப்படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, விடுதியில் சேர்க்க, கல்லூரி, உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களிடையே எந்தவிதமான வேறுபாடும் தற்பொழுது இல்லை.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, குடந்தைக் கல்லூரி மாணவர் விடுதியில் அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும், மற்ற வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் தொடர்ந்து தகராறு இருந்து வருகிறது. இது அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். இதைத் தீர்க்கின்ற வகையில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குத் தனி விடுதி அமைக்கவோ அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் மற்ற வகுப்பினருக்கும் சரியான எண்ணிக்கையில் சேரும் வகையில் அந்த விடுதியை அமைக்கவோ அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, குடந்தையில் தகராறு இருப்பது அமைச்சருக்குத் தெரியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்வதன் மூலம் இப்பொழுது தெரிந்துகொண்டேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, விடுதிகளில் எல்லா வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் தங்கிப்படிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் நிரம்பியிருக்கிறது. பல விடுதிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களையும் பின்தங்கிய மாணவர்களையும் சமமாக இப்பொழுது சேர்த்திருக்கிறோம். வருங்காலத்தில் இதுபோன்ற தகராறுகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்கள் முயற்சியெடுப்பது நல்லது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, கல்லூரி விடுதிகளில் தங்கிப்படிக்கும் மாணவர்களுக்காக வரையறுக்கப்படும் உதவித் தொகையைத் தனியார் கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் வாங்கிக் கொண்டு, அதிகமாக உணவுக் கட்டணத்தை வைத்து, ஆறு மாதங்களுக்குள்ளேயே செலவழித்து விடுகிறார்கள். அது மாணவர்களின் கைகளில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, மீண்டும் தங்கள்

1979 மார்ச் 10]

பணத்தைச் செலவழித்து மாணவர்கள் சாப்பிட வேண்டியதாக யிருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களில் அவர்கள் சாப்பாட்டிற்காக ஆகும் முழுச் செலவையும் அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அந்த மாதிரியாவது செய்ய வேண்டும். அல்லது கொடுக்கும் பணத்தைக் கொண்டு, நியாயமான முறையில் உணவுக்கான கட்டணத்தை விதிக்கும் முறையில் தனியார் கல்லூரி நிர்வாகிகளைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். இவைகளைச் செய்ய அரசு முயற்சிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் ஒவ்வொரு மாதமும் இவ்வளவுதான் வழங்கவேண்டுமென்று ஒரு விதிமுறையிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு தொகையையும் மாநில அரசாங்கத்தில் இவ்வளவுதான் தரவேண்டுமென்று நிர்ணயமும் இருக்கிற காரணத்தால் அதற்கு ஏற்பத்தான் மாணவர்களுக்குப் பணம் வழங்கப்படுகிறதே தவிர, அவர்கள் உணவுக்காக எவ்வளவு செலவழிகிறார்கள் என்பதைத் தற்பொழுது கணக்கிடுவதற்கில்லை. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மாணவர்களுக்கு குரிய உபகாரச்சம்பளத்தை அந்தந்தக் கல்லூரி அல்லது உயர்நிலைப்பள்ளி நிறுவனங்களுக்கு தந்து விடுகிறோம். அவர்கள் தான் மாணவர்களுக்கோ, விடுதிகளுக்கோ தருகின்ற முறை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவரவர்களே, அரிசன மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஸ்காலர்ஷிப் பார்ட்ம் வள, வள என்று 15, 16 பக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதைச் சுருக்கி வெளியிட அரசு ஆவன செய்ய முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒருவேளை 'பேப்பரை' வழவழப்பு என்று சொல்கிறாரா? அல்லது பக்கங்கள் நீண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறாரா என்று தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அவர்கள் பக்கங்கள் நீண்டிருப்பதாகச் சொல்வார்களானால், இந்த அரசாங்கம், பொறுப்பேற்ற பிறகு மாநில அரசாங்கம் வழங்குகிற உபகாரச்சம்பள படிவங்களை 4 பக்கங்களாகச் சுருக்கி இருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் தருகிற உபகாரச் சம்பளத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம்தான் படிவங்களின் பக்கங்களைக் குறைக்கவேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுக்கும்.

[1979 மார்ச் 10]

ராஜபாளையம்—நாகலாபுரம் பேருந்து வழித்தடம்.

* வினா எண். 329—திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ராஜபாளையத்திலிருந்து திருநெல்வேலி மாவட்டம் நாகலாபுரம் வரையுள்ள வழித்தடத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்த P. R. C. பேருந்துக்குப் பதில் ஒரு தனியார் பேருந்துக்கு அந்த வழித் தடத்தில் செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம், எனில், அதற்குரிய காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) மச்சாபுரத்திலிருந்து கடல்குடி வரை சென்று கொண்டிருந்த தனியார் பேருந்து வழித்தடத்தை 1973 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 8 ஆம் நாள் அன்று பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்டது. பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் 1974 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 20 நாள் வரை தற்காலிக அனுமதியின் பேரில் பேருந்து ஒன்றினை இயக்கி வந்தது. தற்காலிக அனுமதியை மாற்றி முறைப்படுத்துவதற்கான விண்ணப்பங்கள் 1939 ஆம் ஆண்டின் மோட்டார் வாகனச் சட்டத்தின் கீழ் கோரப்பட்டன. அவ்வாறு வந்த விண்ணப்பங்களில் சாத்தூரைச் சேர்ந்த தனிப்பட்ட உரிமையாளர் (சீனிவாசாடிரான்ஸ்போர்ட்) பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்தை விட அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்றதனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டப் போக்குவரத்து அதிகாரி மேற்படி தனி உரிமையாளருக்கு மேற்படி வழித்தடத்தில் பேருந்து விடுவதற்கான அனுமதியை வழங்கியுள்ளார். இந்த அனுமதியின் பேரில் 1977 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 20 ஆம் நாள் முதல் மேற்கூறிய தனியார் பேருந்து ஒன்று மேற்படி வழித் தடத்தில் இயங்கி வருகிறது. மாவட்டப் போக்குவரத்து அதிகாரியின் முடிவினை எதிர்த்து பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் மாநில போக்குவரத்து மேல் முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயத்தில் (State Transport Appellate Tribunal) வழக்கு ஒன்றினைத் தொடர்ந்துள்ளது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, தனியார் பஸ்கள் ஓடக்கூடிய வழித்தடங்களை கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நாட்டுடைமை பஸ் வழித்தடங்களாக ஆக்குவதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த வழித் தடத்திலே ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் தினம் வருலாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டுகளாக ஒடுகின்ற

1979 மார்ச் 10]

பி.ஆர்.சி. பஸ்ஸுக்குப் பதிலாக, புதிதாக தனியார் பஸ்ஸுக்கு, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் அதிகமாக வற்புறுத்தியதன் காரணமாக, அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே அந்நிலையை மாற்றி, தனியார் பஸ்ஸுக்குப் பதிலாக, நாட்டினுமையாக்கப்பட்ட பஸ்ஸுக்கு—அதாவது பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்துக்கு அனுமதி வழங்க அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிற குற்றச் சாட்டுக்கு ஆதாரம் இல்லை, அடிப்படை இல்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அந்தக் குறிப்பிட்ட வழித்தடத்தில், மோட்டார் வாகனச் சட்டத்தின்கீழ் தற்காலிக உரிமம் பெற்றுத்தான் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்து ஓடியது. தற்காலிக உரிமம் பெற்றால் 4 மாதங்களுக்குத்தான் ஓட்டமுடியும். அதற்குப் பிறகு முறையான உரிமம் வழங்கப்பட வேண்டும். அதற்காக ஆர். டி. ஏ. மீட்டிங் மூலமாகவே, தனியாரும், அரசுமையப் போக்குவரத்துக் கழகமும் போட்டியிட்டு யாருக்கு அதிக மதிப்பெண்கள் என்ற அடிப்படையில் உரிமம் வழங்கப்பட்டிருகிறது. 2 மதிப்பெண்கள் தனியாருக்குக் கூடுதலாகக் கிடைத்து விட்டதாகத் தெரிந்திருக்கிறது. இருந்த போதிலும், அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குத்தான் கிடைத்திருக்க வேண்டுமென்று மாநிலப் போக்குவரத்து மேல் முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்தில் (State Transport Appellate Tribunal) வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அரசாங்கப் போக்குவரத்துக் கழகத்தைவிட, தனியார் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு எப்படி இரண்டு மார்க்குகள் கூடுதலாகக் கிடைக்க முடியும். இதைவிட திறமையாகவோ, ஒர்க்ஷாப்போ தனியார் வைத்திருக்க முடியுமா? ஆகவே, அமைச்சரது பதில் சரியான பதிலாக எனக்குப் படவில்லை. ஆகவே, இனிமேலாவது அம்மாதிரி தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா என அறியவிரும்புகிறேன்.

[முற்பல் 9-50]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது சரியான பதில் இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல — சரியான பதில்தான். காரணம் மோட்டார் வாகனச் சட்டத்தின் கீழ் வொர்க்ஷாப் என்று சொல்லப்படுகிற தொழிற்சாலையை வைத்திருப்பவர்களுக்கு 2 மார்க் உண்டு என்றிருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் தனியாருக்கு வொர்க்ஷாப் இருக்கிறது. அதனால் அந்த 2 மதிப்பெண்கள் கூடுதலாக தனியார் பெற்றதனால் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அது

[1979 மார்ச் 10]

சட்டப்படி வழங்கப்பட்டது. அது சட்டத்தில் உள்ள குறை என்றால் அதனை மாற்றியமைக்க அரசு ஆலோசனை செய்யும். ஆனால் அதன் அடிப்படையில்தான் பாண்டியன் போக்குவரத்துக்கழகத்திற்கு இரண்டு மதிப்பெண்கள் குறைவாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண் 330.....

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே அது என்னுடைய மாவட்டம் அதைப்பற்றி நான்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக்கேள்விக்கும் துணைக்கேள்விக்கும் அமைச்சர் பதிலளித்து விட்டார்—நேரத்தை இப்படி.....

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே — மாண்புமிகு உறுப்பினர் அது அவருடைய மாவட்டம் என்ற அளவிலே பேச விரும்புகிறார். அமைச்சர் சொல்லும்போது மச்சாபுரத்திலிருந்து கடல்குடி என்று சொன்னார். இரண்டு ஊர்களுமே கிடையாது. மச்சாபுரத்திலிருந்து கடல்குடி என்று இருக்க வேண்டும். ஒரு வேளை அமைச்சருக்கு ஆங்கிலத்தில் டைப் பண்ணி கொடுத்திருப்பார்கள். அதை தன்னுடைய மாவட்டம் என்ற முறையிலே உறுப்பினர் திருத்த விரும்புகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்கு நீங்கள் யோசனை சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் யோசனை சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கேள்வி எண் 330.

செங்கம்—வளத்தி பேருந்து வழித்தடம்.

*வினா 330—திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம் செங்கத்திலிருந்து காஞ்சி திருவண்ணாமலை வழியாக வளத்தி செல்லும் தனியார் பஸ் ஆண்டுக்கணக்கில் தடத்தில் செல்லாமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், உரிமையாளர் மீது அரசு எடுத்துள்ள, நடவடிக்கை என்ன?

(இ) தடத்தில் அரசு பேருந்து விட நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : —

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் செங்கத்திலிருந்து காஞ்சி, திருவண்ணாமலை வழியாக வளத்தி செல்லும் பேருந்து எம். டி.ஓய். 7274 கடந்த 1976-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 25-ம் நாள் முதல் தடத்தில் செலுத்தப்படவில்லை.

(ஆ) பேருந்து உரிமையாளர் மீது மோட்டார் வாகன விதி 160 (கே)-ன் படி ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) மேற்கண்ட தடத்தில் 1976-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 25-ம் நாள் முதல் ஸ்பேர்பஸ் வைத்திருக்கும் உரிமையாளர் களுக்கு அவ்வப்போது தற்காலிக அனுமதி வழங்கி, பொது மக்களுக்கு பேருந்து வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

மீண்டும் இப்பேருந்து உரிமையாளர் தனது பேருந்தினை 1978-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் இத் தடத்தில் செலுத்தி வருகின்றார். ஆகவே அரசு பேருந்து விடுவதற்கான செயற் குறிப்பு ஏதும் இல்லை.

ஆலப்பாக்கம் அருகே சுரங்கப்பாதை.

*வினா எண் 331—திரு. துரை கலியமூர்த்தி : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தென்னாற்காடு மாவட்டம் கடலூர்—சிதம்பரம், நெடுஞ்சாலையில் ஆலப்பாக்கம் கிராமத்தில் தற்போதுள்ள ரயில் சாலைக் கடவுக்குப் பதிலாக சுரங்கப் பாதை அமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது நடைமுறைப்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் :—

(அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. துரை கலியமூர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கடலூர்—சிதம்பரம் நெடுஞ்சாலையில் ஆலப்பாக்கம் அருகில் ரயில்வே கிராசிங் மிக மோசமான பாதையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அங்கே போக்குவரத்துக்கே மிகவும் இடையூறாக இருக்கிறது. அந்தச் சாலையில் அவசரமாக தமிழக அரசு சுரங்கப் பாதை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தில் சுரங்கப்பாதை அமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அரசும் உணர்ந்திருக்கிறது. அதற்காக 20 லட்சம் ரூபாய் செலவு மதிப்பீடு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சுரங்கப் பாதை அமைக்க மத்திய அரசு 50 சதவீதமும், மாநில அரசு 50 சதவீதமும் நிதி பங்கீடாக இருக்கிறது. இதற்காக மத்திய அரசுக்கு எழுதிக்கேட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே 1974-ம் ஆண்டிலிருந்து 10 சுரங்கப்பாதைகள் அமைக்க மத்திய அரசு அனுமதித்திருக்கிறது. அந்த வேலைகள் எல்லாம் மேற் கொள்ளப்பட்டு முடிவடைய இருக்கின்றன.

பாய் பின்னும் தொழிலாளர்களுக்கு மானியம்.

* வினா எண் 332—திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு கிராமத் தொழில் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பாய் பின்னும் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு மானியம் வழங்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பாய் பின்னும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் பம்பாய் சுதர் கிராமத் தொழில் ஆணைக்குழுவிடமிருந்து தமிழ்நாடு சுதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் மூலம் பாய் நெசவுத்தறிகள் வாங்க ரூ. 75 நிதி உதவி பெறுகிறார்கள். (ரூ. 37.50 மானியம்; ரூ. 30 கடன், ரூ. 7.50 அங்கத்தினர்களின் பங்கு நவீன தறிகள் வாங்க ரூ. 100 (மானியம் ரூ. 50, கடன் ரூ. 50) நிதி உதவி பெறுகிறார்கள்.

திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாய் பின்னும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் சரியாக வியாபாரம் நடக்காத காரணத்தினால் தேக்க நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களிடம் இருந்து அந்தப் பாய்களை அரசே வாங்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, தனிப்பட்ட முறையிலே சிலர் பாய் முடையும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருளை விற்க முடியாமல் சிரமப்படுகிறார்கள் என்பதை அறிந்துதான் எந்தெந்த பகுதியில் மக்கள் அந்தத்

1979 மார்ச் 10]

தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அங்கே கூட்டுறவு சங்கங்களை நிறுவி, அதன் மூலமாக மூலப் பொருள்கள் வாங்குவதற்கும், தறிகள் வாங்குவதற்கும் கடன் உதவி வழங்கி, அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை இந்த சங்கங்களின் மூலமாகவே வாங்கி விற்பனை செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தொழிலில் தனிப்பட்ட முறையிலே ஈடுபட்டவர்கள், அந்த சங்கத்திலே உறுப்பினராக சேராதவர்கள் இத்தகைய இன்னல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். அதனால், அங்கே பாய் பின்னும் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடங்களில் புதிதாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்க ஆவன செய்யவிருக்கிறோம். என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ந. தனசேகரன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 75, ரூ. 100 உதவித் தொகை அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது மிகக் குறைந்த தொகையாக இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை வைத்து அவர்கள் தறி வாங்குகிறார்களா அல்லது தனியாக வேறு எதற்காகிலும் செலவழித்து விடுகிறார்களா என்பதை ஆராய்ந்து, அப்படி தவறு நடக்குமானால் அரசே அவற்றை ஏற்று தனிக்கூடம் அமைத்துத் தர முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி உதவியைப் பெறுகிறவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக பெறுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிதி உதவியைப் பெற வேண்டுமானால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது. அந்த கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக அவர்கள் நிதியைப் பெறுகிறபோது அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்த வாய்ப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சதாசிவம் : தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்கள் அரிஜனங்களும், மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்கப்படும் கடன் உதவி போதுமானதாக இல்லாமல் இருப்பதால், அந்த பாய் முடையும் தொழிலில் உள்ள அவர்களுக்கு மேலும் சப்ஸிடி கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே, பாய் முடையும் தொழிலில், என்னுடைய கருத்து சரியாய் இருக்குமானால், பலதரப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக பத்தமடைப் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தியாவிலேயே ஒரு புகழ்

[1979 மார்ச் 10]

பெற்ற பாய் மூடையும் இடமாக அது இருக்கிறது. அங்கே மூஸ்லீம்கள் அதிகமான அளவில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். பல்வேறு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக உரிய பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து, அந்தச் சங்கங்களை அதிகமாக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால், நிதிப் பிரச்சினை பெரிய அளவில் இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : தலைவர் அவர்களே, அந்நியச் செலவாணியைக் கவரச் செய்யும் வகையில் பாய் மூடையும் பத்தமடையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் நாளுக்கு நாள் நசிந்து வருகிறார்கள். அவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு மானியம் வழங்க அரசிடம் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, பத்தமடையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக பாய் மூடைபவர்களுக்குப் பயிற்சி தரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பயிற்சி அளிக்கும் செலவை வாரியமே ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், மூலதனக் கடனாக ரூ. 7,500 கொடுத்து, அந்தத் தொழிலை சரியான முறையில் அரசாங்கம் ஊக்குவித்து வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இல்லாமல் இருப்பவரின் சிரமங்களை கூறியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்படி இருக்குமானால் அவர்களையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக ஆக்கி, அவர்களின் சிரமங்களைப் போக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பாய் பின்னும் தொழிலில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பல்வேறு மதத்தினர் என்றாலும், ஜாதியினர் என்றாலும், அவர்கள் பின்தங்கிய மக்கள் தான், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்தான். அவர்களுக்குக் கடன்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் கொடுத்தாலும் அதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. நாம் கைத்தறிக்கு வீவிங் சென்டர் வைத்து இருப்பது போலவே, இந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்பட பாய் பின்னும் அரசு மையங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தொழில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள் பல காலமாக என்ன முறையில் பாய் உற்பத்தி செய்து கொண்டு இருந்தார்களோ அதே முறையைத்தான் இன்னும் பின்பற்றி வருகிறார்கள். எனவே தான் சந்தையில் அந்தப் பாயை விற்பது சிரமமாக இருக்கிறது. நவீன முறையில் நெய்து கொடுத்தால்,

1979 மார்ச் 10]

நல்ல சந்தை கிடைக்கும். பத்தமடை பாய் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் சென்று கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் போலவே நவீன முறையில் பயிற்சி பெற்று, சிறந்த முறையில் பாய் நெய்ய் கற்றுக் கொடுத்தால், சந்தை கிடைக்கும். அந்த வகையில் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது போல், அதை சந்தைக்குக் கொண்டு சென்று விற்றுக் கொடுக்கும் பணியில் இன்னும் போதிய ஆர்வம் அரசு எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, பாய் பின்னும் தொழிலுக்கு அரசு மானியம் வழங்க வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாகக் கடன்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இளையான்குடி கூட்டுறவு சங்கத்தில் கிட்டத்தட்ட 3,000 ரூபாய் பணம் கட்டிய பிறகும், இன்றைக்கு 2½ வருஷம் ஆகிறது, தற்போது என்ன பதில் வருகிறது என்றால் கூட்டுறவு சங்கத்தின் பைலா கிடைக்கவில்லை, அதனால் தாமதம் ஆகிறது என்று அரசுத் தரப்பில் இருந்து பதில் வருகிறது. இந்த நிலை சரிதானா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து, அதைப் போக்க முயற்சி எடுப்பாரா?

[முற்பகல் 10-00]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே, மூலக் கள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றாலும் ஒரு முக்கியமான கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதால் அதற்கு நான் பதில் சொல்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையிலே பாய் முடைகிறவர்கள் பல இடங்களில் சிரமங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர்கள் பலத்த சுரண்டல்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சிரமங்களிலிருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அரசு கொள்கை ரீதியாக அதை ஏற்று இப்போது செயல்படுத்தி வருகிறது. சில இடங்களில் அரசின் கொள்கையை சரியாக நிறைவேற்ற அங்கே இருக்கிறவர்கள் தயங்கி இருக்கலாம் அல்லது வேறு காரணம் இருக்கலாம். அதை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், பாய் முடைவோர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 10]

உதகையில் பால் பவுடர் தொழிற்சாலை.

*வினா எண். 333—திரு. கே. உச்சி : மாண்புமிகு கிராமத் தொழில் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நீலகிரி மாவட்டம், உதகையில் ஒரு பால் பவுடர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அந்தத் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) உதகையில் பால் பவுடர் தொழிற்சாலை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு மீதான அரசின் முடிவு தக்க ஆதாரக் குறிப்புகள் கிடைக்கும் வரை தள்ளிப் போடப்பட்டுள்ளது. இது சம்பந்தமான கருத்துரு ஊட்டி மாவட்ட ஆட்சியாளரிடமிருந்து தற்பொழுது பெறப்பட்டு அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(ஆ) மாவட்ட ஆட்சியாளரின் கருத்துருப்படி இத்திட்டத்தின் கீழ் ஆகும் செலவு ரூ. 70 இலட்சம் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

லால்பேட்டையில் மருத்துவ மனை.

*வினா எண். 334—திரு. எ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தென்னாற்காடு மாவட்டம் லால்பேட்டை பேரூராட்சியில் அரசு பொது மருத்துவமனை அமைக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். செளந்திரராஜன் :

இல்லை.

ஆரணி மருத்துவ மனை.

*வினா எண். 335—திரு. வீ. அர்ச்சுனன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஆரணியிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனையில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து, விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் உள்ளதா?

* உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள் எண். 333 முதல் 337வரை விதி 35 (4)-ன் கீழ் நடவடிக்கைக்குறிப்பில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : இல்லை

நெசவாளர் சங்கங்களில் தேங்கியுள்ள துணிக.

*வினா எண். 336—திரு. சு. பழனிசாமி: மாண்புமிகு கைத்தறி, பஞ்சாலைகள் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நெசவாளர் சங்கங்களில் தேங்கியுள்ள ஜவுளிகளை கொள்முதல் செய்ய செயற் குறிப்புகள் உண்டா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : இம்மாநிலத்தில் உள்ள பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஜவுளிகளில் சுமார் 50 சத வீதம் மதிப்புடைய துணிகளை மேற்படி சங்கங்களே நேரடியாக பொதுமக்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும், ஏற்றுமதியாளர்களுக்கும் விற்பனை செய்கின்றன. மீதமுள்ள 50 சத வீதம் சரக்குகளை “கோ-ஆப்டெக்ஸ்” நிறுவனம் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்து தனது விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாகவும், ஏஜெண்டுகள் மூலமாகவும் விற்பனை செய்கின்றது.

Handloom Industrial Estates at Narikkalpatti.

*Q. No. 337—THIRU S. M. VASAN : Will the Hon. the Minister for Handlooms and Textiles be pleased to state—

(a) whether a large section of the weavers community at Narikkalpatti in Palani constituency have been urging the Government to start a Handloom Industrial Estate and Training Centre ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்றினை நரிக்கல்பட்டி கிராமத்தில் ஆரம்பிப்பதற்காக கைத்தறி மற்றும் துணிநூல் இயக்குநரிடமிருந்து ஒரு செயற்குறிப்பு பெறப்பட்டு அது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. ஆனால் அங்கு பயிற்சி நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிப்பதற்கானசெயற் குறிப்பு அரசிடம் இல்லை.

[1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உட்குறி இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(3) அறிவிப்புகள்.

(அ) மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து வந்துள்ள செய்தி குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில் 'தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு அடகுக் கடைக்காரர்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 12/1979)' திருத்தம் ஏதுமின்றி நிறைவேற்றப் பெற்றுள்ளது என்று மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி வரப் பெற்றுள்ளது.

(1) தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) முதலமைச்சர் தம் வினாக்களுக்குப் பதிலளிப்பது குறித்து.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டபோது, முதலமைச்சரவர்களின் வினாக்களுக்கு பதில் சொல்லுவார்கள்; இந்த மன்றத்தில் பதில் அளிக்கப்படும் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் கூட முதலமைச்சர் கேள்வி வரவில்லை. இது இப்படித் தொடர்ந்துகொண்டே போகிறது. இதற்கு இறுதியாக தாங்கள் ஒரு பதிலைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திங்கட்கிழமையிலிருந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கேள்விகள் இடம் பெறும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : திங்கட்கிழமை என்றால் 12-ந் தேதி என்று அறிகிறேன். 12-ந் தேதி வினாப் பட்டியல் எங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. அதிலும் இடம் பெறவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சப்ளிமெண்டரி விஸ்டிஸ் கொடுக்கப்படும்.

1979 மார்ச் 10]

(4) உரிமைப் பிரச்சினை.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவைக்குத்
தவறான தகவல் தந்தமை குறித்து.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு செளந்திரராஜன் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். இராதாபுரத்தில் கைது செய்யப்பட்ட திரு. செபாஸ்டியன் பற்றி இந்த அவையிலே அளித்த விளக்கம் அது. செபாஸ்டியன் சென்னை மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லை போலிஸ் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. நான் பிரச்சினையை எழுப்பும்போது பத்திரிகையில் வரவில்லை ; அமைச்சரின் விளக்கம் வந்திருக்கிறது. வாழ்க பத்திரிகா தர்மம்.

இருந்தாலும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் செளந்திரராஜன் அவர்களிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, அவர் நிச்சயமாக மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லையா? ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டவர், நெல்லை மாவட்ட சிறையில் வைக்கப்பட்டவர் போலிஸ் கண்காணிப்பில் எப்படி வந்தார்? ரிமாண்டில் இருக்கிற கைதி போலிஸ் கண்காணிப்பில் எப்படி வந்தார்? போலிஸ் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? எந்த ஊரில் இருக்கிறார்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த பிரச்சினையை எழுப்பிய காரணத்தால் அதை விளக்க வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. திரு. செபாஸ்டியன் என்பவர் திருநெல்வேலி மருத்துவ மனையில் இருந்தார். மேலும் அவர் பரிசோதிக்கப்பட வேண்டுமென்று மருத்துவ அதிகாரிகள் கொடுத்த அறிக்கையின் பேரிலும் அவரை பரிசோதிப்பதற்கு வசதிகள் அங்கே இல்லை என்று அவர்கள் தெரிவித்த அடிப்படையின் பேரிலும் அத்தகைய வசதிகள் சென்னை மனநோய் மருத்துவ மனையில் இருக்கிறது என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதன்பேரிலும் அவர் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு, மத்திய சிறையில் வைக்கப்பட்டு, இங்கே உள்ள மனநோய் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார். இதுதான் நடந்திருக்கிற விஷயம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் செளந்திரராஜன் அவர்கள் மீது ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வருகிறேன். ஏனென்றால் உரிமைப் பிரச்சினையை உடனடியாகக் கொண்டு வரலாம். நேற்றைய தினம் அவர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 10]

அளித்த விளக்கத்தில் போலீஸார் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்று அவையை திசை திருப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அதை மறுத்திருக்கிறார்கள். எனவே அமைச்சர் சௌந்திரராஜன் அவர்கள் மீது நான் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கிருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் முதல் நாள் பேசும்போது மன நோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறுகிறார் என்று கூறினார். அதற்கு விளக்கம் தருகின்ற வகையில்தான் மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு அவர் உள்ளிருப்பு நோயாளியாக இல்லை. சிறையில் இருக்கிறார் ; வெளியிருப்பு நோயாளியாக சிகிச்சை பெற்று வருகிறார் என்று நேற்றைய தினம் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியைப் படித்துக்காட்டி விரும்புகிறேன். முரசோலி பத்திரிகையைப் படிக்கவில்லை, தினமணி பத்திரிகையைத்தான் படித்துக் காட்டி விரும்புகிறேன். “எதிர்க்கட்சித் தலைவா கருணாநிதி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்தபோது அவர் மீது உளி வீசியதாகக் கூறப்படும் செபாஸ்தியான் என்பவர் சென்னையில் மன நோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக நேற்று சட்டசபையில் கருணாநிதி குறிப்பிட்டு இருந்தார் அல்லவா? அந்தப் பிரச்சினையை தி.மு.க. உறுப்பினர் துரை கலியமூர்த்தி இன்று அரசின் மசோதாக்கள் மீது பேசும்போதும் கிளப்பினார். இதற்கு சுகாதார அமைச்சர் ஆர். சௌந்திரராஜன் பதில் அளித்துப் பேசுகையில் “செபாஸ்தியான் சென்னை மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லை. அவர் போலீஸ் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்று கூறினார்.” இதுதான் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கின்ற செய்தி. ஆனால் இப்போது மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இதிலே ஒன்றுமே குழப்பம் இல்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்த சாமர்த்தியத்தை வைத்துச் சொல்கிறார்கள். இதிலே இரண்டு பிரச்சினைகள் எழுப்பப் பட்டன. அன்றைக்குப் பேசியபோதும் இன்று பேசுகிறபோதும் அங்கே உள்ள நண்பர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்களைக் காவல் துறையினர் அங்கே இருந்து இங்கே கொண்டு வந்து மன நோய் மருத்துவ மனையிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும்

1979 மார்ச் 10]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அது அப்படி இருக்குமேயானால் அதைப் பற்றி கட்டாயம் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக பதில் சொல்கிறபோது அரசு கட்டாயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று குறிப்பிட்டேன். அதன் அடிப்படையிலே நாங்கள் அந்த மருத்துவ அதிகாரிகளின் அறிக்கையைப் பார்த்த போது அதிலே பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“He requires further observation and investigation to arrive at an opinion. The investigation facilities are not available in the Medical College Hospital, Tirunelveli. Hence he may be referred to the Mental Hospital, Madras for investigation and opinion.”

இதுதான் அங்கே இருக்கின்ற டாக்டர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கை. ஆகவே எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னதிலேயும் ஒரு உண்மை இருக்கிறது. அவர் சொன்னது கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவ மனையில் செபஸ்டியான் உள்ளிருப்பு நோயாளியாக சேர்க்கப்படவில்லை. இதனை நான் ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறேன்.

He was not admitted in the Mental Hospital along with the Mental patients, and harassed as alleged by the opposition. He is treated as Out-patient. He is in the Central Jail, Madras and brought to Mental Hospital for examination and observation then and there. This is the real position.

ஆக எந்தவித முரண்பாடும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாளையங்கோட்டை மருத்துவமனையில் இந்த செபஸ்டியான் என்பவர் சேர்க்கப்பட்டு, அந்தக் குற்றவாளி முனைக்கோளாறு உடையவர் என்ற அளவில் ஆக்குவதற்கான முயற்சியில், அவருக்கு முனைக்கோளாறு என்பது அங்கே நிரூபிக்கப்படவில்லை என்ற நிலையில் அவரை மேலும் பரிசோதிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சென்னையிலே உள்ள மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட்டார் என்ற குறிப்பினை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சென்னை மருத்துவமனையிலே சேர்க்கப் படுவதாக இருந்தால் முதலிலே அவர் பைத்தியம் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் அந்த மாதிரி ஆதாரத்தோடு காவல் துறையினரோ அல்லது நீதிபதியோ சொன்னால் தான் அதற்குப் பிறகுதான் சேர்க்க வேண்டும். அப்படி மருத்துவமனையில் சேர்க்காமல் ஆப்சர்வேஷனில் வைப்பது என்பது இயலாத காரியம். பாளையங்கோட்டையில் உள்ள டாக்டர்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 மார்ச் 10]

கள் பல நாட்கள் அவரை மருத்துவ மனையில் வைத்து ஆப்சர் வேஷன் செய்த பிறகு அவருக்கு மூளை கோளாறு இல்லை என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு, அதாவது அங்கே இருக்கின்ற சைக்கியோட்டரி டாக்டர்கள் தீர்மானித்துவிட்ட பிறகு மனநோயாளி என்று சொல்வதற்கு ஆதாரம் இல்லாத நிலையில் அவரை இங்கே 24 மணி நேரமும் ஆப்சர்வேஷனில் வைக்க வேண்டும் என்று கூறிவிட்டு வெளி நோயாளியாக வைத்து அவருக்கு சிகிச்சை தருவது என்று சொல்வது அர்த்தமற்றது. இது உண்மை நிலைக்கு மாறானது. நேர்மையற்றது. ஆகவே, இதற்கெல்லாம் தகுந்த மறுப்பை அரசு தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. சுப்பு அவர்களும் திரு. துரை முருகன் அவர்களும் எழுந்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேச ஆரம்பித்துவிட்டால் அதற்கு நேரம் இருக்காது.

(கூச்சல், குழப்பம்.)

இங்கே எழுப்பப்பட்டிருப்பது உரிமைப் பிரச்சினை என்று சொல்கிறீர்கள். இதை எந்த விதியின் கீழ் எடுத்துக் கொள்வது என்பது.

(கூச்சல், குழப்பம்.)

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஆது உரிமைப் பிரச்சினை மாதிரிமல்ல. குற்றம் செய்தவர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர் இல்லை என்று எப்படியாவது மெய்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர் பைத்தியக்காரர் என்றெல்லாம் நிரூபிப்பதற்கு ஒரு அரசு செய்கின்ற முயற்சியை இந்த அவையிலே நாங்கள் அனுமதிக்கத் தயாராக இல்லை. வேண்டுமானால் பொதுக் கூட்டங்களில் இதனைச் சொல்லி மக்களை ஏமாற்ற முடியும். சட்டசபையிலே உறுப்பினர்களை ஏமாற்ற இந்த அரசாங்கம் முயலுவது முறையற்றது.

[முற்பகல் 10-10].

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு இடையே உள்ள பரிமாற்றங்கள் எனக்குத் தேவையில்லை. உரிமை மீறல் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டும். ஒரு பிரச்சினைக்கு அறிவிப்பு தந்து அதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்ட பிறகு பேசினால் சரி. எனக்கு நிகழ்ச்சி நிரலை முடிப்பதற்கே நேரமில்லை. போர்டியர் போன்றவர்கள் எனக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும்.

1979 மார்ச் 10]

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்.)

முதலில் எல்லோரும் உட்காருங்கள். (கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு. க. சுப்பு : நான் சொல்ல.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு, உட்காருங்கள். உங்களை நான் பேச அனுமதிக்கவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : உங்கள் அனுமதி தேவையில்லை. உட்கார முடியாது.

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு சாதாரணப் பிரச்னை அல்ல. உளி வீசியது அல்லது என் வேளை அடிப்பது அல்லது என்னைத் தாக்கியது இவற்றைப் பெரிய பிரச்னையாக நான் கருதவில்லை. அது வேறு விஷயம். அரசு எப்படிச் கருதுகிறதோ அப்படிச் கருதிக் கொள்ளட்டும். என்னை நம்புங்கள், நடவடிக்கைகள் எடுப்பேன் என்று எல்லாம் அவை முன்னவர் அவர்கள் வாஞ்சையோடும் பாசத் தோடும் இந்த அவையில் சொன்னார்கள். அது வேறு விஷயம். ஒரு கைதியை வேண்டுமென்றே பைத்தியக்காரனாக்குவதற்காக செய்யப்படுகிற பயங்கரமான முயற்சிகள், அது மிகக் காட்டு மிராண்டித்தனமான காலத்தில் ஒரு அரசு நடைபெறுகிறதோ என்று நம் மனதை எல்லாம் இழுத்துச் செல்கிற அளவிற்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இது சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. உறுப்பினர்கள் அவர்களது கருத்துக்களை உங்களுக்கு உதவிகரமாக எடுத்து வைக்க நீங்கள் அனுமதிப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பிரச்னை குறித்து அவை ஏற்றுக்கொண்டால் சரி. அவை அனுமதி தந்தால் விவாதிக்கலாம்.

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு. துரை முருகன் : நாங்கள் எல்லோரும் பேசத்தான் பேசுவோம். முதலில் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது என்ன முறை?

திரு. துரை முருகன் : இது ஒரு முறை.

[1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் இதற்கு ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும். இப்படியே வளர்த்துக்கொண்டு போவதில் பயன் இல்லை. இது ஒரு முறை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது முறையா?

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

திரு. துரை முருகன் : யாரோ ஒரு அறிக்கை தயாரித்துக் கொடுப்பது, அதை அமைச்சர் இங்கே படிப்பது. எங்கள் தலைவரைத் தவிர வேறு ஒரு முறையும் எங்களுக்குத் தேவை இல்லை. நாங்கள் பேசத்தான் செய்வோம். நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளுங்கள், கவலையில்லை. என்ன சார் விளையாடுகிறீர்களா? பேசத்தான் செய்வோம். என்ன செய்துவிடுவீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது, உறுப்பினரின் தரத் தைக் காட்டுகிறது.

திரு. துரை முருகன் : என்ன பெரிய தரத்தைக் கண்டீர்கள். உங்கள் தரம் எங்களுக்குத் தெரியாதா? பெரிய வெங்காயத் தரம், அட, போய்யா.

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

(திரு. அ. ரகுமான்கான், திரு. சி. ஆறுமுகம், திரு. தீ.சு.நல்ல தம்பி, திரு. எஸ். ஆர். இராதா, திரு. இரா. தாமரைக்கனி, திரு. யா. சை. மு. யூசுப் முதலியோர் எழுந்து நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.....)

(கூச்சல்-குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். யாரும் ஆவேசப்படவேண்டாம்.

(கூச்சல்-குழப்பம்.)

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை நான் மெத்தப்பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது—தாங்கள் பேசுகின்ற கருத்துக்களை பேசும்போது, அருள் கூர்ந்து விதிகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். இங்கே சபை முன்பு விவாதிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற பிரச்னை, முக்கியமான பிரச்னை என்பதில் எனக்கு அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. அமைதி யான சூழ்நிலையில் இந்தப் பிரச்சனையை விவாதிப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறை

1979 மார்ச் 10] [திரு. கி. மனோகரன்]

களை, மரபுகளை அருள் கூர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்ற வாய்ப்பாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நான் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றேன். நாம் எந்த வகையில் சீக்கிரமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டு வார்த்தைகளைக் கொட்டிவிடுகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, எனக்கு ஏற்படுகின்ற வருத்தத்தை, எனக்கு முன்னால் உட்கார்ந்திருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எனக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு சட்ட மன்றத்தில் அதுவும் முக்கியமான பிரச்னை குறித்து விவாதிக்கின்ற போது, எந்த அளவு கண்ணியமான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இல்லாமல் முறை கூட இல்லாமல் நடந்து கொள்ளுகின்ற போக்கு ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு, ஆரோக்கியமான அரசியலை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு உகந்ததாக இராது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையில் சொல்லப்போனால், இங்கு ஒரு ஐந்து நிமிடத்தோடு முடிந்துவிட்ட, முடிந்துவிட்டது என்று நான் நம்புகிற ஒரு நிகழ்ச்சி இந்த அவையினுடைய மரபை கீழாக்கியிருக்கிறது. அல்லது..... (திரு. சி. ஆறுமுகம் எழுந்து நின்றார்.....) நான் எல்லோருக்கும் சேர்ந்துதான் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் திரு. துரை முருகன் அவர்களைப் பார்க்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

இப்படி உணர்ச்சிவசப்படக்கூடாது என்று அண்ணன் என்கிற முறையில் திரு. துரைமுருகன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவரை நான் பார்க்கிறபோது, எனக்கு பரிதாபமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு கட்டுப்பாடற்ற முறையில் போவது அவரது, உடம்புக்கேகூட நல்லதல்ல என்று பலமுறை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். நாம் பேசுவதற்கு தெளிவான, அருமையான, கொஞ்சகின்ற தமிழை வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை நீங்கள் பயன்படுத்துவது என்பது எந்த அளவுக்கு ஏற்றது என்பதுபற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த அவைக்கு விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) நான் இரண்டு தரப்பிற்குமே சேர்த்துச் சொல்கிறேன். என் உணர்வைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரை, அவர்தான் இதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவை முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்களிடம் சென்று அவர்களை உட்கார வைத்ததை அவர்கள் கண்டார்கள். எப்படி இது உருவாகியது என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 10]

கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எழுப்பியபோது, அவைத் தலைவர் அதற்கு அனுமதி மறுத்தார். பிறகு வாதம் தொடங்கி அதற்கிடையில் ஆளும் கட்சியிலிருந்து வந்த தடித்த வார்த்தைகள், அங்கிருந்து காட்டப்பட்ட சேஷ்டைகளை அவர் பார்த்திருக்க முடியாது. நான் பார்த்தேன். திரு. ராதா அவர்கள் எப்படி எப்படி குறிப்புகளைக் காட்டினார் என்பதை நான் இங்கிருந்து பார்த்தேன். எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உணர்ச்சி வசப்படக்கூடாது தான். அவர்கள் சொன்னதைப் போலவே, திரு. துரை முருகன் உடல் நலத்திலே நான் கவலைப்படுகிறவன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொண்டார் என்று அவை முன்னவர் கருதக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தயவுசெய்து நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன்; 'பொறுப்பற்ற' என்ற வார்த்தையை நான் மறந்துகூட பயன்படுத்தவில்லை. பயன்படுத்தமாட்டேன். வேண்டுமானால் பின்னால் நடந்ததை நான் பார்க்கவில்லை என்று சொன்னது உண்மையாக இருக்கலாம். நான் இரண்டு சாராரும் நடந்து கொண்ட முறைகளைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு சாராரைப் பற்றி குறைசாட்டி எழுந்து பேசவில்லை. இந்தப் பிரச்சனையில் நான் எப்படி நடந்துகொள்வது என்பது பற்றி சபாநாயகர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று இந்தப் பிரச்சனை கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

* திரு. துரை முருகன் : அவை முன்னவர் அவர்களுடைய பாச உணர்ச்சிக்கு நன்றி. ஆனால், நான் உணர்ச்சி வசப்பட்டேன் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய தலைவர்கூட என்னிடத்திலே வந்து என்னுடைய இருக்கையிலேயே அமரச் செய்தார்கள். ஒன்றை மட்டும் உங்களுக்கும், என் தலைவருக்கும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன், 'அவையின் சார்பாக. 'தமிழைப் பழித் தவணை தாய் தடுத்தாலும் விடேன்' என்று பாவேந்தர் பாரதி தாசன் சொன்னதற்கு ஏற்ப, 'என் தலைவனைப் பழித்தவன் எவனாக இருந்தாலும் விடேன்', அவன் தலையை என் தலைவனுக்கு முன்னால், அவன் காலடியில் வைத்துவிட்டு சாவேனே தவிர, துரோகியாக மாறமாட்டேன் என்று எச்சரிக்கிறேன்.

(திரு. சி. ஆறுமுகம்—குறுக்கீடு)

(கூச்சல்-குழப்பம்)

திரு சி. ஆறுமுகம் : தாங்கள் அனுமதி கொடுத்திருந்தால், இந்த நிலைமையே வந்திருக்காது.

1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.....

திரு. க. சுப்பு : அனுமதி கொடுக்க மாட்டேன் என்று தாங்கள் சொன்னதால் தான் இத்தனை வினாவுகள். இது உங்க அப்பன் வீட்டுச் சொத்தா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்புவின் சொத்தாக இருக்கலாம். அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், இப்படிப் பேசுவது ஒரு மரபா, முறையா?

(கூச்சல்—குழப்பம்)

திரு. சி. ஆறுமுகம் : இனிமேல் இந்தச் சபையில் முறையை எதிர்பார்க்காதீர்கள், மரபை எதிர்பார்க்காதீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பியும் வார்த்தைகள் தடிப்பேறுகின்றன. ஆவேசங்களை அடக்குவதற்கு உறுப்பினர்கள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் ஒரு முறை நான் இந்த அவையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள் தான் எந்த அடிப்படையில் இதை எடுத்துக் கொள்வது என்ற பிரச்சினையை பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர விவாதிக்கக் கூடாது என்றோ விவாதிக்க அனுமதி மறுக்கிறேன் என்றோ இதுவரை அவர்கள் சொல்லவில்லை.

பேராசிரியர் அவர்கள் எழுந்து பேசியபோது நீங்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிச் சொல்லி நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், எந்த விதிமுறையின் கீழ், எந்த அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட விவாதத்திற்கு அனுமதி அளிக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற வகையிலேதான் சபாநாயகர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே தவிர இந்தப் பிரச்சினையின் தன்மையைக் குறைத்து மதிப்பிட்டோ அல்லது மிகச் சாதாரணமாகவோ அவர்கள் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு பிறகு இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசுகிறவர் பேசும்போது 'இனிமேல் முறை இல்லை முறைகளைப் பாதுகாப்பது என்ற அடிப்படையிலே திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டோம்' என்று சொன்னார்கள். (திரு. க. சுப்பு : உபதேசம் வேண்டாம்).

நீங்கள் அதற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னால் கேட்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன். உங்களுக்கு உபதேசம் சொல்லவில்லை. நீங்கள் உபதேசத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்று தெரியும். ஆகையால் அந்தப் பிரச்சினைக்கு வரவில்லை.

[திரு. கி. மனேகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

நான் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது—இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை என்ற அளவுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் மற்றவர்களும் இன்றைக்கு இதை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் நீங்கள். அந்த அடிப்படையில் முடிவு எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுடையது. 'லீடர்' ஆப் தி ஹவுஸ் என்ற முறையில் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் தயவு செய்து கொஞ்சம் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து மரபைக் காப்பாற்றுங்கள் என்பதுதான். அதற்காகத்தான் — உபதேசம் அல்ல — எனது எண்ணங்களை எடுத்து வைக்கிறேன் என்று நீங்கள் கருதுக் கொள்ள வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல அனுமதி இருக்கிறதா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அதை முடிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அவைத் தலைவரைச் சார்ந்தது. மற்றவர்கள் இடையிடையே எழுந்து பேசுகிற உரிமை அவர்களுக்கு உண்டா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அதை முடிவு செய்ய வேண்டியது நீங்கள். ஆனால் யார் எப்படிப் பேசினாலும் சரி, கொஞ்சம் முறையோடு வரம்புக்கு உட்பட்டு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு பேசுவதுதான் நியாயமாக இருக்கும். நான் என்னுடைய தலைவனைத் தாக்கியவனின் தலையைக் கொய்து, அதைத் தலைவனின் காலடியில் வைத்துவிட்டு நான் செத்தாலும் சாவேன், என்ற முறையிலே இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு தலைவனிடம் ஒரு தொண்டனுக்கு இருக்கிற தனி மரியாதைக்கு இலக்கணமாக அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒருவனின் தலையைக் கொய்து அவரது காலடியில் வைப்பதுதான் அந்தத் தலைவருக்கு மரியாதை செய்வது என்பது மதிப்பான மரியாதையாக இராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்றால் இந்தச் செய்தி பத்திரிகையில் வரக் கூடியது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பதால் அதை எடுத்து விடலாம். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தலையைக் கொய்து தலைவன் காலடியில் வைப்பேன் என்ற முறையில் கூறுவது.....

திரு. சி. அறுமுகம் : தலைவனின் காலடியில் விழுந்து செத்து விடுவேன் என்றுதான் சொன்னார்.

திரு. துரை முருகன் : நான் சொன்னதைத் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். உணர்ச்சி வேகம் தணிந்த பிறகு சொல்லுகிறேன் 'தமிழைப் பழித்தவனை தாய் தடுத்தாலும் விடேன்' என்று

1979 மார்ச் 10] [திரு. துரைமுருகன்]

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சொன்னார். அதைப் போல் தலைவனைத் தாக்க வருகின்றவனைத் தடுக்க முனையும் போது தலைவனே என்னைத் தடுத்தாலும் அதைக் கேட்கமாட்டேன் என்று சொன்னேன்.

(முற்பகல் 10-30)

என் தலைவனை யாராவது தாக்க முற்படுவார்களானால் அவன் அவரைத் தாக்குவதற்கு முன்னால் அவனை நான் தாக்குவதற்கு முற்பட்டு ஒருக்கால் நான் செத்தாலும் அவர் காலடியிலே சாவனே தவிர தலை வெட்டித் தம்பிரானாக தலையை வெட்டிக் கொண்டு வருவேன், தோரணங் கட்டுவேன் என்று சொல்கிற தடித்த நா எனக்கில்லை என்பதை நான் அவை முன்னவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்ட வார்த்தை அது. அப்படிச் சொல்லவில்லையென்றால் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. அப்படிச் குறிப்பில் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் பாருங்கள், குறிப்பையும் பார்ப்போம், நீங்கள் பேசியது குறிப்பிலே இருந்தால் பேரவைத் தலைவர் அதை அவை குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசி முடிந்த பிறகு அந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பியது அல்ல, திரு. சுப்பு உட்கார வேண்டும், பிறகு பேச வேண்டும் என்று நான் சொல்லியதிலிருந்து நீக்குவது பற்றி அதைப் பார்த்து முடிவு செய்கிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் தாராளமாக இருந்ததாக நாங்கள் நினைக்கவில்லை, ஆகவே எல்லாமே குறிப்பிலே இருக்க வேண்டும், இல்லா விட்டால் நாங்கள் எல்லாம் வெளியேறி விடுகிறோம். சட்டசபையிலே இவ்வளவு நேரம் பேசியதும் இருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் எதற்காக இங்கே உட்கார வேண்டும், பேசியதை நீக்குவதற்காக அல்ல இந்த அவை. ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு நீங்களும் பொறுப்பு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், ஆகவே எல்லாமே இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற முட்டாள்களாக நாங்கள் ஆகிவிடுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் அது எல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்றால் இருக்கலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினை பற்றி என்ன கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. க. அன்பழகன் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சார்பாக மட்டுமல்ல, இந்தப் பிரச்சினைபற்றி அவை முன்னர் தெரிவித்த கருத்தையொட்டி என்னுடைய வேண்டுகோளாக இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணர்ச்சிப் பூர்வமாக இந்த அவையிலே கூறப்பட்ட எண்ணங்கள் இருக்குமானால் அது வெளியே உள்ள மக்களிடம் உள்ள உணர்வை பிரதிபலிக்கக் கூடிய அளவிற்கு எப்படி இந்த அவையிலே வெளிப்படுத்த முடியுமோ அதற்கான வாய்ப்பு இந்த அவையிலே இருந்தாக வேண்டும். எந்த விதியின் கீழ் என்று தாங்கள் கேட்காமல், நேற்று இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையில், பத்திரிகையிலே அதற்குப் பிறகு வந்த செய்தியின் அடிப்படையில் இப்போது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் விளக்கம் கொடுத்ததற்குப் பிறகு சில கருத்துக்கள் ஏற்படுகிறபோது வெளியே இருக்கிறவர்களுக்குத் தவறான எண்ணம் ஏற்படாமல் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற முறையிலே, விதிமுறைகளைப் பார்ப்பதை விட, நாட்டின் நலனை, மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்ற முறையிலே, இந்த அவையிலே சில பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே சில பிரச்சினைகள் முக்கியமான பிரச்சினைகள் என்ற அடிப்படையிலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, சில பிரச்சினைகளை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எந்த விதியின் கீழே விவாதிக்கிறோம் என்று தெரியாமலேயே. முக்கியமான பிரச்சினைகளுக்கு அவைகளை விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையிலே இடம் கந்து தாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, முக்கியமான பிரச்சினை இது. ஆகவே இதிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்புக்கொடுத்தால் அப்புறம் பேசலாம். இப்போதே அதைச் சொல்லி விடலாமென்றால் பேசுகிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் மீது உளி வீசி அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுகிற சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அதுபற்றி ஒரு வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்டவரை விடுவிப்பதற்கு ஏதோ ஒரு முயற்சி இருப்பதாக சந்தேகம் இருப்பது இந்த அரசாங்கத்திற்கே நல்லதுதானா என்று அவர்களுக்கே தெரியும். இந்தப் பிரச்சினைபற்றி ஆரம்பம் முதல் எல்லா விவரங்களையும் அந்த நபர் கைதானது முதல் நடைபெற்ற சம்பவங்களையெல்லாம் நாடு முழுவதற்கும் தெரிவித்து விட்டால் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இன்னொன்று, மதுரையிலே வெங்கோப ராவ் என்ற சைக்கியாட்ரிஸ்ட் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவர் இருக்கிறார். அங்கே இருக்கிற டாக்டருக்கு சந்தேகம் இருக்குமானால் அவரைக் கேட்டிருக்கலாம், மூளைக் கோளாறு அவருக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்டிருக்கலாம்.

1979 மார்ச் 10]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

ஏனென்றால், இங்கே சென்னை மருத்துவமனைக்கு வந்தால், புற நோயாளியாகச் சேர்ப்பதாக இருந்தாலும் பிரைமா ஃபேஸியாக, மென்டல் நோயாளி என்று இருந்தால்தான் சிகிச்சை. எனவே அந்த முடிவுக்கு யார் எப்படி வந்தார்கள்? ஆகவே 'கிரைஸிஸ் ஆஃப் கான்ஃபிடன்ஸ்' நம்பிக்கை, அரசாங்கத்தின் மீதுள்ள நல்லெண்ணத்தின் மீது அடிப்படை என்ற பிரச்னை வந்து விட்டது. இதில் அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நடந்த முயற்சியில் அரசாங்கம் கடுமையாகத்தான் இருக்கிறது, வழக்கு நடத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறது என்று தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகளைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறினால் சந்தேகம் நீங்கும். ஆகவே, இது முக்கியமான பிரச்னை, நேரமானாலும் பரவாயில்லை. அரசாங்கம் இன்றைக்குள்ள தகவல்களைப் பூராவும் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருந்தால் மாவட்ட மட்டத்தில் ஒரு பேனலை, ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி அவர்கள் மூலமாக முனைக் கொள்ளு இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்யச் சொல்லுங்கள். அப்படியில்லையென்றால் வழக்கு போட ஏற்பாடு செய்யுங்கள், இதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்னை. எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் உயிருக்கு ஆபத்து என்றால் ஏதோ சில சக்திகள் தப்பிக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டாமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது என்பதை வலியுறுத்தி, இதைப்பற்றி அரசாங்கத் தரப்பில் மிகவும் முனைப்பாக ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூறியதைப் போல இந்தப் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த பிரச்சினையாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மீது ஒரு தாக்குதல் ஏற்பட்டு, 'அட்டெம்ப்ட்டு மர்டர்' என்ற முறையில் கூட அங்க நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி போலீசாரால் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 'பர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிப்போர்ட்'-இல்கூட இந்தத் தாக்குதலை நடத்தியவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அது உண்மையா இல்லையா என்று நான் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால், அந்த ரெக்கார்டில் இது குறிப்பிட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து, அந்த நபரை நெல்லையிலேயிருக்கின்ற மருத்துவமனையில் அனுமதித்து, அவருக்கு மனநோய்க் கொளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பரிசோதனையும் நடத்தப்பட்டு, அவ்வாறு இல்லை என்று அங்கிருக்கின்ற டாக்டர்கள் கூறிய பிறகு அவரை மீண்டும் பரிசோதிக்க வேண்டுமென்று, சென்னை மருத்துவமனைக்கு அனுப்பியதும், அது சம்பந்தமாக அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து இந்த அவையில் முரண்பட்ட அறிக்கைகளை

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 10]

அமைச்சர்கள் கூறியிருப்பதும், இங்கேயிருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்திலேயிருக்கின்ற மக்கள் அனைவருக்கும் இந்த அரசின்மீது ஒரு சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இது சாதாரண நிகழ்ச்சி என்றால் விட்டு விடலாம். ஆனால், இந்த நாட்டை எட்டாண்டு முதல்வராக இருந்து, ஒரு கட்சியின் தலைவராக, அதிலும் குறிப்பாக, ஆளுகின்ற கட்சியில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் தலைவராக அன்றையதினம் இருந்த ஒருவருக்கு, ஏதோ சந்தர்ப்பவசத்தால், அரசியல் சூழ்நிலையால் எதிர்க்கட்சியாக மாறிவிட்டதன் காரணமாக இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுமென்றால் உள்ளபடியே நாகரீகமான நாட்டில் இது விரும்பத்தக்கதா என்பதை இந்த அரசு எண்ணிப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தக் குற்றவாளியை எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது என்றால் உண்மையிலேயே இது பயங்கரமான நிகழ்ச்சி என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் இது சம்பந்தமாக 'பேனல் ஆப் டாக்டர்ஸ்' நியமித்து முறைக் கோளாறு அவருக்கு. இந்தக் குற்றத்தைச் செய்ததாகக் கூறப்படுபவருக்கு உண்டா என்று பரிசோதிக்க வேண்டுமென்று இந்த அவையில் வேண்டுகோளாக வைத்தார்கள். அது சம்பந்தமாக அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து ஒரு பதிலையும் காணோம். ஆகவே, மறைமுகமாக சூழ்ச்சி இருக்கிறது என்று நிச்சயமாக நம்பத் தகுந்த முறையில் இருக்கின்ற காரணத்தால் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அத்துடன் இங்கே எழுப்பப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சினையைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அத்துடன் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது தாக்கப்பட்ட சம்பவம் குறித்தும் தனி உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிக்க வேண்டும். முதலில் பேனல் ஆப் டாக்டர்ஸ் அப்பாயிண்ட் செய்யப்பட வேண்டும். ஆகவே, இது சாதாரண நிகழ்ச்சி என்று தலைவரவர்கள் எண்ணக் கூடாது என்று சொல்லி, இதைத் தங்கள் மூலமாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இங்கே கிளப்பப்பட்ட பிரச்சினை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஒருவரால் உளி வீசி தாக்கப்பட்டது சம்பந்தமாக, தாக்கியவர் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று முதலிலே, ஆரம்பத்திலே அங்குள்ள போலீசாரால் சொல்லப்பட்டதற்குப் பிறகு, அவரை

1979 மார்ச் 10] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டுமென்று, அவர் சுய நினைவோடு அதைச் செய்யவில்லை, மூளைக் கோளாறு காரணமாகச் செய்தார் என்று உள்நோக்கத்தோடு பலவிதமான காரியங்கள் தொடர்ந்து அரசாங்கச் சார்பிலே செய்யப்பட்டு வருவதாக நான் கருதுவதோடு இந்த உரிமைப் பிரச்சினையை பூரணமாக விவாதிப்பதோடு, இன்னொரு விஷயம். அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொன்னது, மன நோய் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்படவில்லையென்று சொன்னதற்குப் பின்னால், அங்கு சிகிச்சைக்காகக் கொண்டு போனதும் மற்ற காரியங்களும் நடந்திருக்கின்றன. அமைச்சரவர்கள் சொன்ன பதிலுக்குப் பின்னால், சந்தேகங்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

இங்கே ஒழுங்குப் பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டபோது அதை விவாதிக்க அனுமதித்திருக்க வேண்டுமென்பதோடு, பூரணமாக ஆரம்பத்திலேயிருந்து இன்று வரை நடந்த எல்லா விஷயங்களையும், பூரணமாக, சரியான விசாரணை நடத்திட உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி தலைமையிலோ அல்லது நீதிபதி மூலமாகவோ அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கொண்ட கமிட்டியைக் கொண்டாவது, உண்மை நிலவரங்களைத் தெரிவிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்டமன்றத்தில், பேரவையில், எதிர்க்கட்சியின், பிரதான கட்சியின் தலைவராகவும், முன்னாள் முதல்வராகவும் இருக்கிற கலைஞரது உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கிற முயற்சியை ஒருவர் செய்தார். அப்படி செய்த நபர் மூளைக் கோளாறு உடைய நபரா என்று பரிசோதிக்கும் முயற்சியில் அரசு அல்லது புலன் விசாரணையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் அந்த முயற்சி மூளைக் கோளாறு ஏற்பட்ட ஒருவருக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய முறையில், சட்டபூர்வமாக நடக்கப்பட வேண்டிய முறையில் நடக்கவில்லையென்றும் ஆகவே, விளக்கம் தருகிற வகையில் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வேண்டி, அதற்குத்தாற்போல் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களும், துரைமுருகன் அவர்களும் அதற்குப் பின்னால், இன்னும் ஆளும் தரப்பில் உள்ளவர்களும் பேசியதையும் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். அருள்கூர்ந்து அண்ணன் கூத்தக்குடியார் அவர்கள் மன்னித்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இங்கே வேகத்தில் ஆத்திரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிடையே பரிமாறப்பட்ட வார்த்தைகள் வேதனைத் தரத்தக்கதாகவும், அவைகள் பத்திரிகையில் பிரசுரமாகுமானால், நாட்டு மக்களிடையே, மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்புள்ள காவலர்களாக அமர்ந்துள்ள உறுப்பினர்களடங்கிய இந்த சட்டமன்றத்திலே இப்படிப்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 10]

பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றனவே என்று நமக்கு வாக்களித்த மக்கள் வேதனையும் வெட்கமும் படக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும். ஆகவே, அருள்கூர்ந்து அத்தனை தலைவர்களுடைய ஒப்புதலோடு, விளக்கம் கேட்டதற்குப் பின்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் பேசப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் சபைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குவதோடு, இங்கே அரசுக்கும் நல்லதல்ல—மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சாதாரணப் பிரஜையாக இருந்தாலும் சரி, அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்தும் முயற்சியை யார் செய்தாலும், அது சட்டப்படி கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அப்படி இருக்கும்போது, எதிர்க்கட்சியினர் மீது தாக்குதல் நடக்கும் முயற்சி நடக்கிறது என்று பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டுள்ள இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த ஐயம், மக்களின் மத்தியில் பரவலாக ஏற்பட்டு, அது வலுப் பெற இடம் அளிக்குமானால் அது சரியல்ல. ஆகவே, சட்டம் அனுமதிக்குமானால், முன்னால், முன்னோடியாகப் பல சந்தர்ப்பங்களில், இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன மாமன்றத்தில் என்று மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல், இதற்கு மரபு 'பை கன்வென்ஷன்' ஏதாவது இருந்தாலும் அந்த விதியை அனுசரித்து, இன்றைக்கு அனுமதி கொடுத்து, அவர்கள் சொல்கிற கருத்தையும் கேட்டு, அரசு தங்கள் வழியில், என்ன, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தன என்பதை அவை முன்னவர் மூலமோ, சுகாதார அமைச்சர் மூலமோ, அல்லது ஏனைய அமைச்சர்கள் மூலமோ, வைத்தால் மக்களுக்கும் உண்மை நிலை தெரிய வாய்ப்பிருக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எழுப்பிய பிரச்சினைக்கும் சுமுகமான நிலை ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பிரச்சினையில் செபாஸ்தியான் என்பவர் புத்திஸ்வாதீனத்தோடு அந்த காரியத்தைச் செய்தாரா, அல்லது புத்திஸ்வாதீனம் இல்லாத நிலைமையில் அந்தக் காரியத்தைச் செய்தாரா என்கிற பிரச்சினை இப்பொழுது எழுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடிலே—

What is the procedure to be adopted to try a criminal who is charged with an offence

என்கிற முறையிலே சில விதிமுறைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளின் பிரகாரம் நீதிபதி முன்னால் குற்றவாளிகளாக நிறுத்தப்படும்போது அந்த நீதிபதி அந்த நபரை கேள்விகள் கேட்க வேண்டும். கேள்விகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற பதில்களிலே இருந்து அந்த நீதிபதி டிரைமாபனி-கன்சுளஷனுக்கு (Primaface Conclusion) வந்து அவர் நல்ல

1979 மார்ச் 10] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

புத்தி சுவாதீனமான நிலையில் இல்லையென்று முடிவு செய்தால் அவரை மனநோய் மருத்துவர்களிடம் அனுப்பி அவருடைய அத்தாட்சிப் பத்திரம் பெற்று, அவருக்கு மனநோய் உள்ளதா இல்லையா என்று முடிவுகள் பெற்ற பிறகு, மனநோய் இருக்கவில்லை என்ற நிலைமை வருகிறபோது, Criminal Procedure Code has laid down the procedure அவர் மீது கிரிமினல் வழக்கு விசாரணை செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்றால், மன நோய் மருத்துவர்களை வைத்து On the crucial date whether he was sane or insane என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும் ஆப் மருத்துவர்களை கொண்டு—மருத்துவர்களின் குழுவை வைத்து இதைக் கண்டுபிடித்து விட்டால், பின்னால் எந்த முறையைப் பின்பற்றுவது என்று முடிவெடுக்க உதவும். ஆனால், இன்றைக்கு குறிப்பாக நான் இதை சொல்லிக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இந்த நாட்டிலே பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் பாதுகாப்புக் கிடைக்க வேண்டும். எத்தனையோ அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகள் இருந்த போதிலும், அந்த காழ்ப்புணர்ச்சிகளின் மீது தாக்குதல் செய்யப்படுகிற நிலைமை இருக்குமேயானால், எந்த மனிதனுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு விடும். அது ஆளும் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும் சில அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் விளைவாக தாக்குவது என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் யாருக்குமே பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஒரு பண்பாடு அரசியலை நாம் நடத்திக் காட்டியாக வேண்டும். இதையெல்லாம் மக்கள் படிப்பார்கள். லட்சக் கணக்கான வாக்குகளைக் கொடுத்தவர்களுக்கு, எங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யுங்கள் என்று பிரதிநிதிகளாக நம்மை இங்கே அனுப்பியவர்களுக்கு நாம் என்ன சாதனைகளை செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். கொலை செய்ய முயற்சி செய்பவர்கள், கிரிமினல்கள்—இவர்களை மனநோய் உள்ளவர்கள் என்று சொல்லி அரசு பாதுகாக்க முயற்சி செய்கிறதோ என்று எண்ணம் மக்கள் மத்தியிலே என்ன முடிவை உண்டாக்கும், எவ்வளவு வருத்தத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்? இதற்காக டாக்டர்களின் குழுவை வைத்து பரிசீலனை செய்து மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முயல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் முக்கியமான பிரச்சினையாக இந்த அவையில் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது, எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்மீது கொலை செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட நபர்மீது வழக்கு தொடரவில்லை. அவரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கம்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 மார்ச் 10]

முயற்சி செய்கிறது என்று சந்தேகிக்கின்ற கட்டத்தில் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே மிக முக்கியமான பிரச்சனையாக இது. இருந்தாலும்கூட தீர்மானத்தின் மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி இவைகளுக்கெல்லாம் நம்பிக்கை இல்லாத சூழ்நிலையில் கொலை செய்ய முயற்சி செய்யும் நபரை காப்பாற்ற முயலுகிறவர்கள் என்ற உணர்வினால்தான் இந்த விஷயத்திற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், சட்ட ஒழுங்கை காப்பாற்ற வேண்டிய அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கொலை செய்யப்பட்டதை அறிந்தபோது பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கே இந்த நிலைமை என்று சொன்னால், என்ற பீதி மக்கள் மனத்திலே ஏற்பட்டுவிட்டதன் காரணமாகத்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது இந்த கொலை முயற்சி நடந்தது. இந்த அவையிலே சற்று முன் அவையின் அலுவல்களே சில விநாடிகள் நின்றபோதும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. கொலை செய்ய முயற்சி செய்த அந்த நபரை மனநோய் வியாதி என்று சொல்லி காப்பாற்ற அரசாங்கம் முயலுகிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

சைக்யாட்ரிஸ்ட் பேனலை (மனநோய் மருத்துவர் குழு) வைத்து பரிசீலனை செய்து அவர் பைத்தியமா இல்லையா— என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அவருக்கு பைத்தியம் பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால், அதற்கான கிரிமினல் வழக்கைப் போட்டு அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

[முற்பகல் 10-50]

அல்லது பைத்தியம் பிடித்து இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அவரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வு இல்லாமல் எதிர்க்கட்சிகளின் உணர்வுகளை மதித்து, செபாஸ்டியன் அவர்களை பரிசோதனை செய்து, அவர் உண்மையிலேயே பைத்தியமா என்பதைக் கண்டறிய முயற்சிக்க வேண்டும். அதோடு மட்டும் அல்லாமல், எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் இந்த அவையில் சாதாரணமாக எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் அந்தப் பிரச்சனை குறித்து இங்கே விவாதித்து, அந்த 4½ கோடி மக்களின் பிரதிநிதியாக நாம் இருந்து அவற்றை பற்றிவிவாதித்து, தீர்ப்பதற்கு பதிலாக ஒவ்வொருவரும் அசிங்கமான வார்த்தைகளை உபயோகித்து இந்த அவையின் கௌரவத்தையும், மரபையும் கெடுக்கும் வகையில் நடந்து கொண்டதை தமிழக மக்கள் மன்னிக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, அவையில் எழுப்பப்பட்ட அசிங்கமான வார்த்தைகள் அப்படியே குறிப்பில் இருக்கட்டும்

1979 மார்ச் 10] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

சட்டசபையில் நடவடிக்கைகளை நடத்த முடியாத அளவிற்கு யார் யார் என்னென்ன செய்கிறார்கள் என்பது மக்களுக்கு விவரமாக தெரிய வேண்டும். மக்கள் அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் அடையாளம் காட்டப்பட வேண்டும். அவர்கள் பத்திரிகைகளில் வருவதற்கு பதிலாக உங்கள் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்னை மிகவும் வேதனைக்குரியது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கலைஞர் தாக்கப்பட்டார்கள் என்பது இன்று எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் மீது உளி வீசப்பட்டு இருக்கிறது என்பதும் பத்திரிகையில் வந்து இருக்கிறது. அதுவும் எல்லாத் தரப்பிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்று இருக்கிறது. நடந்த சம்பவத்தை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிற நேரத்தில் குற்றவாளியாக யார் இருந்தாலும், அந்தக் குற்றத்தை யார் செய்து இருந்தாலும், குற்றம்செய்தவர் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பார் என்பதற்காக குற்றம் செய்யாமல் இருப்பார் என்று சொல்லமுடியாது, எதிர்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் குற்றம் செய்யக்கூடியவர்கள் என்று அவசியமும் கிடையாது, (குறுக்கீடு) என்ன திரு. பண்ணை சேதுராம் நான் பேசட்டுமா வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் இருக்கையில் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசக்கூடாது. ஜாடை காட்டக்கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொன்னால், அமைச்சர் பெருமக்களோ, அல்லது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ சொல்லித்தான் செய்து இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதை மறைப்பதற்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. குற்றம் செய்தவன் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் அவன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருப்பதால் அவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படக்கூடாது. அப்படி ஏற்பட்டுவிட்டால் அது நியாயத்திற்கும், சட்டத்தின் இறையாண்மைக்கும் மிகப் பெரிய அறைகூவலாக மாறிவிடும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 மார்ச் 10]

அவருக்கு மன நோய் பிடித்து இருக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதைப்பற்றி டாக்டர்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்.

There is a difference, even though a subtle difference, but a basic difference between what is called, the expression, 'mental derangement' and 'mental retardation' and that of 'lunacy'. Even though apparently there is no difference between 'mental derangement' or 'mental retardation' or 'mental abnormality' and 'subnormality', there is a basic difference between these expressions and that of the word 'lunacy'. Every criminal is mentally retarded and mentally deranged. Whatever may be the offence, every criminal is a mentally deranged person.

என்றுதான் சைகாட்டிரிக்ஸ்ட்ஸ் சொல்கிறார்கள். கிரிமினல் ஜூரிஸ்புருடென்ஸ் ஏற்றுக்கொள்ளும் உண்மையும் அது தான்.

எந்தக் குற்றத்தை செய்தாலும் மூளைக்கோளாறு இருப்பதால் செய்கிறார்கள்; ஆகையால் கொள்ளை அடித்தாலும் சரி, திருடினாலும் சரி, அவர்களை எல்லாம் மெண்டல் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்புவது என்றால் ஊர் பூராவும் மெண்டல் ஆஸ்பத்திரியாகத்தான் இருக்கும். யார் குற்றம் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் எல்லோரும் அங்குதான் போகவேண்டியது வரும். இங்கே அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். அதனுடைய உள் நோக்கத்திற்குள் நான் சொல்லவில்லை. கைதி, மெண்டல் ஆஸ்பத்திரியில் இல்லை: போலீஸ் கஸ்டடியில்தான் இருக்கிறார். என்று சொன்னார். ஆனால் இப்போது 'அவுட் பேஷன்ட்' ஆக இருக்கிறார் என்று சொன்னார்.

Even though he is not actually kept as an inpatient he is constructively under the custody of the doctors. He is kept with the mental hospital constructively under the custody.....

(மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் எழுந்தார்) நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

The Hon. Minister need not be too much sensitive.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்: மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டார் என்பதற்கு மருத்துவ மனையில் உள்ளே இருந்து சிகிச்சை பெறுகிறார் என்று அர்த்தம். ஆனால் அவர் அப்படி சிகிச்சை பெறவில்லை. வெளியே இருந்து ஓ.பி. — அவுட் பேஷன்ட் என்ற முறையில்தான் சிகிச்சை பெறுகிறார் - அந்த முறையில்தான் நான் சொன்னேன்.

1979 மார்ச் 10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அதைத்தான் நான் 'கன்ஸ்டிரக்டிவ்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னேன்.

Whenever a patient is kept under the care and custody of a doctor he may be kept for continuous observation as an inpatient or continuous treatment under a particular doctor. If it is a case of continuous treatment, then he is an out-patient. If he is both in continuous treatment and continuous observation, then he should be kept inside the hospital, and he is an inpatient. In both the cases he is kept under the constructive custody of the doctor. That means, he is kept under the custody of the Mental Hospital.

அவ்வளவுதான். ஆகையால் இந்த டிஸ்பரன்ஸை புரிந்து கொள்ளாமல், அவர் மெண்டல் ஆஸ்பத்திரியில் இல்லை என்று சொல்லும்போது சரியாகப் புரிந்துகொண்டு சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஒரு வேளை அதிகாரிகள் கொடுத்த 'நோட்டை' வைத்து அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். வேண்டுமென்றே திசை திருப்பி இருக்கிறார் என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கொஞ்சம் ஜாக்கிறதையாகச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

நான் கடைசியாகச் சொல்கிறேன். நாம் ஒரு புனிதமான சன்னிதானத்தில் இருக்கிறோம். அதை வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். சபாநாயகருக்கும் நமக்கும் சில நேரங்களில் வாக்குவாதம் நடக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அது ஒரு தந்தையிடம் பிள்ளை அடம் பிடிப்பதுபோல்தான் நடக்கும். சபாநாயகர் அவர்கள் அதை அப்படித்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே நீங்கள் இந்த சபைக்கு தந்தை. நான் இப்படி சொல்லும்போது பெரியவர் நெல்லை டிஜிபமணி, திரு. கோதண்டராமன் போன்றவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது - எங்களுக்கும் அவர் தந்தையா என்று கேட்கக்கூடும். உண்மையிலேயே சபாநாயகர் இந்த சபைக்கு தந்தைதான். உங்களுடைய பிள்ளைகள் போன்றுதான் சில சமயங்களில் அடம் பிடிக்கிறோம். உங்களை மதிக்கவில்லை என்றால் அது எங்களுக்கு அவமானம். சபாநாயகரை அவமதிப்பது என்றால் அது இந்த சபைக்கு அவமானம். நான் கூட சில நேரங்களில் வேகத்தோடு பேசுவேன். ஆனால் விவேகத்தை கைவிடமாட்டேன். விவேகத்தோடு வந்த கோபமாகத்தான் அது இருக்கும். அந்த வகையிலேதான் சபையில் இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் பிள்ளைகள் என்று சொன்னால் கூட சிலர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். (ஏற்றுக் கொள்கிறோம்). அதனால் என்னுடைய தம்பிகள் என்று எப்போதோ ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமக்குள்ளே மாறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றை மறந்து விடக் கூடாது. நாம் எல்லாம் படிக்கும்போது தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொண்ட தலைவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கிறார்கள். கலைஞர் யார்? நாஞ்சிலார் யார்? நாங்கள் எல்லாம் படிக்கும்போது நாஞ்சிலார் எங்கள் கல்லூரிக்கு பேச வருவாரா என்று தவம் கிடந்து கூப்பிட்டது உண்டு. தம்பி காளிமுத்து யார்? கலைஞர் யார்? நாம் எல்லாம் அப்போதே தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டவர் அல்லவா கலைஞர்? அதையெல்லாம் இன்றைக்கு மறந்துவிடக் கூடாது. அப்போதே நம்மால் போற்றப்பட்ட பேராசிரியர் இங்கே இருக்கிறார். பெரியவர் அழகர்சாமி இங்கே இருக்கிறார். இந்த மன்றத்திலே பல்லாண்டு காலம் அனுபவம் பெற்றவர் அவர். இப்படி வயதிலே, அனுபவத்திலே, அறிவிலே சிறந்தவர்கள், பெரியவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய தந்தையை வைத்துக் கொண்டு நாம் திட்டுவோமா? அல்லது இன்னொருவரைத் திட்டுவதாக இருந்தாலும் தந்தைக்கு முன்னாலே வைத்து திட்டுவோமா? இதை நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் அந்தப் பக்கம் இருக்கிறவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், 'கலைஞர் கலைஞர் தான்' அதை நீங்கள் மறந்துவிட வேண்டாம். இந்தப் பக்கம் இருக்கிறவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், 'நாஞ்சிலார் நாஞ்சிலார்தான்' அதை மறந்துவிடக் கூடாது.

[முற்பகல் 11-00.]

எனக்குத் தெரியும், ஒரு காலம் வரும் நிச்சயமாக. நான் அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய இயக்கம் உண்மையான இயக்கமாக இருக்குமேயானால் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்கின்ற அளவிலே தனது தம்பிகளை எல்லாம் உருவாக்கினார் என்பது உண்மையாக இருக்குமேயானால், நான் ஆளும் கட்சியினரைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன், ஒரு நாள் நீங்கள் கலைஞரை ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் போகிறீர்கள். நான் இந்தப் பக்கம் பார்த்துச் சொல்கிறேன்; நீங்கள் ஒரு நாள் நாஞ்சிலாரை ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் போகிறீர்கள். ஆகவே இதை எல்லாம் நீங்கள் மறந்து விட வேண்டாம். ஆகவே இப்போது அதிகமாக இந்த மாதிரி எல்லாம் பேசிக் கொண்டால் அன்றைக்குச் சேருகின்ற நிலைமையிலே எண்ணிப் பார்க்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். இருவரும் பழகியவர்கள் என்ற முறையிலே இருக்கும்போது மற்றவர்களை வைத்துக் கொண்டு சபையிலே இப்படிப் பேசிக் கொள்வது சரியல்ல. அருமைத் தம்பி திரு. தாமரைக்கனி அவர்களைப் பற்றியும் உண்மையான தொண்டர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களைப் பற்றியும் எனக்கு அக்கரை உண்டு. சின்ன வயதிலே

1979 மார்ச் 10] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இருந்தே நான் அவருடைய முன்னேற்றத்திலே ரொம்ப அக்கரை உடையவன். ஆகவே அவர்கள் உணர்ச்சிவசப் படக்கூடாது. எனக்கு அவர்களை விட வயது அதிகம் என்ற காரணத்தினால் நான் சொல்கிறேன், வேறு ஒன்றும் அல்ல. ஆகவே நான் இங்கே ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Why should he be too much sensitive? The law will take its due course
ஆகவே மென்டல் டிரென்ஜ்மென்ட் என்றால் ட்யூ ப்ராசஸ். இன் லாஎன்ன் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பேனல் ஆப் டாக்டர்ஸை நியமித்து அவர்கள் முடிவு எடுப்பதுதான் நல்லது. அப்போதுதான் இந்த மாதிரி சங்ந் தேகங்கள் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நான் ஏன் இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பினேன் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே சில விதிமுறைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வருகிற போது நீங்கள் எங்களையும் அனுமதிக்க வேண்டும். அது எல்லாம் முன் வரிசையிலே உள்ளவர்களுக்குத்தான் தெரியும் என்பதல்ல. நாங்களும் சொல்லலாம். திரு. லத்தீப் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர் மட்டும்தான் இருக்கிறார். அவருக்குப் பின்னால் யாரும் இல்லை. ஆகவே, அவருக்கு பேச வாய்ப்பு நிறைய இருக்கிறது. ஆகவே எங்களைப் பொறுத்தவரை இந்தமாதிரி பிரச்சினைகள் வரும்போது எங்களை அனுமதிக்க வேண்டுமே தவிர.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்றைக்குக் கூட நான் சொல்லி இருக்கிறேன். நீங்கள் பேசக் கூடாது என்பதல்ல. ஆனால் திரு. சுப்பு போன்று அத்தனை பேரும் எழுந்து பேச ஆரம்பித்தால் என்ன செய்வது? ஆகவே நீங்கள் எனக்கு, ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். நீங்கள் இப்போது பேசப் போவதை நான் தடுக்க விரும்பவில்லை.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, இது தற்செயலாக வந்தது அல்ல. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அமைச்சரவர்களின் ஒரு ஸ்டேட்மென்டை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் எழுந்தது. அதாவது மருத்துவ மனையிலே அனுமதிக்கப்படவில்லை, செபஸ்தியான், காவல் துறையினரின் கண்காணிப்பில்தான் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்று மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மின்சாரத்துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்வது வேறு விதமாக இருக்கிறது. உள் நோயாளியாக அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். காவல் துறையினரின் கண்காணிப்பில் இருக்கிறார் என்று மக்கள்

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 10]

நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே இருந்து மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்வது போலீஸ் கஸ்டடியில் அவர் இருந்தார் என்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அவர் இன்னும் ஜூடீஷியல் கஸ்டடியில்தான் இருக்கிறார். ஆகவே போலீஸாரின் கண்காணிப்பில் செபஸ்தியான் இருக்கிறார் என்று சொன்னது தவறு. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் நீங்கள் உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினையை ஸ்ட்ரெய்ட் ஆகவே உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பி இருக்க வேண்டும். மின்சாரத் துறை அமைச்சர் விளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் சட்டி தலைவரவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். அதன் பிறகு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்களும் பேசினார்கள். திரு. சுப்பு அவர்களும் விடவில்லை. நீங்களும்.

திரு. க. சுப்பு : இந்தப் பிரச்சினையின் விளக்கத்திற்குப் போக நான் விரும்பவில்லை. இப்பொழுது பலர் உபதேசம் செய்கிறார்கள். மஹாராஷ்டிராவிலே முதலமைச்சரை இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்ச் செருப்பால் அடித்தார்கள். அந்தக் கட்சி யினர் உபதேசம் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. க. சுப்பு அவர்கள் இதை எல்லாம் சொல்வதால் அவருக்குப் பெருமை இல்லை இந்த அவைக்கும் பெருமை இல்லை. இதெல்லாம் தேவையில்லாத ஒன்று.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மஹாராஷ்டிராவில் செருப்பால் அடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். யார் யாரை எப்போது அடித்தார்கள் என்று சொல்வார்களா?

திரு. க. சுப்பு : முதல் அமைச்சர் திரு. பாவார் அவர்களை இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள் செருப்பால் அடித்தார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையை நான் இங்கே எழுப்பியதற்கான காரணத்தை தொடக்கத்திலேயே கூறியிருக்கிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே இல்லாத சமயம் இந்தப் பிரச்சினையை நான் எழுப்பினேன். அப்போது மாண்புமிகு மின்வாரியத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், இதுபற்றிய விளக்கம் என்னிடத்தில் இல்லை, விளக்கம் பெற்று பிறகு நான் அதை பற்றிக் கூறலாம். இப்போது திடீரென்று கேட்பதால் என்னால் விளக்கம் கூற இயலாது என்று மிகுந்த பொறுப்போடு மின்

1979 மார்ச் 10] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வாரியத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு பதில் அளித்தார்கள். நேற்று கேள்வி நேரம் முடிந்து, மற்ற விவாதங்கள் ஒத்திவைப்பு எல்லாம் முடிந்து நான் சற்று ஓய்வுக்காக என் அறைக்கு சென்றிருந்த நேரத்தில் இங்கே பேசிக் கொண்டிருந்த திரு துரை கலியமூர்த்தி அவர்கள் பேசிய பொருள்பற்றி அதன் தொடர்பாக இல்லாவிட்டாலும் இந்த உளிவீச்சு சம்பவம் குறித்து குற்றம்சாட்டப்பட்ட செபாஸ்டியன் மனநோய் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது குறித்து பேச உடனடியாக நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பதில் அளித்து பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிற செய்தியையார் படித்தாலும் நான் அன்றைக்கு எழுப்பிய பிரச்சனையையும் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்தையும் யார் பார்த்தாலும் கருணாநிதி உண்மைக்கு மாறான ஒரு தகவலை இந்த அவைக்குத் தந்தார் என்று தான் நிச்சயமாக எண்ணத் தோன்றும். பத்திரிகைகளில் அப்படித்தான் வந்திருக்கிறது. சட்டசபையில் கருணாநிதி இப்படிக் குறிப்பிட்டிருந்தார் அல்லவா. சென்னையில் செபாஸ்டியன் மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார் என்று குறிப்பிட்டார் அல்லவா. அதற்கு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் திரு. சௌந்திரராஜன் பதில் அளிக்கும்போது, செபாஸ்டியன் மனநோய் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்படவில்லை. அவர் போலீஸ் கண்காணிப்பிலேதான் இருக்கிறார் என்று பதில் அளித்து பத்திரிகைகளில் அந்தச் செய்தியைப் படிப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னது தவறு என்ற முடிவுக்குத்தான் நிச்சயமாக வருவார்கள். எனவே இந்த அவையில் மாத்திரமல்ல தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் அத்தனை பேர்களையும் இன்று திசை திருப்புகிற அளவிற்கு ஒரு செய்தி வந்துவிட்டது. திசை திருப்பும் நோக்கத்தோடு சொன்னார்களா அல்லவா என்று திரு. லத்தீப் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதுவல்ல பிரச்னை. வந்துள்ள செய்தி, நான் இங்கு எடுத்துக்கூறியது தவறு என்ற வகையில் செபாஸ்டியன் மனநோய் மருத்துவ மனைக்குச் செல்லவில்லை. அவர் போலீஸ் கண்காணிப்பில்தான் இருக்கிறார் என்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. இப்போது கூட அவர்கள் மிகத் திறமையோடு, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் பேசுகிற போது சொன்னார்கள், சேர்க்கப்படவில்லை என்றுதான் சொன்னேனே தவிர புறநோயாளியாக இல்லை என்று சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிடுகிறார். இதெல்லாம், வார்த்தை ஜாலங்களுக்குள்ளேயிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிற காரியமே தவிர வேறு அல்ல என்பதை நான் இதில் தீர்ப்பளிக்க வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிற அவைத் தலைவராகிய உங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல், போலீஸ் கண்காணிப்பில்தான் இருக்கிறார் என்று அமைச்சர் திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் சொன்னது மிகத் தவறானதாகும். அது எப்படி தவறு என்பதை மின்வாரியத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 10]

மூலம் அது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர் சென்னை மத்தியச் சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டு புறநோயாளியாக அங்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்று கூறுவதிலிருந்து போலீஸ் கண்காணிப்பில் அவர் இல்லை என்பது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதுமாத்திரமல்ல. என் கையில் இருப்பது அந்த மனநோய் மருத்துவ மனையினுடைய கேட் பாஸ். அதில், செபாஸ்டியன், அட்மிஷன் டேட் 4-3-79 சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். டிஸ்சார்ஜ் டேட் 5-3-79. ஆக புறநோயாளி என்றால் அழைத்துச் சென்றவுடனே மீண்டும் அழைத்து வந்திருக்க வேண்டும். ஒரு நாள் முழுவதும் அந்த மருத்துவமனையில் வைக்கப்பட்டிருந்ததற்கு இந்த கேட் பாஸ் நம்பர் 294621, அட்மிஷனுக்கு இந்த கேட் பாஸ் போதுமான சான்றாக அமைந்திருக்கிறது. 4-ம் தேதி சேர்க்கப்பட்டு 5-ம் தேதி டிஸ்சார்ஜ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்ற அளவிற்கு. மறுபடியும் சேர்க்கப்பட்டாரா இல்லையா, எனக்கு அந்த விவரங்கள் தெரியாது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது பேராசிரியர் அவர்கள் அல்லது எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இங்கு எடுத்துக்காட்டியதும், ஒரு குற்றம் செய்தவர் அவர் ஆளும் கட்சிக்காரர் என்பதற்காக அதிலிருந்து அவரை மீள வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அல்லது ஆளும் கட்சி முத்திரையை அகற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவர் மூளைக் கோளாறு உள்ளவர், மனநோயாளி என்று திசை திருப்பும் முயற்சியில் தன்னுடைய கடமையைச் செய்யும் என்று அடிக்கடி சொல்கிற ஒரு ஆட்சி நடந்துகொள்வது முறைதானா என்பதே என் கேள்வியாகும்.

[முற்பகல் 11-10.]

நம்முடைய உழைப்பாளர் கட்சித் தலைவர் திரு. மார்க்கப் பந்து அவர்கள் ஒன்றை சொன்னார்கள். குற்றஞ் சுமத்துபவர் மீது நீதிபதியே பார்த்து, கேள்விகளைக் கேட்டுவிட்டு, அவர் சித்த சுவாதீனம் உள்ளவரா இல்லையா என்று அறிந்து கொள்ள நீதிபதி தான் உத்தரவிட வேண்டும் என்ற கருத்தை திரு. மார்க்கப்பந்து அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். நான் அவை முன்னவர் அவர்களையும் அரசையும் கேட்டுக் கொள்வது, அது போன்று நீதி மன்றம் ஒன்றாம் தேதி திசையன்விளை இன்ஸ்பெக்டர் ரிமாண்ட் மனு கொடுத்த நேரத்தில், செபாஸ்டியானை விசாரிப்பதற்கு முன்னால், அவர் சித்த சுவாதீனம் உள்ளவரா இல்லையா என்று சோதனை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னதின் அடிப்படையில் அவர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டாரா, அதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் இருக்கிறதா என்பதை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஜனவரி 31-ம் தேதி உளவிச்சு சம்பவம் குறித்து, திசையன்விளை இன்ஸ்பெக்டர், ராதாபுரம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அல்ல, திசையன்விளை இன்ஸ்பெக்டர் நீதிமன்றத்தில் ரிமாண்ட் மனு கொடுத்த நேரத்தில், இவர் எ.டி. எம்.கே. கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று அந்த

1979 மார்ச் 10] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மனுவில் குறிப்பிட்டு கொடுத்திருக்கிறார். அதன் மீது 15 நாட்கள் ரிமாண்ட் வாங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள பாலையங்கோட்டையிலோ அல்லது நெல்லையிலோ இவர் மூளைக்கோளாறு உள்ளவரா என்பதை கண்டறிவதற்கு போலீஸ்காரர்களோ அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 'நார்மல்' என்ற அளவில் அங்குள்ள டாக்டர்கள் சொல்ல, அதற்கு மேலாக, திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் மனுவரையிலுள்ள பெரிய மல்தோய் வைத்தியரிடம் போயிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட பெரிய வைத்தியரையும் கலந்து கொள்ளாமல் செனனைக்கு அழைத்து வந்து அவரை கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவ மனையில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், பிரச்சனையை திசை திருப்புவதற்காக இந்த அரசு இந்த சாதாரண விஷயத்தில் குறுகிய நோக்கத்தோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற குறைபாடு எனக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் நாட்டிலுள்ள நடுநிலைமையாளர்களுக்கும் ஏற்படுவது இயல்புதான். இதன் தொடர்பான உணர்ச்சிவசப்பட்டு நடந்த நிகழ்ச்சிகள், நடந்த பேச்சுக்கள், இங்கு பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன. இவை பத்திரிகையில் இடம் பெறலாமா? அப்படி இடம் பெறுவது, இந்த சபையின் மரபையும் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கு உதவுமா என்று அவை முன்னவர் அவர்களும் பிறக் கட்சித் தலைவர்களும் எடுத்துக்கூறிய கருத்தோடு நானும் என்னுடைய கருத்தை பிணைத்துக்கொள்ள, இணைத்துக்கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இதுபற்றி சாரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றது என்று வேண்டுமானால் இடம் பெற வேண்டுமே யொழிய எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்தும், ஆளும் கட்சி தரப்பிலிருந்தும் வீசப்பட்ட சொல் அம்புகள், அந்த கணைகள், கேட்பதற்கு நம்முடைய செவி கூசுகின்ற நம் மனம் கூசுகின்ற வார்த்தைகள் நிச்சயமாக இடம் பெறவேண்டாம் என்ற மற்ற கட்சித் தலைவர்களின் கருத்தோடு நானும் உடன்பாடாக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிலையில், நமது முன்னவர் அவர்கள் சொல்வது போல், அவர்கள் மீது நம் பிக்கை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் நம்புகிறோம், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தில் கூட இதைத்தான் கூறினேன். எனவே இப்படிப்பட்ட பேச்சுகளின் மூலமாக காவல் துறையினரின் நடவடிக்கைகளை திசை திருப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனையைப்பற்றி எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் தங்களது கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பேசப்பட்ட பேச்சுக்களில் இழையோடிய மையமான கருத்து இந்த அரசு வேண்டுமென்றே திசை திருப்புகிறது என்றும், செபாஸ்டியான் என்ற

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

உளி வீசியவனை பைத்தியக்காரனாக ஆக்குகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது என்று தெரிவிக்கின்ற வகையில் சில பேர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். நான் பணிவோடு தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த திசை திருப்புகிற முயற்சியில் இந்த அரசு இல்லை. திசை திருப்ப வேண்டிய எந்த அவசியமும் இந்த அரசுக்கு இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நடைபெற்ற உளிவீச்சு சம்பவத்தை மிக சாதாரணமான ஒன்று என்று கருதுகிற அளவுக்கு இந்த நாட்டில் எந்த பைத்தியக்காரனும் இருக்க மாட்டான்.

அது ஒரு துர்பாக்கியமான சம்பவம். எந்த அளவுக்கு கண்டிக்கத்தக்கது என்பதையெல்லாம், கட்சி பேதமற்ற முறையில் அனைவரும் இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். செபாஸ்டியன் அவர்களைப் பற்றி ஆச்வி தந்த டாக்டர் என்ன கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள் என்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்னே பேசிய நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட தெரிவித்தார்கள். அவர் தெரிவித்திருக்கிற கருத்து.

'Thiru Sabastian referred to above was admitted at Medical College Hospital in the Medical Ward and was transferred to Ward on 6th February 1979. He was observed until 16th February 1979, when he was discharged. He requires further observation and psychiatric investigation to arrive at opinion. The investigation facilities are not available in the Medical College Hospital, at Tirunelveli. Hence he may be sent to Mental Hospital, Madras, for medical opinion.'

It is a true copy from the Dean.

நான் ஒன்றை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாதாரணமாக, வி.ஐ.பி. அதாவது வெரி இம்பார்ட்டெண்ட் பர்சன்ஸ் என்கிற அளவிற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் போலவோ, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் போலவோ அல்லது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களைப் போலவோ இருக்கின்ற மிக முக்கியமான இப்படிப்பட்டவர்கள் தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்படும்போது யார் காரணமோ அவர்களைப் பற்றி, அவருக்கு மூளை கோளாறு காரணமா என்று விசாரிப்பது வழக்கம். அப்படி விசாரித்து 'ரூல் அவுட்' செய்வார்கள். மூளை கோளாறு காரணமா அல்லது இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக இன்வஸ்டிகேஷன் செய்வது வழக்கம். உதாரணமாக, கென்னடியைச் சுட்டுக் கொன்றபோது, ஆஸ்வால்ட் என்பவருக்கு ஏதாவது மூளை கோளாறு இருக்கிறதா என்று சைக்கியாட்ரிக்கிட் தடவது ஆராயப்பட்டது என்பதையும் தயவுசெய்து நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. (குறுக்கீடு)

1979 மார்ச் 10]

திரு. மு. கருணாநிதி : முருகையன் கொலை வழக்கிலே, இப்படி போஸுக்கு ஆராயப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் வி.ஐ.பி. அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : முருகையனை வி.ஐ.பி. அல்ல என்ற முறையில் பயன்படுத்தக் கூடாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் வி.ஐ.பி. இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தயவுசெய்து நான் சொல்வதைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடாது. நான் முருகையனை வி.ஐ.பி. அல்ல என்று சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக, வி.ஐ.பி.களுக்கு இப்படி ஆராய்வார்கள் என்பதைத்தான் சொன்னேன். இங்கே போஸைப்பற்றி ஆராய்ந்தார்களா என்று கேட்டார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் சென்னை வந்தபோது, விமான நிலையத்திலே இருந்து வருகின்ற வழியில் மாயாண்டி நாடாரின் மகன் அமல்ராஜ் என்பவர், ஆலந்தூர் பக்கத்தில் அவருடைய காரின்மீது செருப்பை வீசினார். அதற்கான அன்றைக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதென்றால்,

'When he was interrogated, he said that he threw the chappal at the Prime Minister's car as he was hurt that the Prime Minister was responsible for the general deterioration in the living condition of the people. A case in St. Thomas Mount Police Station Crime No. 859/74 under section 13 (1) of Indian Lunacy Act was registered and he was also sent to the Medical Hospital and he was found to be mentally unsound.'

இது 1974-லே நடைபெற்றது. எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால், இப்படி ஆராய்ந்து 'ரூல்ட் அவுட்' பண்ணவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கிருக்கிறது. எனவே, அவன் பைத்தியமா இல்லையா என்பதை நாம் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முயற்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே அவன் பைத்தியம் என்றால், அந்த அளவிற்கு அவனுக்கு சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்; பைத்தியம் இல்லை என்று தெரிந்தால், அதற்கும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நான் இப்போது விவாதத்திற்கு வருகிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

[முற்பகல் 11-20]

இன்வெஸ்டிகேஷன் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது—நாம் பேசுகிற கருத்துக்கள் அதற்குப் பாதகமான நிலைமையை உருவாக்கவிடக் கூடாது என்பதில் நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படித் தருகிற ரிப்போர்ட் நமக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை என்றால், மருத்துவ சைக்கியாட்ரிஸ்ட்—மன இயல் வல்லுநர் அளித்த ரிப்போர்ட் அல்லது குறிப்பு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் உங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை என்றால், அது இந்தச் சபையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள், கட்சித் தலைவர்களின் ஒன்றுபட்ட கருத்துக் களையுமானால் 'பானல் ஆப் சைக்கியாட்ரிஸ்ட்ஸ்' போட்டு திருப்பியும் ஆராய்கிற உரிமை நமக்கு இருக்கிறது. அதைச் செய்ய இந்த அரசு தயங்காது என்பதையும் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இறுதியாக நான் மீண்டும் ஒன்றை வலியுறுத்துகிறேன். இந்த வழக்கு சாதாரணமாக சில பேரைக் காப்பாற்றுவதற்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறதோ என்ற அச்சம் பரவலாக இருக்கிறது என்றுதான் பேசியவர்கள் சொன்னார்களே தவிர, அரசின் ரோக்கத்தை யாரும் சந்தேகிக்கவில்லை. திரு. வத்தீப் அவர்களில் இருந்து இங்கே உட்கார்ந்திருக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வரை அந்த ரோக்கத்தைச் சந்தேகிக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட ரோக்கம் பரவலாக மக்கள் மத்தியில் எழுந்தவிட்டால் அதைப் போக்குகிற கடமை, பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. அதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டதற்காக அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மீண்டும் நான் சொல்லுகிறேன்—சைக்கியாட்ரிஸ்ட் குறிப்பு வந்ததற்குப் பிறகு, அது இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட பிறகு, அதிலே எந்தத் தலைவருக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கோ, மற்றத் தலைவர்களுக்கோ நம்பிக்கை இல்லை என்று ஏற்படுகிற சூழ்நிலை வருமானால் நீங்கள் விநம்புகிறபடி 'பானல் ஆப் சைக்கியாட்ரிஸ்ட்ஸ்' போட்டு மீண்டும் ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை தாக்கல் செய்ய அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பரசன் : தலைவர் அவர்களே, முன்னவர் அவர்கள் சொன்னபோது முக்கியமானவர்களுக்கு, வி.ஜி.பி.கள் அல்லது எம்.பி.ஸ் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏதேனும் அசம்பாவிதங்கள் ஏற்பட்டால் அந்த ஏற்படுத்தியவர்கள் அறிவோடு இருந்தார்களா, தெளிவோடு இருந்தார்களா, மூளைக் கோளாறு என்று பொதுவாகவே விசாரிக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். அப்படி ஒரு முறை இல்லை என்பதை நான் அறிந்த வரையில்

1979 மார்ச் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எத்தனையோ வழக்குகளில் மூளைக் கோளாறு என்ற பிரச்சனை விசாரிக்கப்படவில்லை. நேரடியாகத் தான் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உள்ளபடியே மூளைக் கோளாறோ, சித்த சுவாதீனமோ இல்லாத நிலைமையில் அவர்கள் விசாரிக்கப்பட்ட சிற்சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. கென்னடியைக் கொலை செய்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் மீது அப்படி ஒரு விசாரணை நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றியும் உலகம் சந்தேகக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. அப்படி ஜோடிக்கப்பட்டது என்ற கருத்து இருந்து வருகிறது. ஆகவே, கென்னடி வழக்கு உதாரணம் கூட நல்ல உதாரணமாகப் பொருந்தி வரவில்லை என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, ஒரு குற்றவாளி சித்த சுவாதீனம் உள்ளவரா என்று முதல் முதலில் சந்தேகப்பட வேண்டியவர் மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்லது நீதிபதி. இடையிலுள்ள போலீஸ்காரர்கள் சந்தேகப் படுகிறார்கள் என்பது போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி வேறு விதமாகச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையை உருவாக்கி விடுகிறது. மார்க்கபந்து பேசும்போது மாஜிஸ்ட்ரேட் கேள்வி கேட்கும்போது சொல்லுகிற பதில் தெளிவற்று இருக்குமானால் குழப்பத்திற்கு இடம் தருகிற விதத்தில் இருக்குமானால் மாஜிஸ்ட்ரேட் அல்லது நீதிபதி ஆணை பெற்று மூளைக் கோளாறு இருக்கிறதா என்று மருத்துவ மனையில் ஆராயலாம் என்றுதான் கூறினார்கள்.

மற்றொன்று, மூளைக் கோளாறு உள்ளவர்களை சைக்கியாட்ரிஸ்ட் யாராக இருந்தாலும் அவரிடம் பேசுகிறபோதே கூர்ந்து கவனித்து மூளைக் கோளாறு இருக்கிறதா என்று சொல்லிவிட முடியும். அப்படித் தெரிந்து கொள்ள முடியாத சைக்கியாட்ரிஸ்ட் என்றால் அவரைப் பற்றியே அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் வரும். அதே விதாதி அவருக்கே இருக்கக்கூடும் என்று சந்தேகம் ஏற்படும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Mr. Speaker, Sir, the real legal position is this. This I will quote and leave it. I will make no comments beyond that. Every act, any criminal act directed against any politician, much more so against the Leader of the Opposition, the dastardly act, must be condemned by all of us. After all, you there is no power vested in any authority to go beyond the scope of this section. That is the reason.

I shall read the section 228 of Cr. P.C. Procedure in case of accused being lunatic:— Provisions as to accused persons of unsound mind :
(1) "When a Magistrate holding an inquiry has reason to believe that the person against whom the inquiry is being held is of unsound mind

[திரு. கே. நாராயணசாமி]

[1979 மார்ச் 10]

and consequently incapable of making his defence, the Magistrate shall inquire into the fact of such unsoundness of mind and shall cause such person to be examined by the civil surgeon of the district or such other medical officer as the State Government may direct, and thereupon shall examine such surgeon or other officer as a witness, and shall reduce the examination to writing. You must know the peculiar legal connotation "he must have the reason to believe".

(2) Pending such examination and inquiry, the Magistrate may deal with such person in accordance with the provisions of section 330. Section 330 relates to release of lunatic pending investigation of trial (1) Whenever a person is found, under section 328 or section 329, to be of unsound mind and incapable of making his defence, the Magistrate of Court, as the case may be, whether the case is one in which bail may be taken or no, this was a non-bailable offence may release him on sufficient security being given that he shall be properly taken care of and shall be prevented from doing injury to himself or to any other person and for his appearance when required before the Magistrate or Court or such officer as the Magistrate or Court appoints in this behalf.

(2) If the case is one in which, in the opinion of the Magistrate of Court, bail should not be taken, or if sufficient security is not given, the Magistrate or Court, as the case may be, shall order the accused to be detained in safe custody in such place and manner as he or it may think fit, and shall report the action taken to the State Government :

Provided that no order for the detention of the accused in a lunatic asylum shall be made otherwise than in accordance with such rules as the State Government may have made under the Indian Lunacy Act, 1912. These are the relevant provisions.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டம் படிக்காத எனக்குச் சட்டம் படித்த அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்ததற்காக நான் அவருக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த நன்றியுணர்வைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) ஆழ்ந்த நன்றி என்றால் உள்ளார்ந்த நன்றி என்று பொருள். நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்களும், இந்த அரசாங்கமும் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் படித்துக் காட்டிய விதியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரிக்கிறபோது தன் முன்னாலே இருப்பவர் மனநோயாளி என்ற ஐயம் அவருக்கு ஏற்படுமானால் அதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமல் அவருக்குத் தண்டனை தருவது முறையில்லை. மேலும் ஒரு குற்றவாளி, தன்னைத்தானே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற அளவிற்கு அவர் ஒரு மன

1979 மார்ச் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

நோயாளி என்ற காரணத்தால் இவையெல்லாம் அறியப்பட வேண்டும். நான் அறிந்தவரையில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டினுடைய டைரக்ஷன் எதுவும் இல்லாமல் காவல்துறையே இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு அவரை ஆளாக்கியிருக்கிறது என்று சொன்னால் தாங்களே மருத்துவ மனைக்கு அவரை அனுப்புகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது முறையற்றது. மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரித்து அறிக்கை கொடுத்தாரா? மாஜிஸ்திரேட்டிடம் இருந்து முறைப் படி வராமல் அப்படிச் செய்து இருப்பார்களானால்—இருந்து வராமல் என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் அப்படி அவருக்கு ஐயம் இருந்திருக்குமானால், அப்படி இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்வார்களானால் நான் அதைப்பற்றிப் பிறகு பதில் சொல்கிறேன்—அப்படி வராமல் இருக்குமானால் அதற்கு, அந்தத் தவறுக்கு என்ன பரிகாரம்? நாட்டிலே இருக்கிற மக்களுடைய மனதைத் தொடுகிற அளவிற்கு நடைபெற்றிருக்கிற போது குற்றவாளி சரியான அறிவோடு இல்லை என்று சொல்லப் படுமானால் அவருக்குப் பின்னாலே சிலர் இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற சந்தேக நிலைமை வருகிறபோது, அவர்களும் யார் என்று கண்டு கொள்ளாமல் அவர்களைத் தப்பிவிடப்பதற்கு இதைச் செய்கிறார்கள் என்று ஆகிறது. குற்றவாளிக்குப் பின்னாலே சிலர் இருக்கிறார்கள். என்பதை மறைப்பதற்காக, அவர் மனத் தெளிவோடு உள்ள குற்றவாளி என்று ஆகிவிட்டால் அவரைத் தூண்டிவிட்டவர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள் என்று வந்து விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால்தான் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று ஆகிறது. இன்னொன்று, குற்றத்தைச் செய்கிறபோது அவர் மன நோயாளியாக இருந்தாரா இல்லையா என்பது அறுதியிட்டு ஆராயப்படுவதற்கு அவசியம் ஏற்படும்.

[முற்பகல் 11-30]

ஏனென்றால் குற்றம் செய்கின்றபொழுது ஒருவன் மூளை நல்ல நிலையிலே இருந்துங்கூட ஒரு கொலையைக் கூட செய்து விடலாம். பிறகு அந்தக் கொலையைச் செய்த காரணத்தினால் ஏற்படுகின்ற அச்சத்தால் மனநோயாளியாக அவன் மாறக்கூடும். ஆனால் இப்பொழுது காவல்துறையினரே சிலரை மனநோயாளியாக மாற்றிவிடக் கூடும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதனால், நான் காவல் துறையிடம் கொண்டிருக்கின்ற மதிப்பு குறைவு என்பது பொருள் அல்ல, அவர்களுக்குத் திறமை இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதன் காரணமாகக் குற்றத்தைச் செய்கின்றபொழுது, உளி வீசுகின்றபொழுது இருந்த அறிவு ஆற்றல், தாக்கிய பொழுது இருந்த மன நிலை, போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் மன நோயாளி என்று கூறப்படும் நிலை உள்ளது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது அதற்கு முன் நடந்த சம்பவங்களை எல்லாம் விசாரணை செய்து விட்டோம் என்று சொன்னால் ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கு மாறாக எந்தவிதமான முகாந்திரமும் இல்லாமல்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 10]

எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லாமல், இப்பொழுது முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்களே, ஒருவேளை அப்படிச் சொல்வார்களே யானால் 'பெனல் ஆஃப் டாக்டர்ஸ்' போடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அது அல்ல பரிசாரம். நான் டீவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, இந்த அரசுக்குக் களங்கம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், — அதிலே இவர்களுக்கு களங்கம் ஏற்படாமல் குற்றவாளியை நடத்தும் முறையிலேதான் களங்கம் ஏற்படக்கூடும், அந்தக் களங்கம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால் — முறைப்படி சாவல் துறை விசாரித்ததா என்பதற்கு நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நடைபெற்ற காரியங்கள் முறையாக நடந்திருக்கின்றதா என்பது நிரூபிக்கப்பட முடியும். நீதிபதி விசாரணை இல்லாத வரையில் இதுசம்பந்தமாக நாளைக்கு அவருக்குப் பைத்தியம் என்றால் அதை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் அல்லது விசாரித்துவிட்டு அவருக்குப் பைத்தியம் இல்லை என்று முடிவு சொல்லப்படுமானால் சாவல் துறையின் இந்த முயற்சியின் நோக்கத்தையே சந்தேகப்படுவார்கள்.

Whether the procedure adopted by the Government as well as by the department and the procedure to declare him that he is a mental patient or not, — these things should be enquired into. The procedure adopted and the method adopted should be enquired into by a High Court Judge என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நீதிபதி விசாரித்து முடிவு தந்தால் தவிர இதிலே ஏற்கனவே வந்துவிட்ட சந்தேகங்கள் தீராது.

அரசாங்கம் களங்கமற்றது என்பது ஒன்று. அரசை நடத்துகின்றவர்கள் அல்லது அமைச்சர்கள் மீது எந்தக் களங்கத்தையும் கற்பிக்கத் தயாராக இல்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அப்படிக்களங்கம் கற்பிக்கமாட்டார்களா என்பது வேறு. ஆனால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நாம் நல்லது செய்கிறோம் என்று சில அதிகாரிகள் எண்ணிக்கொண்டு — நான் எல்லா அதிகாரிகளையும் சொல்லவில்லை — சில அதிகாரிகள் செடுதலை ஏற்படுத்திவிட முடியும். அது யார் முதலமைச்சராக இருந்தாலும் அப்படிச் செய்துவிட முடியும். எனவே இதில் புரொசீஜர் முறைகளிலே தவறு ஏற்படவில்லை என்பதை நிலைநாட்ட நீதிபதி விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, இங்கே எழுப்பப்பட்ட உரிமைப் பிரச்சனை, உண்மைக்கு மாறான கருத்தை இந்த அவையிலே சொல்லவா என்பது. அந்த உரிமைப் பிரச்சனையானது தனியாக அப்படியே இருக்கிறது. மின்சாரத் துறை அமைச்சர் சொன்னது, நல்வாழ்வுத்துறை

1979 மார்ச் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

அமைச்சர் நேற்று குறிப்பிட்டது, இன்றைக்கும் குறிப்பிட்டு அவர் பதில் சொன்னது, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய ஒரு அட்டையிலே செபாஸ்டியன் உள் நோயாளியாக சேர்க்கப்பட்டான், மறுநாள் அனுப்பப்பட்டான் என்பது, ஆகிய இப்படிப்பட்டவைகள் இருக்கின்றன. அதை மன்றத்தின் தலைவரவர்கள் தனியாக உரிமைப்பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், ஏனென்றால் அது யாரையும் கண்டிக்கவில்லை. முறை தவறான, உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்கள் இந்த அவையிலே தெரிவிக்கப்படக் கூடாது என்பதால் இந்த உரிமைப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையில் அரசாங்கத்தைச் சந்தேகிக்கவில்லை, அரசாங்கத்தை நாப்பாற்றுகின்றவர்களைச் சந்தேகிக்கிறேன் என்று சொல்லி, அந்த சந்தேகத்தைப் போக்குவதற்கு வழி தேட வேண்டுமென்று முன்னவரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, முன்னவரவர்கள் இங்கே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். முதலிலே இப்போழுது டாக்டரிடத்தில் அனுப்பியிருக்கிறோம். அவரிடம் இருந்து அறிக்கை வந்த பிறகு இந்த மன்றத்திலே வைத்து அது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்றால் 'பேனல் ஆஃப் டாக்டர்ஸ்' வைப்பதற்கு மறு பரிசீலனை செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அது இரண்டுவிதமான சங்கடத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்று, இன்வெஸ்டிகேஷனிலே காலதாமதத்தை நீட்டிக்கும், மற்றொன்று பொறுப்புள்ள டாக்டர் அவர்கள் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்துவிட்டபிறகு, அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்வது என்று சொன்னால் அந்த டாக்டருக்குக் களங்கம் கற்பிப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த அரசுக்குக் களங்கத்தைக் கற்பிக்கின்ற முறையிலே சில நிகழ்ச்சிகள் அமைந்துவிடும். ஆகவே, இந்த கன்ஸ்ப்யூஷன்களுக்கு அப்பால் இருந்து இவைகளை நீக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே முதலிலேயே 'பேனல் ஆஃப் டாக்டர்ஸ்' என்று பல டாக்டர்களை வைத்து, ஒட்டு மொத்தமாக இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி அவையிலே வைப்பது சரியாக இருக்கும். அது எந்தவிதமான காண்ட்ரக்டரி ஸ்டேட் மெண்டுக்கும் இடமளிக்காது என்ற முறையில் மற்ற பிரச்சனைகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் விதத்திலே இருக்கும். எனவே, முதலிலேயே 'பேனல் ஆஃப் டாக்டர்ஸ்' வைத்துவிட்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவரவர்கள் இங்கே கருத்து தெரிவித்தபோது, ஏதோ போலீஸ்காரர்களே, காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்தவர்களே இந்தக் காரியத்தில்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

ஈடுபடுகிறார்களே, மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலிருந்தோ அல்லது நீதிமன்றத்திலிருந்தோ, அங்கிருந்து எந்தவிதமான “டைரக்ஷனும்” இல்லாமல் அவர்களாகவே செய்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அது அடிப்படையற்ற கருத்து, உண்மைக்கு மாறானது. என்னிடம் காப்பி இருக்கிறது. அதாவது,

Medical report, dated 17th February 1979 of Dr. Deivasigamani, M.B.B.S., D.P.M., Tutor in Psychiatrics, Medical College, Tirunelveli, addressed to Thiru H. Harichandran, B.Sc., Judicial Second Class Magistrate, Nanguneri, through the Dean, Tirunelveli Medical Hospital, Tirunelveli

இது ரெஃபரன்ஸ், இங்கே இருக்கிறது. அதையொட்டி, இங்கே மறு தகவலும் வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி முழுமையான,

details From Dr. T. R. Deivasigamani, M.B.B.S., Tutor in Psychiatrics Medical College, Tirunelveli, addressed to Thiru Harichandran, Judicial Second Class Magistrate, Nanguneri, through the Dean, Tirunelveli Medical Hospital, Tirunelveli.

அதற்குப் பிறகு கேட்ட கேள்விகள், அந்த ரெஃபரன்ஸ் அத்தனையும் இதிலே இருக்கிறது. எழுதப்பட்ட

Requisition Reference. To the Inspector of Police, Radhapuram Police station. “I request that the accused Sebastian, son of Mariadoss, Valliammlapuram concerned, in Radhapuram Police Station, No. 57/79 under sections 429 and 307, I.P.C. may kindly be admitted as an in-patient in the Hospital and he may kindly be observed to assess his mental soundness. I also request that after examination of the mental soundness, necessary medical certificate may kindly be issued as early as possible.” Now he is in Sub-Jail, Nanguneri. He will be produced to the Headquarters Hospital, Tirunelveli, by the Superintendent, Sub-Jail, Nanguneri, for observation of his mental soundness.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, முன்னவர் அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்து விளக்குகின்றபோது, அவரே இதனுடைய குறையைக் கவனித்திருக்கிறார் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஏனென்றால், அவர் படிக்கிறபொழுதே வழக்கமாக அவர் படிக்கிற உறுதியோடு படிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதை, அந்தக் குரல் கூட மாறிப் போய் விட்டதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நீண்டநாள் நண்பர் அவர். அவருடைய குரல் எனக்குப் புரியும், என்னுடைய குரல் அவருக்குத்தெரியும்.

1979 மார்ச் 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இங்கே, மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரித்து அதற்குப் பிறகுதான் இன்ஸ்பெக்டர் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார். அல்லது டாக்டர் எழுதிக் கேட்டுக் கொண்டார் என்று சொல்லவில்லை. டாக்டர் எழுதிக் கேட்டுக் கொண்டார் என்று தான் படிக்கப் பட்டது. ஆகவே தான் நான் சொன்னேன், அரசாங்கத்தை யாரோ ஏமாற்றுகிறார்கள். முன்னவரையும், அமைச்சரவையையும் சேர்த்து யாரோ ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று. நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் படித்த அந்த விதிகளின் படி, அவர் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படவேண்டியவர் என்ற நிலை, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரோ, அல்லது டெபுடி சூப்பிரண்டெண்டோ, அல்லது டாக்டரோ போய் அல்லது வேண்டுகோள் மூலமாக கேட்கப் படுகின்ற நிலை வருமானால் அது முறையற்றது. மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரணை நடத்துகிறபொழுது, அந்தக் குற்றவாளி சொல்கிற பதிலிலேயிருந்து ஐயம் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாகப் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படலாம் என்ற முறைப்படி நடைபெற்றிருந்தால் தான் அது முறைப்படி நடைபெற்றதாகும். ஆனால், இப்பொழுது படித்த எந்தச் சான்றும் சட்டப்படி உள்ள முறைப்படி நடைபெற்றதாக என்னாலே ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை யென்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையில் நான் எனது விளக்கத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது குழப்பம், மருத்துவ மனையில் பரிசோதனையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற செபாஸ்டியன் பற்றிய தீர்ப்பு கிடைத்த பிறகு, அதை இந்த அவையில் வைத்து உறுப்பினர்களுக்கு திருப்தி அளிக்காமல் போனால், பின்னர் 'பேனல் ஆஃப் சைக்காட்டிரிக்' போடலாம் என்ற கருத்தை ஒட்டி, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்கப்பந்து அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் பரிபூர்ணமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தயவுசெய்து நான் ஏற்கனவே சொன்ன கருத்தை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட போது, செபாஸ்டியன் பைத்தியக்காரனா அல்ல என்பதற்கு போலீசார் தான் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சரியல்ல. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, போலீசுக்கு அந்தப் பவர்ஸ்கிடை யாது. அவர் மேஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டு, மேஜிஸ்ட்ரேட் தான் அவரை மன நோய் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர் அனுப்பிய ரெப்பரன்சைத்தான் மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 2—2—1979 அன்று "letter from the judicial second-class magistrate's court".

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 10]

அதை ரெபரென்சாக வைத்துத்தான் ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த லெட்டரில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்—இது 2—2—1979 தேதியிட்ட கடிதத்தின் ட்ரூ காப்பி—ஒரு கெசட் ஆபீசர் (டாக்டர்) அட்டெஸ்ட் செய்து இருக்கிறார்.

“I request that the accused Sabastian alias Jebastian, son of of Maria Doss, Pathiriyam, Valliammalpuram concerned, Radhapuram Police Station, C.C. No. 57/79 under sections 429 and 307, I.P.C. may kindly be admitted in the hospital as an in-patient and he may be kindly be observed to assess his mental soundness. I also request that after examination of the mental soundness, necessary medical certificate may kindly be issued as early as possible.

Now he is in sub-jail, Nanguneri. He will be produced before the Headquarters Hospital, Tirunelveli, by the Superintendent, Sub-Jail, Nanguneri.” என்று ஜூடிசியல் செகன்ட்-கிளாஸ் நீதிபதி கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், அதேபோல் சட்டம் தெரிந்தவர்களும் சொல்வதைப் போல ஜூடிசியல் செகன்ட்-கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட் தான் டாக்டருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அந்த டாக்டர் தன்னாலே முடியவில்லை என்று மேலே உள்ள டாக்டர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அங்கே இருந்து செய்தி வருகிறது. ஆகவே, அதை எக்சாமின் செய்வதற்கோ அல்லது அவையில் அதை விவாதிப்பதற்கோ சட்டமன்றத்திற்கு உரிமை கிடையாது. அந்த மாதிரிகருத்து தெரிவிப்பது ‘கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட்’ ஆக வரும் என்றும், அது சரியாக இருக்காது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : இவ்வளவு நேர விவாதத்திற்குப் பிறகு ‘கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட்’ என்ற புதிய விளக்கவுரையை நம்முடைய மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டுபிடித்து இருப்பதற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ‘கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட்’ வந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராகி நான் அதைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ‘கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட்’ என்பது by the “Legislative Assembly of the Tamil Nadu, not by the Hon’ble member Thiru K. Anbazhakan”

1979 மார்ச் 10]

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

அந்த நிலைமை வந்தால் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு நீதி மன்றத்தில் விசாரணைக்கு அனுப்பப்பட்டு, அதிலே திறமைசாலிகள் எக்ஸ்பெர்ட்ஸ் ஒபினியன் கொடுத்த பிறகு, அதிலே சாலஞ்சு செய்வது அல்லது அதைப் பற்றிய எந்த விதமான வினா எழுப்புவதற்கோ நமக்கு அதிகாரம் கிடையாது. இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு நிச்சயம் கிடையாது. இந்தச் சட்டமன்றம் நீதிமன்றத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : சட்டமன்றம் நீதிமன்றத்திற்கு கட்டுப்பட்டதல்ல.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நீதி மன்றத்தை மதிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அதுபோல மதிக்கவேண்டும் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த வழக்கைப் பொறுத்த வரையில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டினுடைய ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக ஜூடிஷியல் கஸ்டடியில், பெயிலில் விடுவிக்கப்படாமல், ஜெயிலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் கஸ்டடியில் அல்ல. மாஜிஸ்ட்ரேட் கஸ்டடியில் தான் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட் பெர்மிஷன் பெறாமல் அவரை எங்கும் கொண்டு போக முடியாது. மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போவதாக இருந்தாலும் கூட மாஜிடிஸ் ட்ரேட்டினுடைய அனுமதி வேண்டும். அனுமதி அவர்கள் வாங்கியிருக்கலாம். ஆனால் மாஜிஸ்ட்ரேட் அவரை மனநோய் நிலையத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமானால், அவரைக் கேள்விகள் கேட்டு மனநோய் உள்ளவரா என்று சந்தேகம் வந்தால், அவரை மனநோய் மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போகலாம். எனவே தான் மாஜிஸ்ட்ரேட் உரிமையைப் போலீஸ் பறித்துக் கொண்டது என்று சொல்கிறேன். போலீஸ்காரர்கள் தாங்களாக முடிவு செய்து, மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் பெர்மிஷன் வாங்கி கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். பெர்மிஷன் வாங்கியிருக்கலாம்.

Permission is different. Here it is required an enquiry by the magistrate to find out whether he is to be tested by a doctor for mental affliction.

மனநோய்க்காக அவர் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமா என்பதை மாஜிஸ்ட்ரேட் அந்தக் குற்றவாளியை விசாரித்து அறிந்த நிலையில் எடுக்கும் தீர்மானத்தின் மீது தான் முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த முடிவை போலீஸ் எடுத்து இருக்கிறது. இந்த முறையே தவறாக இருக்கிறது. குற்றவாளியைப் பாளையம்கோட்டை மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு வந்தபோது அவருக்கு அங்கே உடல்நோய் சிகிச்சைதான் செய்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு உடலில் காயம்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 10]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத்தான் சிகிச்சை செய்திருக்கிறார்கள். கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றித் தெரிந்தவர்கள், அறிந்தவர்கள் சொல்வது (for verification) அந்த நோயாளியைத் தெரிந்தவர்கள் அறிந்தவர்கள் சொல்வது அவருக்கு உடல்நோய்தான் இருந்தது மனநோய் இல்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். தவறான முறையில் ஒரு புரொசீஜர் கையாளப்பட்டு அதற்குப் பிறகு இப்போது அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமா? அல்லது சரியல்ல. எனவே, தயவுசெய்து அவை முன்னவர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் பதில் சொல்லாவிட்டாலும் எனக்குப் பதில் சொல்லும் வகையில் இதை ஆராய்வதற்கும் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது சொன்னார்கள் சட்டமன்றம் நீதி மன்றத்திற்கு கட்டுப்பட்டது என்று—அதைப் பற்றி விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் நீதி மன்றத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது என்று சொன்னது, நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பைச் சொல்லிய பிறகு அதைத் தவறு என்று சொல்வதற்கு உரிமை சட்டமன்றத்திற்கு இல்லை. அது மேல் நீதி மன்றத்திற்குத்தான் இருக்கிறது—சட்டமன்றத்திற்கு இல்லை என்ற கருத்தில்தான் சொன்னேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவர் அவர்களே, ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட்

Whether he is mentally alright or derailed.

இதற்கு இங்கே ஒரு கடிதத்தைப் படித்திருக்கிறார்கள். அதிலே மாஜிஸ்ட்ரேட் சேடிஸ்பாக்ஷன் ஆகித்தான் மனநோய் மருத்துவருக்கு இவரைப் பரிசோதனை செய்ய அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒரு தடவை அவர் ரிமேண்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட உடனே அவர் ஜுடிஷியல் கஸ்டடி ஆகிவிடுகிறார்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்கபந்து அவர்கள் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர்

1979 மார்ச் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா]

அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் அது புரிய வேண்டும் என்பதற்காக அதை நான் தமிழில் படிக்கிறேன். குற்ற விசாரணைமுறைச் சட்டம்—பிரிவு 328 (1)-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவருக்கு எதிராகப் பரிசீலனை நடத்தப் படுகிறதோ அவர் புத்தி சுவாதீனமற்றவர் என்றும், அதன் விளைவாக எதிர்வாதம் செய்யத் திறனற்றவர் என்றும் பரிசீலனை நடத்துகின்ற நடுவர் (மாஜிஸ்ட்ரேட்) நம்புவதற்குக் காரணமிருக்கும்போது, அவர் அவ்வாறு புத்தி சுவாதீனமற்றவரா என்னும் சங்கதி குறித்துப் பரிசீலனை நடத்தல் வேண்டும். மற்றும் மாவட்ட குடி இயல் அறுவை மருத்துவரையோ (சிவில் சர்ஜன்) மாநில அரசு குறிப்பிடும் வேறு எந்த மருத்துவ அலுவலரையோ கொண்டு அத்தகையவரைச் சோதிக்கச் செய்தல் வேண்டும் ; மேலும் அதன் பேரில் அத்தகைய அறுவை மருத்துவர் (சர்ஜன்) அல்லது அலுவலரை சாட்சியாக விசாரித்து அந்த விசாரணையை எழுத்தில் அமைத்தல் வேண்டும்.

இதை நடுவராக இருக்கிற மாஜிஸ்ட்ரேட் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ப்ரொசீஜரை அவர் 'பாலோ' செய்திருக்கிறாரா என்பது பிரச்சனை. நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த ப்ரொசீஜரை படிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் ; சட்ட அமைச்சர் இதைப் படித்துக்காட்டினார்கள். இந்த ப்ரொசீஜர் சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இது சரியாகப் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிய ஒரு நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரணை நடத்த வேண்டும். When a petition is presented by the Inspector of Police he should apply his mind. "நான் கேள்வி கேட்டேன் ; அவன் புத்திசாலி இல்லை என்று தெரிகிறது" என்பது தவறு.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, with due respect to all the Hon. Speakers who dealt with the subject: என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்கிறேன். அவை முன்னவர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து வந்த குறிப்பு களை எல்லாம் தனித் தனியாகப் படித்தார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் போலீஸ் குற்ற விசாரணை நீதிபதியிடம் ஒரு வேண்டு கோள் விடுக்கிறார். சம்பந்தப்பட்ட கைதி மூளைக் கோளாறு உள்ளவரா என்று முதலில் விசாரிக்க வேண்டுமென்று வேண்டு கோள் விடுக்கிறார். அந்த மனுவைப் பெற்றுக் கொண்டு, அவர் நோயாளியா என்று பார்க்கிறார். அது நீதிபதி என்ற முறையில் அல்ல. நோயாளியைப் பரிசோதிப்பதற்காக, செக் பண்ணி, இந்த விவரங்களைப் பார்த்து தெளிவு பெறுவதற்காகத்தான் "To apply his mind and come to a judicial conclusion"

[திரு. கே. கந்தசுமரி]

[1979 மார்ச் 10]

என்று சொல்வது. அந்த அளவுக்கு பார்த்து, பரிசீலனை செய்து 'Having applied his mind he has judiciously decided that it is a fit case to send for psychiatric department for further examination and for further report.

என்ற நிலையில் ப்ரொசீஜர் ஃபாலோ செய்ய வேண்டும். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, அரசு தரப்பில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பெட்டிஷன் கொடுத்தார் என்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதால் விளக்க வேண்டும். சட்டத்தை ஓரளவு தெரிந்தவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். குற்றவியல் நீதிபதி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் போலீஸ் வேண்டுமோளின்படி அவர் ஒரு மனுவைக் கொடுத்து, செபாஸ்டியன் மூளைக் கோளாறு உடையவரா என்று தெரிந்து கொள்ளும்படி கேட்கிறார். விதிமுறைகளின்படி செய்யாமல், பெட்டிஷனைக் கொடுத்து விட்டு, ஒரு ஜூடிஷியல் அதிகாரியை அரட்டி, மிரட்டி, உத்தரவு போட அதிகாரம் எள்ளளவும் இல்லை என்று இந்த மன்றத் திறகுத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, போலீஸ் அதிகாரி,

Police Officer on the one side—on the investigation side—and the accused on the other side.

இரண்டுக்கும் பொதுவாக இருந்து நீதி வழங்குபவர் நடுவர். போலீசார் வழக்கு போடுகிறவர்களே தவிர, அவர்களே உத்தரவு போடுகிறவர்களாகச் செயல்பட்டார்கள் என்ற பொருள்படுகிற அளவுக்கு மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்களும் மற்றவர்களும் சொல்வது, 'ஜூடிஷியல் இன்டிபென்டன்சை' பாதிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்குமோ என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரையில்

Judicial independence. He has received the petition. As a judicial officer he has received the petition; understood the entire problem. He has applied his judicial mind and passed judicial order to send him for investigation and opinion. Procedure has been thoroughly and legally followed.

என்பது என்னுடைய கருத்து. மெடிக்கல் போர்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை நீங்கள் முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

(திரு. சுப்பு எழுந்தார்.)

1979 மார்ச் 10]

[பேரவைத் தலைவர்]

திரு. சுப்பு அவர்கள் அமர வேண்டும். நான் அமைச்சர் செயலர் சொன்னதற்கே அனுமதி தரவில்லை. ஆகவே, நேரம் இல்லை. உட்காருங்கள். திரு. சுப்பு அவர்கள் எனக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத் தினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் சட்டத்திற்கு தவறுதலான ஒரு விளக்கத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து (கூச்சல், குழப்பம்).

(திரு. கே. கந்தசாமி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமருங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த வழக்கைப் பொறுத்த வரையில் குற்றவாளிக்கு மூளைக் கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்ற சந்தேகம் முதலில் நீதிபதிக்கு எழுந்திருக்க வேண்டும். நீதிபதிக்கு அந்த சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அது சம்பந்தமாக சில கேள்விகளை அந்தக் குற்றவாளியிடத்திலே கேட்டுபதவி செய்திருக்க வேண்டும்.

He must record the proceedings—record those facts in the proceedings.

அதற்குப் பிறகு அவருக்கு மூளைக் கோளாறு இல்லையா என்பதை மருத்துவர்களிடம் அனுப்பி முடிவு செய்யவேண்டும். ஆனால் இங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால் நீதிபதிக்குச் சந்தேகம் ஏற்படவில்லை. சந்தேகம் ஏற்பட்டிருந்தால் சில கேள்விகளைக் கேட்டிருப்பார். இந்த வழக்கைப் பொறுத்த மட்டில் அந்தக் குற்றவாளியிடம் இது சம்பந்தமாக நீதிபதி எந்த விதமான கேள்வியும் கேட்கவில்லை. ஆனால் நடைபெற்றிருப்பது என்னவென்று சொன்னால் போலீஸ் அதிகாரிக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு சந்தேகம் ஏற்படுவது இந்த மாநிலத்தில் சர்வ சாதாரணம். ஆகவே அவர்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருப்பதால் நிச்சயமாக இதில் நாம் சந்தேகப்பட வேண்டி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே தான் இது சம்பந்தமாக மேற்கொண்டு எடுக்கப்பட கூடிய நடவடிக்கைகள் நியாயமாக இல்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாக மேற்கொண்டு விசாரிப்பதற்கு நீதி விசாரணை ஒன்று ஏற்படுத்துவதுதான் முறை என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, திரும்பவும் நான் இந்த அவைக்கு உறுதியளிக்கிறேன். இந்த வழக்கு முறைப்படி தொடரப்பட்டு குற்றவாளிகள் நிச்சயம்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 10]

தண்டனை பெறுகின்ற அளவுக்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்கிறது என்று நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். ஆகவே தயவு செய்து அரசை சந்தேகிக்க வேண்டாம் என்றும் சந்தேகப்படுகிற முறையில் இது வரையில் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதையும் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்து இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு நிறுத்தி விடலாம் என்றும் நீதிக்காக இந்த அரசு பணியாற்றும், குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு அமருகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00.]

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு முடித்துவிடலாம் என்று அவை முன்னவர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நான் எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினை என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், பேராசிரியர் அவர்கள் கருத்து சொன்னார்கள், பிறகு திரு. சுப்பு அவர்கள் எழுந்து நின்று பேச முற்பட்டார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உள்ள தலைவர்கள் பேசும் போது, குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கூறும் போது அதை வேண்டுமென்றே உள் நோக்கத்தோடு திரித்துக் கூறினால்தான் அது உரிமை மீறல் பிரச்சினையாக வரும்.

“Gross and willful misrepresentation of fact”. ஆகவே, வெறும் மிஸ் ரெப்ரஸென்டேஷன் ஆப் பாக்ட் கூட வராது. வேண்டுமென்றே உள் நோக்கத்தோடு திரித்துக் கூறினால்தான் உரிமைப் பிரச்சினை எழும். ஆகவே, இதில் உரிமை மீறல் பிரச்சனை எழுவதற்கு நியாயம் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மரியாதைக் காகச் சொல்லப்படுகிற வார்த்தைகள் அவைகள். மின்வாரியத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், நீங்கள் எல்லாம் மிகவும் நல்லவர்கள், நேர்மையானவர்கள், உண்மையைப் பேசுகிறவர்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிற காரணத்தால் எப்போதாவது ஒரு முறை உண்மையில்லாமல், தவறாக, நேர்மையில்லாமல் ஒரு கருத்து வந்து விடுமானால் வந்திருக்கிற கருத்து பற்றித்தான் இந்த அவை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமே தவிர ஆள்களைப் பற்றி அல்ல. மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு தகவல், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு தகவல், இங்கு ஒரு தகவல் என்றால் எந்தத் தகவல் உண்மை

1979 மார்ச் 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

யானது என்பதை அறிந்து கொள்ளும் பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. ஆகவே இதில் எது உண்மை, எது தவறானது என்று அறிந்து கொள்வதற்காக இந்தக் கேள்வி எழுந்தது. உண்மை இன்னும்கூட அரசுச் சார்பில் சரியாக வரவில்லை. உள்நோயாளியாக அவரை வைத்திருந்ததாக அரசாங்கம் ஒப்பு கொள்ளவில்லை. அவர் உள் நோயாளியாக இருந்ததற்கு அட்டை இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் தவறான கருத்தை இந்த அவைக்குத் தரக்கூடாது. உள் நோயாளியாக வைத்திருக்கவில்லை என்று தெரிவித்திருந்தால் அதுவும் தவறு. இதில் யார் தவறாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். தவறான தகவலை இந்த அவைக்கு தந்திருந்தால், அது அமைச்சர் மூலமாக வந்திருந்தாலும் அந்தத் தவறு இனிமேலும் நடைபெறக் கூடாது என்பதற்காக இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினையை அவைத் தலைவர் அவர்கள் உரிமைக் குழுவிற்கு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த உரிமைப் பிரச்சினை பற்றிய தீர்ப்பை பின்னால் அறிவிக்கிறேன்.

(1) தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி.

(இ) உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள அறிவிப்புகள் குறித்து.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : நான் கிளப்பிய உரிமைப் பிரச்னை என்னவாயிற்று?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்தைக் கட்டுப் படுத்த எந்த நீதிமன்றத்திற்கும் அதிகாரம் இல்லை. அதே போன்று அந்த நீதிமன்றங்களிலும் நாம் நுழைவதற்கு அனுமதியில்லை. ஆகவே, அந்தந்த மன்றங்களுக்கு உள்ள உரிமைகளில் யாரும் தலையிட முடியாது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மலையா கோவிந்தசாமி, சித்தமல்லி தியாகராஜ குருக்கள் ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பது பற்றி கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தினமும் இதைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு தடவை நக்ஸலைட்ஸ் பற்றி விவாதித்து, அது முடிந்து விட்ட விவகாரம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நக்ஸலைட்ஸ் என்று கருதப்பட்டவர்களும் சந்தேகப்பட்டவர்களும் கைது செய்யப்பட்டது உண்மை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டார்கள், சந்தேகிக்கப்

[திரு. சு. இராமச்சந்திரன்]

[1979 மார்ச் 10]

பட்டவர்கள் என்ற அடிப்படையில் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரேனும் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால் அது பற்றி மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புவது, 'மறுபரிசீலனை நடக்கிறது, ஆங்காங்கே பலர் விடுதலை செய்யப்பட்டும் வருகின்றனர் என்பதுதான்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : 42-வது விதியின் கீழ், கூவம் பக்கிங்காம் தேசியத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் 5 ஆம் தேதியிலிருந்து....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திங்கட்கிழமை எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் கொடுத்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் வந்தபோது, 8 ஆம் தேதி முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்தார்கள். இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புதிய பிரச்சினைக்குப் போகாதீர்கள். தயவுசெய்து இப்போது அதை கிளப்ப வேண்டாம். இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அதன்மீது திருப்தி இல்லை என்ற அளவில்தான் மீண்டும் அதைப்பற்றி எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், அது என்னுடைய அறையில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு நான் அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

(திரு. சோ. அழகர்சாமி எழுந்து நின்று கொண்டிருந்தார்.)

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மதிப்பிற்குரிய அழகர்சாமி அவர்கள் சொல்கின்ற விஷயம் மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. தமிழ்நாடு முழுவதும் இன்றைக்கு வந்திருக்கின்ற பிரச்சினை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று அறிக்கை தந்து விட்டார்கள். அதன் மீது மீண்டும் பேச வேண்டும் என்றிருந்தால் என்னிடம் எழுதித் தர வேண்டும். அந்த முறையில்தான் புதிதாக அழகர்சாமி அவர்கள் எழுதித் தந்திருக்கிறார்கள். அதை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாக இருக்கின்றேன்.

1979 மார்ச் 10]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத் தில் பேசப்பட்டதற்கு மாறாக அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள் ஆகவே தான் அதுபற்றி மீண்டும் விவாதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் விவாதிக்க வேண்டும் என்று எழுதித் தந்திருக்கிறீர்கள், அதை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடம் கொடுத்து இதைப்பற்றிய பதிலை தெரிந்து கொள்வதற்காக வைத்திருக்கிறேன். அதை நான் விட்டுவிடவில்லை. ஆகவே தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : இதை திங்கள்கிழமையன்றாவது எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று உறுதியையாவது தாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி என்னை நீங்கள் கட்டாயப்படுத்த முடியாது.....

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் எழுதித் கொடுத்திருக்கிறோம். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி எல்லோரும் எழுந்து பேசிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. எழுதித் தந்திருப்பதை எல்லாம் பின்னால் கவனிக்கிறேன் என்றுதான் நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இது சம்பந்தமாக 42-வது விதியின் கீழ் நானும் ஒன்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். அரசாங்கத்தின் தரப்பில் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு மாறாக இப்போது அறிக்கை தரப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் வளக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. எழுதித் தந்தவைகளை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்ரவர்களிடம் தெரிவித்து அவர்கள் நிலை என்ன என்பதை தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் என் அறையில் வைத்திருக்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : இது முக்கியமான பிரச்சனை.....

(திரு. அம்பிகாபதி, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. தி. சு. நல்லதம்பி முதலியோர் எழுந்து நின்று கொண்டிருந்தனர்.....)

[1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் எழுந்து நின்று கொண்டிருந்தால், நான் நிகழ்ச்சியை நடத்துவதா அல்லது இதைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டிருப்பதா ?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மின்சாரத்தை துண்டிப்பதில்லை என்றாவது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி நான் அமைச்சர் அவர்களைவற்புறுத்த முடியாது. நீங்கள் எழுதித் தந்திருக்கிறீர்கள் அதை அவர்களிடம் கொடுத்துபதிலைப் பெற முயற்சி செய்வேன், அவ்வளவுதான், அழகர்சாமி அவர்களைப் பொறுத்தவரை நீங்கள் எழுதித் தந்தது என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அதை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு போய், அவர்களின் பதில் என்ன, இதில் அவர்களின் கொள்கை என்ன என்றுதான் என்னால் கேட்க முடியும், நான் அவர்களிடம் போய் கட்டாயமாக பதில் சொல்லியே ஆகவேண்டும் என்று வற்புறுத்த முடியாது, நீங்கள் கொடுத்த பிரச்சனை என்னிடத்தில் இருக்கிறது, அதை பரிசீலிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டேன், நீங்கள் கொடுத்த சில மணி நேரத்திற்குள் அது என்னவாயிற்று என்று கேட்டால் நான் என்ன செய்வது ?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக, மூன்று நாட்களாக விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அத்துடன் அது முடிந்து விட்டது. அது அழகர்சாமி அவர்களுக்கு திருப்திகரமாக இல்லை என்று மீண்டும் 42-வது விதியின்கீழ் இதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று எழுதித் தந்திருக்கிறார்கள், அதை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி, இப்படி உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி திருப்தி இல்லை, மக்கள் மத்தியில் இது சம்பந்தமாக பதட்டமான நிலையிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று என்கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களிடம் சொல்லி, அவர்களிடமிருந்து சீக்கிரமாக பதிலைப் பெற்று இங்கு வைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வேன், அல்லது அவர்கள் கொள்கையை அறிந்து பின்னால் இது தேவையில்லை என்று நான் கருதினால் அதை என் அறையிலேயே தள்ளிவிடுவதாகவும் இருக்கிறேன். ஆகவே இது சம்பந்தமாக என்னை வற்புறுத்த முடியாது. என்னை அடுத்த நிகழ்ச்சிக்கு போகவிடுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : இதை தங்கள் கிழமையன்றுடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுமா ?

1979 மார்ச் 10]

5. கவன ஈர்ப்புகள்

(அ) சென்னையில் செங்கல்குளைகளை வைத்து இருப்பவர்கள் பொது விதிமுறைகளை மீறி நடப்பது குறித்து.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “ செங்கல்குளை வைத்திருப்பவர்கள் செங்கல்குளைகளில் விதிமுறைகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியும், தாங்கள் தொடர்ந்து தொழில் நடத்துவதற்கென சட்டத்தால் விதிக்கப்பட்டுள்ள விதிகளையும், நிபந்தனைகளையும் மீறிச் செயல்படுவதன் காரணமாக சென்னையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில், குறிப்பாக வில்லிவாக்கம் தொகுதியில் வாழும் மக்கள் அவல நிலைமைக்கு உள்ளாகியுள்ள நிலை குறித்த ” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[பிற்பகல் 12.10]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் வில்லிவாக்கம் ஊராட்சிப் பகுதியில் 4 செங்கல்குளைகள் உள்ளன. இதுபோல், முன்னாள் கொளத்தூர் ஊராட்சிப் பகுதியில் 8 செங்கல்குளைகள் உள்ளன. 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1 ஆம் நாளைக்குப் பின், இப்பகுதிகள் சென்னை மாநகராட்சி எல்லைக்குள் சேர்க்கப்பட்டதிலிருந்து 1919 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வருகின்றன. தற்போது செங்கல் தயாரிக்கும் பருவம் இல்லாததால், இச்சுளைகள் இயங்கவில்லை. இவைகள் ஏரிப் பகுதிகளில், வயற்காட்டில், திறந்த வெளியில் இருப்பதால், பொது மக்களுக்கு புகையினால் தொல்லை இல்லையென்று அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த செங்கல்குளைகளிலே வெளியிலே இருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வந்து, கொத்தடிமைகள் போல் மிகக் குறைந்த கூலிக்கு வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்றார்கள் என்பது ஒன்று. அதிகமான செங்கல்குளைகள் வில்லிவாக்கம் தொகுதியிலே அயம்பாக்கம் போன்ற இன்னும் 4, 5 ஊர்களிலே வைக்கப்பட்டு, மிகக் குறைந்த அளவுக்கு கூலி கொடுக்கப்பட்டு, செங்கல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, ஒன்றுக்கு பத்தாக விலை விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பது மற்றொன்று. இந்தத் தொழிலிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்களுக்கும் கவலையில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் தொழிலாளர்களை வைத்து வேலை வாங்குகிறார்கள். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டும் இதற்கு ஆதரவு 3 அடிகள்தான் தோண்ட வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 10]

இதைப்பற்றி இந்த ரெவின்யூ அதிகாரிகள்கண்டும் காணாதது போலிருந்து விடுகிறார்கள். இவர்கள் இஷ்டப்படி பள்ளம் தோண்டுவதால், வீடுகள் இடிந்து விழக்கூடிய நிலைமை, அப்படிப்பட்ட அபாயமான ஒரு சூழ்நிலை அந்தக் கிராமங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு கூலியும் கொடுப்பதில்லை. இதையெல்லாம் கேட்டால், பார்ப்பதற்கு நேரமில்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். சிறு தொழில்கள் அமைச்சருக்குச் சொல்லலாம் என்று பார்த்தால், அவர்களும் இங்கில்லை. இப்படிப்பட்ட தவறான போக்கு இருக்கிறது. கோயம்பேட்டிலே முசிறிபுத்தன் அவர்கள் சட்டவிரோதமான போக்கிலே ஒரு பாக்டரி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் பார்லிமெண்டரி செகரட்டரி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஏதோ இங்கு கொஞ்சம் பேசிக் கொண்டிருந்தால், தங்களை கவனிக்கவில்லை என்று தாங்கள் படபடவென்று எங்கெங்கேயோ ஓடுகிறீர்களே, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சொல்லக் கூடியதைத்தான் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட செங்கல் குளைகளால் கிராமங்களிலே உள்ள வீடுகள் எல்லாம் இடிந்து விழக் கூடிய மிகுந்த அபாயமான சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள்? இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா, அதற்கு முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, 1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின்கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள துணை விதிகளின்படி, மாநகராட்சி எல்லைக்குள் செங்கல்குளைகள் அமைத்து நடத்தத் தடை இருக்கிறது. ஆனால், 1959-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின், பிரிவு III-ன்படி, குறிப்பிட்டுள்ள பகுதிகளில், சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சிகளிடமிருந்து உரிமம் பெற்று செங்கல்குளைகள் நடத்தலாம். ஆகவே, விதி முறைப்படி, இதற்குக் கட்டுப்படாமல் நடந்துள்ளவர்களின்மீது உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, இந்த உரிமம் பெறுவது ஊராட்சிகளிலே மட்டுமல்ல. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலேயும் அவர்கள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது, ஆனால், இந்த ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே உள்ள தாசில்தார் போன்ற அதிகாரிகள் பார்த்தும் பார்க்காததுபோல் இருப்பதால், 3 அடிக்கு 30 அடி தோண்டி விடுகிறார்கள். நாம் கேட்டால், நம்மையே அதிலே வைத்து மூடி விடுவார்கள். எனவேதான் ரெவின்யூ அமைச்சரின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவரலாம் என்றால், அவரும் இருக்கையிலே இல்லை.

1979 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தாங்கள் சொல்வதைக் குறித்து வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லி, உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. தி. சு. நல்லதம்பி : நான் 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 24-ஆம் தேதியன்று ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை, விதி 42-ன் கீழ் கொடுத்திருந்தேன். அப்படிக் கொடுத்ததை 41-வது விதியின்கீழ் மாற்றியதாக எனக்கு 1979-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 26-ம் தேதியன்று அறிவிக்கப்பட்டது. இப்போது சென்னையில், குடிநீர் கழிவுநீர் கலந்து.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த வாரத்தில் இது எடுத்துக் கொள்ளப்படும். உட்காருங்கள்.

(ஆ) கலசபாக்கம் கிராமங்களில் யானைக்கால் நோய் பரவுவதை தடுப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, கவன ஈர்ப்பு கொடுத்துள்ள உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாமையால், அவர் சார்பாக திரு. க. சுப்பு அவர்கள் மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “கலசபாக்கம் தொகுயில் உள்ள வேடந்தாவடி, கலசபாக்கம் கிராமங்களில் யானைக்கால் நோய் பரவி உள்ளதன் காரணமாக பொதுமக்களிடையே பதட்ட நிலை நிலவுவதால், அந்நோயைத் தடுப்பதற்காக அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் குறித்த” பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக வட ஆற்காடு மாவட்டம் யானைக்கால் வியாதி அதிகமாகப் பரவும் வாய்ப்புள்ள பகுதியாகும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், வேலூர், இராணிப்பேட்டை, வந்தவாசி, செய்யாறு, காவேரிப்பாக்கம், சத்துவாச்சேரி, பள்ளிக்கொண்டா, ஆகிய இடங்களில் தேசிய யானைக்கால் நோய்த் தடுப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[திரு. திருச்சி. ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1979 மார்ச் 10]

அரக்கோணம், ஆரணி, குடியாத்தம், திருவண்ணாமலை, வாணியம்பாடி, போளூர், வாலாஜாப்பேட்டை, காந்தி நகர், திருவத்திபுரம் ஆகிய உள்ளாட்சிகளில் விரிவான ஆய்வு செய்யப்பட்டு, நோயின் விகிதம் கண்டறியப்பட்டு சம்பந்தப்பட்ட நகராட்சிகளும், பேரூராட்சிகளும் யானைக்கால் நோய்த் தடுப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை செயற்படுத்தி வருகின்றன.

இம்மாவட்டத்தில், நெமிலி பேரூராட்சி, காங்கேய நல்லூர் சேத்துப்பட்டு ஆகிய இடங்களிலும், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை தடுப்பு மருந்துத்துறை இயக்குநரால் விரிவான கணிப்பு செய்யப்பட்டு அதன்படி அங்கு யானைக்கால் நோய் பரவியுள்ளதாக, அறியப்பட்டு, அதற்கான தடுப்பு நடவடிக்கை திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு அப்பேரூராட்சிகளின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ஆம்பூர், திருப்பத்தூர், பேரணாம்பட்டு, தாரப்பட்டு ஆகிய இடங்களில் கொசு தொல்லை பரவியிருப்பதால் இந்நோயைக் கட்டுப்படுத்த கொசுத் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட நகராட்சியினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன,

கலசபாக்கம் தொகுதியிலுள்ள வேடந்தாவடி கிராமத்தில் 2,800 மக்களும் கலசபாக்கம் கிராமத்தில் 2,400 மக்களும் வசிக்கிறார்கள். இப்பகுதிகளில் யானைக்கால் வியாதி பரவியுள்ளதாக மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி தெரிவித்துள்ளார். யானைக்கால் நோய் திடீரென்று தோன்றும் ஒரு வியாதியல்ல. அந்நோயை உண்டாக்கும் கொசுக்களால் சுடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஓராண்டு அல்லது இரண்டாண்டிற்குப் பிறகுதான் அந்நோய் ஏற்படுவது தெரியும்.

தேசிய யானைக்கால் நோய்த்தடுப்புத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த ஒரு பகுதியின் மக்கள் தொகை 20,000-க்கு மேலும் யானைக்கால் நோயின் அளவு 5 அளவு விழுக்காட்டிற்கு மேலுள்ளதோ அங்கெல்லாம் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இதனடிப்படையில் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் வாலாஜாப்பேட்டை, இராணிப்பேட்டை, ஆற்காடு, திமிர், செய்யார், வந்தவாசி, விளாம்பாக்கம், கலவை, பள்ளி கொண்டாபசுமாதூர், திருவண்ணாமலை, குடியாத்தம் முதலிய இடங்களில் தடுப்புத் திட்ட நடவடிக்கை செயல்பட்டு வருகிறது. கலசபாக்கம் தொகுதியிலுள்ள வேடந்தாவடி கலசபாக்கம் ஆகிய கிராமங்களின் மக்கள் தொகை 5,200 இருப்பதால் இத்திட்டம் அங்கு செயல்படுத்தவில்லை. ஆயினும் இப்பகுதிகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு யானைக்கால் தடுப்பு மருந்துகள் கொடுக்க ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 10] [திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்]

இதற்கிடையில் இப்பகுதிகளில் விரிவான கணிப்பு செய்து தேவையான யானைக்கால் தடுப்புத் திட்டம் தீட்டி அவற்றிற்கு சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சிகளின் ஒப்புதல் பெற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை பொது நல மற்றும் தடுப்பு மருந்து இயக்குநரால் எடுக்கப்படுகிறது.

1. தகவல் கோரல்—(தொடர்ச்சி).

(இ) உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள அறிவிப்புகள் குறித்து. —தொடர்ச்சி

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, நேற்று முன்தினம் சித்தமல்லியில் நடந்த நிகழ்ச்சி பற்றி ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரிடமிருந்து அறிக்கை வரவில்லை. வந்த பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. செ. சிவசாமி : 41-வது விதியின்கீழ் நான் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த முறையை நான் அனுமதித்து பெரிய தவறு என்று உணருகிறேன். இந்தப் பிரச்சினைகள் பற்றி என்னுடைய அறையில் வந்து கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியும். அடுத்த வாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இன்றைக்கு நேரம் ஆகிவிட்டதால் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979—தொடர்ச்சி.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே 1979 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக எனது கருத்துக்களைக் சொல்லச் சுடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக, இந்தப் பிரச்சினையை சமூக பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகக் கருதி அதற்கேற்றப்படி நம் முடைய கொள்கையை அமைத்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக வெற்றி அடைந்திருக்க முடியும். ஆனால் நேற்றையதினம் பேசிய நண்பர்கள் பலர் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டமானது அல்லது கொள்கையானது தோல்வியடைந்த கொள்கை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—1947 ஆம்

[திரு. நா.சுந்தரராஜ்]

[1979 மார்ச் 10]

ஆண்டில் இருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தது. அந்தக் கால கட்டத்தில் நிச்சயமாக மதுவிலக்குக் கொள்கை வெற்றியடைந்த கொள்கை என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். அதற்குப் பின்னால் பொறுப்பேற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் 1971 ஆம் ஆண்டில் மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஒத்திவைத்ததன் மூலம் ஒரு தலைமுறையினர் லட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் குறிப்பிட்ட ஆண்டுக்குப் பிறகு பிறந்தவர்கள் மது என்றால் என்ன என்று தெரியாதவர்கள் எல்லாம் மதுவுக்கு அடிமையானார்கள்.

[பிற்பகல் 12-20]

மீண்டும் அதற்குப் பின்னாலே ஏற்பட்ட விளைவுகள் அவர்கள் தொடர்ந்து மதுவைக் குடிக்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டார்களே தவிர அவர்களால் நிறுத்த முடியவில்லை. அதன் காரணமாக பல்வேறு நோய்கள் ஏற்பட்டு, குடிக்காவிட்டால் கைகால்கள் வேலை செய்யாது என்ற நிலைமைக்கு அவர்கள் ஆளாக்கப்பட்டு, மது இல்லாமல் இருக்க முடியாது என்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். தி.மு.க. ஆட்சி இருந்தபோது மதுவிலக்கை கடுமையாக அமல் நடத்த முடியாமல் அதை எடுத்துவிட்டதன் காரணமாகத்தான் இன்றைய தினம் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. இன்றைய தினம் புதிய சட்டத்தைப் போட்டு கடுமையான தன்மையைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக அந்தக் கொள்கையை இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், எந்தக் கடுமையான சட்டத்தின் மூலமும் இந்த பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. கல்லூரிகளில், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே, எல்லாம், பொது ஸ்தாபனங்களிலேயும் கூட மதுவினால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகளைப்பற்றி தீவிரமாகவும் விளக்கமாகவும் மக்கள் மத்தியிலே எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக மூலப் பலனும் கிடைத்து விடும் என்று நான் சொல்லவில்லை, இருந்தாலும் கூட ஓரளவிற்கு அதன் மூலமாகப் பலன் கிடைக்கும்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்]

[திரு. எஸ் ஜே. இராமசாமி தலைமை]

இவ்வளவு கடுமையாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற சட்டத்திலே நான் ஒட்டுமொத்தமாக கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்கள் மத்தியிலே ஒரு பீதியைக் கிளப்பி விடக்கூடிய முறையிலே இது இருக்கிறது. யாரை வேண்டுமானாலும் பழிவாங்கலாம், குறிப்பிட்ட நபருக்கும் போலீஸ்காரருக்கும் விரோதம் இருக்குமானால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் மூலமாக அந்த நபரை கைதுசெய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால்கூட கைதுசெய்யலாம் என்ற நிலைமையிலே இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது.

1979 மார்ச் 10]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

வீடுகளிலே இருக்கக்கூடிய நபர்களை தட்டி எழுப்பி கைது செய்யக்கூடிய நிலைமை இதனால் ஏற்படுகிறது. 1971 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்ததன் காரணமாக யார் யார் இன்றைக்கு குடிக்கிறார்கள் என்பது போலீஸ்காரர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் குடிப்பவர்களை இலகுவாகப் பிடிக்க முடியும். சட்டத்தின் மூலமாகக் கடுமையான தண்டனையைக் கொண்டுவருவதால் அது நடைபெறாது. வேண்டுமானால் கடுமையான தண்டனையை அதை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு, காய்ச்சுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்குமாறு செய்யலாம்.

அதேபோன்று ஸ்பிரிட் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விநியோகம் செய்யலாம் என்ற முறையிருக்கிறபோது அந்த ஸ்பிரிட்டை கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் தான் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் அது போகிறது. இதனால் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்திலே மதுவிலக்கு அமல்படுத்தப்படவில்லை. அங்கே மது குடிக்கலாம். ஆனாலும் அங்கே இப்போது போராட்டம் நடைபெறுகிறது. சட்டபூர்வமாக ஏலம் எடுத்தவர்களுக்கும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களுக்கும் இடையே நடைபெறுகிற போராட்டத்தின் காரணமாக அங்கே வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகின்றது. அதன் காரணமாக அங்கே மதுக்கடைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையிலே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களுக்கு அதிகமான இலாபம் கிடைப்பதால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டிலே அது ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், அது உண்மை தான். ஒரு சட்டத்தை அரசாங்கம் நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு, அதை அமல்படுத்துவதற்கு முன்பு அதனுடைய சாதகபாதகங்களை முறையாக அது சிந்திக்க வேண்டும். அது சட்டமாக வெளிவந்து விட்ட பிறகு கடுமையாக அமல்படுத்தப்படாமல் யார் யாருக்கு பாரபட்சம், எவர் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், நமக்கு வேண்டியவர் யார், நமக்கு வேண்டாதவர் யார் என்ற முறையிலே அமல்படுத்தினால் என்ன ஆகும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1976 ஆம் ஆண்டிலே எம்ர்ஜன்சி அமல்படுத்தப்பட்டபோது அவசர காலநிலைமையில் அதிகமான அதிகாரங்களை காவல் துறை அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்ததன் காரணமாக அவர்கள் தங்கள் சொந்த விருப்பு வெறுப்பு அடிப்படையில் பல்வேறு சட்டங்களின் மூலமாக கைது செய்து சிறைச்சாலையிலே அடைத்தார்கள். அதன் பலனாக அந்த அதிகாரிகளுக்கு எந்தவிதமான விளைவும் இல்லை, நாங்கள் தான் அகில இந்திய அளவிலே தோல்வி அடைந்தோம். சட்டத்தின் நிலைமையை அவர்கள்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1979 மார்ச் 10]

சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதன் காரணமாக நாங்கள் தோல்வி அடைந்தோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்கள், அவர்கள் அவசரக் காலத்தில் செய்ததை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் மிகுந்த நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : ஹவுஸில் கோரம் இல்லை, எனவே, சபை நடவடிக்கைகளை நிறுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
கோரம் இருக்கிறது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் அவர்கள் என்னைத் திசை திருப்பப் பார்க்கிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒரு சட்டத்தைப் போடும் பொழுது, சீழே இருப்பவர்கள் துஷ்பிரயோகம் அல்லது அதிகாரத்தை அதிகப்பச்சமாகப் பயன்படுத்தினால் அது தனிப்பட்ட முறையில் தனி நபரைப் பாதிக்காது, ஆட்சியைத்தான் பாதிக்கும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது யாருடைய சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் போட்ட சட்டமாக இருந்தாலும் இதுதான் நிலைமை.

நான் இன்றைய தினம் சொல்ல விரும்புவது, சிங்கப்பூர் நகரத்திற்கு நான் சமீபத்தில் சென்றிருந்தேன். அங்கே சட்டத்தைப் போடுவதற்கு முன்னால் மிகமிக வேகமாக, தீவிரமாகச் சிந்தனை செய்து சட்டத்தைப் பரிசீலிக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத்தை இயற்றிய பிறகு அதன் கடுமையைச் சாதாரண மக்களும் உணரக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சாலைகளிலே தூசியை உண்டாக்கினாலோ அல்லது வீடுகளுக்கருகில் குப்பையைக் கொட்டினாலோ 50 வெள்ளி, அதாவது 250 ரூபாய் அளவிற்கு முதல் தடவை அபராதம் விதிக்கிறார்கள். இரண்டாவது தடவை அதே குற்றத்தைச் செய்தால் தண்டனை 100 வெள்ளியாக உயர்கிறது. நான் அங்கே ஒரு சம்பவத்தைப் பார்த்தேன், அதைப்பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாற்பதாவது மாடியிலே இருக்கின்ற ஒரு சின்னஞ்சிறு பையன், 12 வயதுள்ள பையன் காகிதத்தை வெளியிலே போடுவதற்குப் பயப்படுகிறான். காரணம் என்னவென்று அவனைக் கேட்டேன் வெளியிலே எறிந்தால் என்ன என்று கேட்டேன். அதற்கு அவன் சொன்னான், போலீஸ்காரன் வந்து விடுவான்,

1979 மார்ச் 10]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

நாற்பதாவது மாடிக்கு வந்து பிடித்து விடுவான், சம்மன் போடுவான், காரணம் நான் தவறு செய்கிறேன். ஆகவே, போலீஸ் காரர்கள் பிடித்துக்கொண்டு சென்று விடுவார்கள் என்று அந்தப் பையன் சொன்னான். இந்த நிலையில் போலீசாரின் கண்கள், கம்ப்யூட்டர் கண்கள் என்று சொல்வார்கள், அது போன்ற கண்களாக, நியாயமான, நேர்பையான கண்களாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு இப்பொழுது அப்படியில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். குற்றச்சாட்டாக நான் இதைச் சுமத்தவில்லை. போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் வீரப்புவெறுப்போடு நடந்து கொள்ளும் நிலைமைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் வழி வகுத்திருக்கிறது.

ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, மது விலக்குக் கொள்கையை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் தன்மையை வரவேற்கிறோம். மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவதில் உங்களுடைய தீவிரத்தன்மையை, அதிலும் குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்களின் தீவிரத்தன்மையைப் பாராட்டுகிறேன். அதன் தன்மையையும் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் விளக்கிப் பயிற்சி கொடுக்கின்ற முறையிலே சட்டத்தைப் போட்டு, மெதுவாக அதை அமல்படுத்த வேண்டும். எடுத்தவுடனேயே ஆறு மாதம், ஒரு வருஷம் சிறைத் தண்டனை என்றால் யார் அவர்களுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவார்கள்? ஒருவன் குடித்து விட்டு சிறைக்குச் சென்றால் அதனால் ஆறு மாதம், ஒரு வருஷத்திற்கு வாழ்நாள் முழுவதும் அந்தக் குடும்பம் கஷ்டப்பட வேண்டிய அவல நிலைக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மனிதனைச் சீர்திருத்துவதற்காகத்தான் சட்டம் போட வேண்டுமே தவிர தண்டிப்பது என்பது முழு நோக்கமாக இருக்கக் கூடாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சட்டம் நன்மையாக இருந்தாலும், கடுமையாக இருக்கிறது. ஆகவே, எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எனவே இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு, செலக்ட் கமிட்டிக்கு கருத்துக்களை அறிந்து அதற்குப்பிறகு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

*திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன்னால் இருக்கின்ற மசோதாவின்மீது நான் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்களை வலியுறுத்தி என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “மூவர் ஆப் தி பில்” அவர் இல்லாவிட்டாலும் தமிழகத்திலே தலை சிறந்த, மிகக் கெட்டிக்கார நீதிபதி என்று பெயர் எடுத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. என். முதலியார் அவர்கள் இங்கே இருப்பது பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[1979 மார்ச் 10]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I am thankful for the complements.

திரு. துரை முருகன் : அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்ததன் மூலமாகப் பிறந்திருக்கின்ற குழந்தை இந்த மசோதா என்று சொல்கிறேன். காரணம் என்னவென்று கேட்டால், இந்த நாட்டிலே குடிப்பது பாவம், குடித்தால் தண்டனை என்று ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. குடியையே அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும், அதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்ற எண்ணத்தில் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் ஏதாவது புதிதாக “பார்முலா” கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டால் இல்லை. இருக்கின்ற சட்டத்திலே ஒரு சிறு மாறுதல் செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கின்ற பனிஷ்மெண்டை சிவியர் பனிஷ்மெண்டாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இதுதான் சட்டத்திலே செய்யப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தம். இதற்காக ஒரு அவசரச் சட்டம் தேவையா? சட்டமன்றம் கூடுகின்ற பொழுது கொண்டு வந்திருக்கலாம். செப்டம்பர் மாதம் 14 ஆம் தேதி வரையில் சட்டமன்றம் நடக்கிறது. அன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். இல்லை என்றால் இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலே கொண்டு வந்திருக்கலாம். செப்டம்பர் 14 ஆம் தேதி சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிகிறது.

[பிற்பகல் 12-30]

29ஆம் தேதி வியாசர்பாடியிலே முதலமைச்சர் அறிவிக்கிறார், மந்திரிகள் குடித்தாலும், மக்கள் குடித்தாலும் ஒரு வருஷத் தண்டனையைக் கொடுக்கச் சட்டம் வருகிறது என்று 30-ம் தேதியே அவசரச் சட்டம் வருகிறது. அக்டோபர் 3-ஆம் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வருகிறது. 15 நாளைக்குள்ளாக இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன் காரணமாக, மதுவை ஒழிக்கலாம், குடிப்பழக்கம் ஒழிந்துவிடும் என்ற ஞானோதயம் எத மரத்தடியிலே ஏற்பட்டது, அந்த மரத்தைக் காட்டுங்கள், அரசுடைமையாக்கலாம், அரசுக்குச் சொந்தமாக்கலாம். இன்னும் முதலமைச்சர் சொன்னாரே, மந்திரிகள் குடித்தாலும் தண்டனை என்று அது ஏன் இதிலே இல்லை. அவர்கள் ஒன்று சொல்லலாம், அமைச்சர்கள், “பப்ளிக் சர்வண்ட்ஸ்ஸா, இல்லையா என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே விவாதத்திலே இருந்தது”, என்று. இப்பொழுது சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு சொல்லி விட்டது. “அமைச்சர்களும் பப்ளிக் சர்வண்ட்ஸ்தானென்று”. எனவே, அமைச்சர்களும் பப்ளிக் சர்வண்ட்ஸ் என்ற திருத்தத்தை மூன்றாவது ‘ரீடிங், கிளாவது சேர்க்கலாம். அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 10]

[திரு. துரை முருகன்]

அடுத்ததாக நான் முன்னாலே சொன்னதைப் போல, தண்டனையை அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். தண்டனையை அதிகம் ஆக்குவதிலே, எப்படி அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். 'பப்ளிக் சர்வண்ட்' குடித்தால், ஒரு தண்டனை. சாதாரண பொதுமக்கள் குடித்தால் ஒரு தண்டனை. பப்ளிக் சர்வண்ட் என்று என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்?

As it is defined in I. P. C. Section 21.
என்று போடுவார்கள். ஆனால் நீங்கள் புதிய விளக்கம் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

public servant means police officer, prohibition officer, etc.—those who are handling the Act.

இந்தச் சட்டத்தை யார் யார் கையாள்கிறார்களோ அவர்கள் பப்ளிக் சர்வண்ட் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக் ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டத்திலே ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. இதிலே ஏன் பிரிவு? கலெக்டர் குடித்தால் 6 மாதம், எஸ். பி. குடித்தால் ஒரு வருஷம். மாஜிஸ்ட்ரேட் குடித்தால் ஒரு வருஷம், முனிசிப் குடித்தால் 6 மாதம் என்று தானே வரும். டாக்டர் குடித்தால் 1 வருஷம். ஏனென்றால், சட்டத்தைக் கையாள்கிறவர்கள் அவர்கள். குடித்தானா என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார் அல்லவா, அதனால். இன்ஜினியர் குடித்தால் 1 வருஷம்—இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தது, தண்டனையை அதிகமாக கொடுத்தால் குற்றம் குறைந்துவிடுமா? இன்னொன்று சொல்கிறேன், நீதிபதி அவர்கள் அமைச்சராக வந்திருக்கிறார். அவருக்குத் தெரியும். ஐ.பி.சி. இருக்கிறது. 'டக்காய்ட்டி' என்றால், அதற்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Dacoity: He may be punished with death or imprisonment for life or rigorous imprisonment which may be extended to 10 years and shall also be liable to fine.

என்று போட்டிருக்கிறார்கள். தண்டனை கொடுப்பது 10 வருஷம் வரை என்று சொல்லியிருந்தாலும், 2 வருஷம் மட்டுமே கூடக் கொடுப்பார் ஜட்ஜ். அதுதான் அவருக்கு இருக்கிற டிஸ்கிரிஷனரி பவர். குற்றம் செய்த சூழ்நிலை, குற்றம் செய்தவரின் மனநிலை, சந்தர்ப்பங்கள் இவைகளெல்லாம் பார்த்து தண்டனை கொடுப்பார். 10 வருஷம் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இல்லை. ஆனால், நீங்கள் இதிலே என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? 'கம்பெல்' பண்ணுகிறீர்கள், ஜட்ஜை.

for first offence such rigorous imprisonment shall not be less than 6 months. (Offence of any person other than public servant).

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 மார்ச் 10]

6 மாதம் 'மினிமம்' கொடுத்தே ஆகவேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் என்றால், அவரை நீங்கள் 'கம்பெல்' செய்கிறீர்கள். ஆகவே, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால்,

you are usurping the legitimate functions and powers of judiciary.

நீங்கள் ஜுடிஷரியிலே நுழைகிறீர்கள், நீதிபதியை கட்டாயப் படுத்துகிறீர்கள் என்பதுதான் நான் சொல்ல விரும்புவது.

அடுத்தது, தண்டனையை மாக்கிமம் கொடுத்தே ஆகவேண்டும் அல்லது மினிமம் கொடுத்தே ஆகவேண்டுமென்று ஒன்றும் கிடையாது. அது நீதிமன்றத்திற்கு இருக்கிற தனி உரிமை. சட்ட அமைச்சருக்கு எடுத்துக் காட்டு மூலமாக ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

This Act lacks legislative wisdom in the sense that it deviates from the set principle that "what should be an adequate punishment within the maximum provided for an offence, is primarily for the convincing court to decide" (Kapur Singh 1953, Criminal Law Journal 1261) by specifying the minimum mandatory punishments. This provision which specifies minimum compulsory punishments denies the legitimate discreation to the Judiciary.

ஆகையினாலே நீங்கள் மினிமம் இவ்வளவு கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்று சொல்வது இருக்கிறதே, அதுதான் கிரிமினல் ஜூரிஸ்ப்ரூடன்ஸுக்கு அகெய்ன்ஸ்ட் என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

அடுத்ததாக அதிகமான தண்டனை கொடுத்தால் குற்றம் குறைந்துவிடும் என்று நினைக்கிறார்கள். அது தவறு. அதிகமான தண்டனை கொடுப்பது ஒரு தவறான சொசைட்டியை உருவாக்கிவிடும் என்பதுதான் உண்மை. கண்ணுக்கு கண்—பல்லுக்குப் பல், காலுக்கு கால் என்று ஒரு பழைய கால சித்தாந்தம். கொலை செய்தவனுக்குக்கூட தூக்கு தண்டனை தரக்கூடாது என்ற முறையில் ஆயுள் தண்டனை ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறையில் வைத்திருப்பவர்களைக் கூட கட்டடத்தினுள் வைக்கக்கூடாது, திறந்தவெளி சிறை இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் இப்போது சொல்கிறார்கள்.

Regarding the awarding of severe punishment, I should like to draw the attention of this House to famous judgment in *Nga Ku* [1897 1u. B.R. (1897—1901) 330 at page 334].

"It may generally be taken as a safe principle to follow, that punishments should be made as moderate as is consistent with the object aimed at. Punishment in excess is apt to, defeat its own object and to produce reaction of popular feeling, as experience shows.

1979 மார்ச் 10]

[திரு. துரை முருகன்]

To shut a man up in prison longer than is really necessary is not only bad for the man himself, but is a useless piece of cruelty, and economically wasteful and a source of loss to the community.

The same judgment further says that 'the determination of the right measure of punishment is often a point of great difficulty. Hard and fast rules cannot be laid down, but the decision must be left to discretion and discretion has to be guided by a variety of considerations. An amount of severity may be very appropriate at one time which would be quite uncalled for at another time.'

என்று சொல்கின்ற நேரத்தில் இதனை பெரிய குற்றமாகப் பாவித்து கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்ற சட்டம் கொண்டு வந்து இதைப் பெரிய குற்றமாகப் பாவித்து இதை (Non Bailable) ஆக்கியிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில்

It is a violation of personal liberty under Article 21 of the Indian Constitution.

ஒரு குறிப்பிட்ட தண்டனைக்கு கொடுக்க வேண்டிய தண்டனையை விட அதிகமான தண்டனை தருவது தவறு என்பதுதான் அமெரிக்காவில் அரசியல் சட்டத்தின் 8-வது திருத்தமாகும்.

It prohibits even excess bail or fine being imposed

என்பதுதான் அந்த திருத்தமாகும்.

Therefore I am pained to note that this Act has made the minor offence a non-bailable one. In a sense it is a 'step-retrograde' in the history of legislation and judiciary.

முன்பெல்லாம் ஒரு வீட்டில் போலீஸ் புகுந்து, சோதனை போட்டால், மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை என்று வைத்துக் கொண்டு அவர் முன்னிலையில் 8 பாட்டில், 3 பாளை என்று லிஸ்ட் எடுப்பார்கள்—லோகல் விட்னஸுக்காக. இப்பொழுது லோகல் விட்னஸ் தேவையில்லை. இந்தச் சட்டத்தை பார்க்கும்போது எனக்கு ஸ்டார் சேம்பர் தான் நினைவிற்கு வருகிறது. ஸ்டார் சேம்பரைப்பற்றி சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

Arbitrary procedure and evidence

எல்லாம் இந்த ஸ்டார் சேம்பரில் உருவானவைகள் தாம். Protection against self-incrimination என்பதும் இதில் உருவாகியதுதான். R. Vs. Mills case என்பதும் இதிலே உருவானதுதான். அது பல்வேறு (Code) களை நீதித் துறையில் தந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திற்கும் ஸ்டார் சேம்பரில் உருவான சட்டத்திற்கும் எனக்கு வித்தியாசங்கள் தெரியவில்லை.

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 மார்ச் 10]

என்னை ஒருவன் கார் கேட்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—நானும் எடுத்துப் போகச் சொல்லிக் கொடுத்து விடுகிறேன். அவர் போய்விட்டு திரும்பும்போது வழியில் வேறு ஒருவன் லிப்ட் கேட்டு வருகிறான். வழியில் செக் போஸ்ட்டில் போலீஸ் சோதனை போட்டது என்றால்—வழியில் ஏறியவன் காருக்குள் பாட்டிலை மறைத்து வைத்திருந்தால், பாட்டிலை கொண்டு வந்தவனுக்கும் தண்டனை காரில் ஓட்டி வந்தவனுக்கும் தண்டனை, கார் கொடுத்ததற்காக எனக்கும் தண்டனை. சாதாரணமாக,

The burden of proof lies always on the State and Prosecution. But here, the burden of proof of innocence is thrown upon the owner of the vehicle.

என்றாகிவிட்டது. எனவேதான் இதை தான் மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேன்.

It is against the cherished and celebrated principle of criminal jurisprudence.

ஓட்டு மொத்தமாக இது விளம்பரத்திற்காக செய்யப்பட்ட ஒன்று என்றுதான் தோன்றுகிறது.

[பிற்பகல் 12-40]

எங்கள் ஊரில் ஒருவன் கேட்டான், மாவீரன் அலெக்சாண்டர் யார் என்று, அதற்கு அவர் சொன்னார், மாவீரன் என்றால் சாராயம் விற்பவன் என்று. அப்படி நாட்டில் நிலைமை வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, இது ஒரு விளம்பரத்திற்காக, இந்த சர்க்கார் மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவே தவிர, உள்ளபடியே மதுவிலக்கை நிச்சயமாக நல்ல முறையில் நிஷ்வேற்றவேண்டும் என்பதற்காக கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து, என்னுடைய திருத்தங்களை வலியுறுத்தி, வராய்ப்பு தந்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்:] பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்கு சட்டத்தால் மட்டுமே அல்லாமல், சமுதாய அமைப்பிலே ஒரு திட்டமாக இருக்க வேண்டும். இது சட்டத்தால் நடைமுறைப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, வாழ்க்கையிலே ஒவ்வொரு மனிதனும் தாமதமாகவே ஏற்படுத்திக்கொண்ட திட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுடையவன் நான். இது நாட்டிற்குத் தேவையான திட்டம் என்பது மட்டுமல்ல, இடீசல் அன் ஆர்ட்டிகள் ஆப் பெயித் வித் மி. அது நான் கொண்டு இருக்கிற நம்பிக்கையின் அம்சம் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருப்பவன். மது அருந்துவதால் மடிகிறோம். மது அருந்துவதால் பொதுவிரயம் ஏற்படுவது மட்டுமல்ல, மனித சமுதாயத்திற்கு ஏற்படும் பெரும் சேதம் என்று வலியுறுத்தும் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் நான், ஆக, மது சட்டத்தால் மட்டுமல்ல, சமுதாய ஓட்டத்

1979 மார்ச் 10] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தில் ஒட்டுமொத்தமாக அழிக்கப்படவேண்டும், ஒழிக்கப்படவேண்டும், மது என்ற பெயரே அகராதியில் ஏதோ ஒரு காலத்தில் இருந்த பொருள் என்ற அளவில் பெயருக்கு அகராதியில் இருக்க வேண்டுமே தவிர அது ஆராய்ச்சிக்குக் கூட கிடைக்கக் கூடிய ஒரு பொருளாக இருக்கக் கூடாது என்று விரும்புகிறவன் நான். ஆகவே, மது விலக்கு சட்டத்தைத் திருத்தி, ஏற்கனவே இருக்கும் சட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தி, செம்மைப்படுத்தி அதை அமல் படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு ஒரு திருத்தச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னால், அந்த நான் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவன், வரவேற்கக்கூடியவன் என்று அந்த வகையில் நான் இதைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், ஒரு தர்மத்தைச் செய்வதற்காக இன்னொரு அதர்மத்தைச் செய்யக்கூடாது. ஒரு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு தீமை செய்யக்கூடாது. ஒரு உண்மையை நிலைநாட்டவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு பொய் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடாது. உணவு இல்லாத ஒருவனுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்னொரு வீட்டில் திருடிக்கொடுக்க வேண்டும் என்பது சாத்வீகம் அல்ல. அந்த வகையில் இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது ஒரு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லும் இந்த அரசு ஒரு தீமையை அடிப்படையாக்கக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை அந்த தீமையின் அடிப்படையில் கொண்டு வர முயலுகிறது. ஆகவே, தீமையில் எழுப்பும் இந்தச் சட்டம், இந்தத் திட்டம், இந்தத் தத்துவம், இந்தக் கொள்கை, அது எதுவாக இருந்தாலும் அவைகள் எல்லாம் காலப்போக்கிலே பொடிப்பொடியாகத் தகர்த்து எறியப்படும். தகர்த்து எறியப்படுகின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நான் அனுதாபப்படுகிறேன், பரிதாபப்படுகிறேன், யாருக்கு என்றால் மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சருக்கு. மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், அமைச்சர் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதற்கு இது ஒரு தண்டனையாக இருக்குமோ என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் எதை அவர்கள் விரும்பமாட்டார்களோ, அவர் இன்றைக்கு வேறு விதமாகச் சொல்லலாம், ஆனால் அவர் உள் உணர்வு எனக்குத் தெரியும், ஒரு நீதிபதியின் மனம் ஒரு வழக்கறிஞருக்குத் தெரியும், ஒரு வழக்கறிஞரின் மனம் நீதிபதிக்குத் தெரியும், அவருடைய உள்ளம் எனக்குத் தெரிந்த காரணத்தால் சொல்கிறேன், உண்மையிலேயே எதை அவர்கள் விரும்பவில்லையோ அதை அவர் இன்றைக்கு நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு பரிதாபகரமான, அனுதாபத்திற்குரிய ஒரு கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், அதற்கு என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் நீதிபதி,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 மார்ச் 10]

இன்னாள் சட்டத்துறை அமைச்சருக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தான் நான் தெரிவிக்க முடியும். இந்தச் சட்டமானது ராட்சஸப் பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய சட்டமாக, ஒரு ராட்சஸ சட்டமாக, ஒரு ட்ரகோனியன் சட்டமாக இருக்கிறது. இதை எதிர்க்கக்கூடிய ஒரு கடமை, கட்டாயம் எனக்கு இருக்கிறது. மது விலக்குச் சட்டத்தை நிலை நாட்டுவதற்காக, சட்டத்தில் ஆத்மாவிற்கு, இறையாண்மைக்கு விரோதமாக, சட்டத்தின் அடிப்படையை தகர்த்து எறிந்து, ரூல் ஆப் லா, இறையாண்மையை சாவர்னியையை தகர்த்தெறிந்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்றால் இந்தச் சட்ட முன் வடிவை நிச்சயமாக நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் ஒப்புதல் தந்து இருக்கமாட்டார்கள், சட்டத்துறை ஒப்புதல் தந்து இருக்க மாட்டார்கள், அதற்குக் காரணம் “பாலிசி மேட்டர்ஸ், டைரக்ஷன்ஸ் ப்ரம் தி ஹையஸ்ட் பர்சன்ஸ்” என்ற முறையிலே இது வந்து இருக்கிறது. ஆக, சட்டத்துறையிலே இருக்கும் சட்ட அதிகாரிகளுக்குக்கூட என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை இந்த சட்ட சபையிலே நிறைவேற்றுவதற்கு What is the Constitutional, legislative power conferred upon this Legislature to enact a law like this? What is the Constitutional provision under which any law or for that matter this Bill is being brought for the acceptance of this Houses. என்று கேட்டால், the only major, basic Article which confers that legislative power upon this House or for that matter upon any other State Legislature is Article 194. Under Article 194 as has been framed and incorporated by the founding fathers of the Constitution and as has been evolved by the various Judicial Tribunals of this country, it is but proper that any legislation enacted under Article 194 should be subject to the provisions of Article 13 of the Constitution. Article 13 of the Constitution early clays down that any provision or any Bill which is repugnant or contrary to the pith and substance and the basic ingredient of Article 14, I mean the Article which deals with equality before law, is to that extent repugnant, is to that extent void, is to that extent a nullity *ab initio* and that such a law cannot be adopted by any Legislature. Even the Legislature has not been empowered by the Constitution to enact such a law which stands quite contrary and opposed to the provisions of Article 14 of the Constitution or for that matter Part III of the Constitution which has enunciated and incorporated the provisions dealing with the fundamental rights of the people—the individual, the group and the society at large. No law can be passed which affects the basic character of the Constitution.

1979 மார்ச் 10] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

My charge is that in so far as the Bill seeks to bring about a delienation, a distinction between the common citizen and the public servant, I do not know what is the philosophy, the legal philosophy behind this distinction. The Bill brings about a distinction between an ordinary citizen and a public servant. When a public servant drinks, he is not discharging a public duty. He is discharging a duty which he considers unto himself and which the society regards as an offence. The society regards such an individual act as an offence. Therefore, to satiate his just habits and his appetite and to satisfy his mental urge, he drinks something which is otherwise charact rise and regarded by the society as an offence, as a crime, as a social misdemeanour. I would like to ask the Hon. Law Minister to find out whether drinking is an offence. There are differences of opinion among the legal pundits that drinking cannot be an offence, but it will be a social misdemeanour. Equating social misdemeanour with a criminal act and just imposing punishments which surpasses the imagination of the legal pundits is something which is beyond the grasp of any legal mind in this country.

இதில் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? என்ன அநியாயமாக இருக்கிறது? ஒரு அதிகாரி, ஒரு பப்ளிக் சர்வன்ட் குடித்தால் அவனுக்கு இரட்டைத் தண்டனை. (மணியடிக்கப்பட்டது.) முடித்து விடுகிறேன். இது ரொம்ப முக்கியமான விஷயம். என்ன செய்வது? இந்த “லா” படித்தாலே சில டிபிக்கல்லஸ் இருக்கிறது. அதை சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. Paticularly when the Hon. Law Minister himself is a lawyer and a former Judge, I cannot help giving expression to my legal thoughts. ஆகையால் நான் கேட்டுக்கொள்வது, இது எப்படி.....

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : With great respect I would like to remind my Hon. friend Mr. Latheef Sahib that I have got to bear collective responsibility for any policy decision, although I was once upon a time a leading lawyer of the State and then the Advocate General and then the Judge of the Madras High Court and all that. But today I am a member of the Cabinet and the Cabinet executes its policy decisions and there is, what is called in the parliamentary language, collective responsibility.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு சி. ஆறுமுகம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசுவது எங்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை நீதிமன்றங்களிலே பேசும்போது தமிழிலே பேசவேண்டும் என்று

(திரு. சி. ஆறுமுகம்)

[1979 மார்ச் 10]

நாம் சட்டமன்றத்திலே சட்டம் ஏற்படுத்துகிறோம். ஆனால் அப்படிச் சொல்லிவிட்டு நாமே ஆங்கிலத்திலே பேசுவது சரியாக இருக்குமா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, பேசக்கூடாது என்பதல்ல. கோர்ட்டிலே பேசிப் பேசி பழக்கமாகிவிட்டது. இது ஒரு குறை என்று ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The onus of proof is placed on the shoulder of the accused. It is opposed to natural law.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் துஷ்பிரயோகம் ஏற்படும். பாரபட்சமான சூழ்நிலைகள் ஏற்படும். ஒரு சட்டத்திலே இப்படிக்கொண்டிருவது நல்லதல்ல. கான்ஸ்டிடியூஷன் அப்ஜக்ட்ஷன் என்பது வேறு. என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் ப்ரொவிஷன் 13ன் அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற அதிகாரம் இந்த மன்றத்திற்குக் கிடையாது. இவ்வாறு விதி 13-லே தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விதி 14-லே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால் சட்டத்தின்முன் எல்லோரும் சமம் என்பது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற அதிகாரம் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குக் கிடையாது. (மணியடிக்கப் பட்டது.)

மாண்புமிகு மாற்றத் தலைவர் (திரு எஸ்.ஜே. இராமசாமி): தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது. மற்றவர்களும் பேசவேண்டி இருக்கிறது. வேண்டுமானால் இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, நானும் ட்ரெயினுக்குப் போக வேண்டும். சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன். இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி. மது விலக்கு சட்டம் தீவிரமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டும் என்ற முதல்வர் அவர்களின் உண்மையான எண்ணத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மதுவை நாட்டிலே இருந்து ஒழிக்கவேண்டும்; மதுப் பழக்கம் அறவே ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்கிற அவருடைய எண்ணத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவருடைய எண்ணத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

I am thankful to the Hon. Law Minister for his explanation. He has brought forward this Bill because he holds collective responsibility, which he has made on the floor of the House. Because of the collective responsibility, he has lost his individual responsibility and individuality.

1979 மார்ச் 10]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sorry. In English Law according to Parliamentary Practice and Theory, individual responsibility of the Minister is merged in the collective responsibility of the Cabinet of the Government.

THIRU M. A. LATHEEF: I am making a subtle distinction between individual responsibility as a Minister and individual responsibility as a person. What I submit is that as long as he retains his individual responsibility of the Minister, it merges with the collective responsibility of the Cabinet. Therefore, so far as individual responsibility as person, individual responsibility as a lawyer, individual responsibility as a former Judge, and individual responsibility as a citizen has been completely collapsed. Otherwise, I know his spirit, I know his soul and I know his thinking. I, therefore, submit that this Bill is a draconian Bill. It is a draconian law opposed to natural justice, opposed to the constitutional provision. My basic objection to the Bill is அதை மறைக்க நான் தயாராக இல்லை. ஆனால் அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவருகிறபோது அதை முறையாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான் என் வாதம். அதுதான் என் நிலை. மதுவிலக்கை முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கக்கூடியவன் நான். மதுவிலக்கை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் நான் ஒரு முஸ்லீமே இல்லை. மதுவிலக்கு வேண்டாம் என்று சொன்னால் நான் ஒரு முஸ்லீமே இல்லை என்ற நிலையில் இருப்பவன். ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு சிறந்த திட்டத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரசு கொண்டுவருகிறது என்று சொன்னால் அதை பாராட்டுகிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது). இதை நிறைவேற்றும்போது கள்ளச் சாராயம் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், குசைகள் எல்லோரும் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகசாமாய் ஆனந்த மூர்த்தியாக. . .

(The Chairman sounded the gong.)

I have to catch the train. The train will not stop for me. Just I am concluding. Allow me to land.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Crash landing.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு எஸ்.ஜே. இராமசாமி :) தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தைவிட அதிகமாக ஐந்து நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். அருள்கூர்ந்து நேரத்தைப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள். திரு கப்பு.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். ஒரு “புள் ஸ்டாப்” வைக்கவேண்டாமா? தக்க முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். சட்ட நிலையை அனுசரித்து, சமுதாய நிலையை அனுசரித்து இந்தச் சட்டத்தை யாரும் துஷ்பிரயோகம் செய்யாத அளவிற்கு, இதை முழுமையாக நிறைவேற்றுகிற அளவிற்கு, அதை திடப்படுத்தி நடத்தினால் அதை முழுமையாக ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் தன்மையை, உண்மையை, அதன் தத்துவத்தை, அதன் அடிப்படையை தீவிரமாக ஆதரிக்கிற அதே நேரத்தில் நம் நோக்கத்தை, நல்ல லட்சியத்தை அடைவதற்கு நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பாதைதான் சரியல்ல, அது உபாதைகளாக மாறும் ஆகவே அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அருமைத் தம்பி சுப்பு.

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அண்ணன் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தங்களை யொட்டி அதன் அடிப்படையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினரை மாற்றுத் தலைவர் அவர்கள் தம்பி என்றும், தலைவரை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அண்ணன் என்றும் சொல்வது இந்த அவையின் மரபா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : அப்படிச் சொல்வதில் தவறில்லை.

திரு. க. சுப்பு : நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தின் சாராம்சம் மதுவிலக்குக் கொள்கை வேண்டாம் என்பதல்ல. எங்கள் கட்சி சார்பில் பேசிய அத்தனை பேர்களும் அந்த அடிப்படையில் தான் பேசினார்கள். மதுவிலக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதில் எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம்பற்றி சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் தண்டனை கடுமையாக்கப்பட வேண்டும், அப்போதுதான் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் வெற்றி காண முடியும் என்ற அடிப்படையில்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் மதுவை ஒழிக்க கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருந்தால் அதைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். அது அல்ல உண்மை.

1978 மார்ச் 10]

[திரு. க. கப்ப]

மதுவிலக்குச் சட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டு எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்குவது, தன் கட்சியில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதற்காக இப்படி ஒரு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. ரொம்ப நிதானமாக பல பேர்களைச் சந்தித்து இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆளும்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டத்தில் இது அலசி ஆராயப்பட்டு அதற்கேற்றபடி இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதா இல்லையா என்பதை நான் அவர்களுக்கு விட்டுவிடுகிறேன். முக்கியமான ஒரு சட்டம் என்று சொல்கிற போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை ஆலோசித்து இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதா என்றால் இல்லை. அவசரச் சட்டமாக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை கலந்து பேசினார்களா என்றால் இல்லை. பாராளுமன்றத்தில் கூட அரசியல் சட்டத்திற்கும் திருத்தம் கொண்டு வருகிற போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை எல்லாம் அழைத்து திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பேசி ஒரு கருத்து ஒருமித்து வந்தபிறகுதான் சட்டத்தை, பாராளுமன்றத்தில் வைக்கிறார்கள். ஒரு முக்கியமான சட்டத்தை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை கலந்து கொண்டு கொண்டு வர வேண்டும் என்ற நடைமுறையிருந்தாலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த நடைமுறை தேவையில்லை என்று நிராகரிக்கப்பட்டு எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்கிட இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை சாட்ட விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

உங்கள் உள்ளக் கிடக்கையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், அதைத்தான் நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். ஒன்று

“Every member of a Prohibition Committee shall be entitled to give information at any police station regarding the commission or suspected commission of any offence against this Act in the area of the committee concerned, and the officer in charge of such station shall take action on such information and investigate the case in the manner laid down in the Code of Criminal Procedure 1973.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ‘ப்ரொகிபிஷன் கமிட்டி’ இருக்க வேண்டும். இது கட்டாயமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய ஜூரிஸ் டிக்ஷன் என்ன என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. He is entitled to go. போலீஸ் ஸ்டேஷனாவரை போவதற்கு உரிமை படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், குற்றம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று தெரிந்த பின்னால் அதை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 10]

சொல்லப் போனால், அதன்மீது அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. Police shall take action. என்று சொல்லி 'மான்ட்டெரி'யாக் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உரிமை அந்தக் கமிட்டிக்கும், கமிட்டி உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சரிதானா? இதை சற்று யோசித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டாமா? சட்டவிதி முறைப்படிதான் இது போடப்பட்டிருக்கிறதா? உங்கள் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களையோ அல்லது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுையோ கலந்து ஆலோசித்தீர்களா? சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடம் ஆலோசித்தீர்களா? தலைவர்களிடம் ஆலோசித்தீர்களா?

கள்ளச் சாராயத்திற்கு உடந்தையாக இருக்கிறவர்களும், கள்ளச் சாராயத்தை காய்ச்சுகிறவர்களும் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் தான் பெரும்பான்மையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இல்லையென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இதை ஆளும் கட்சிக்காரர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இதை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள், எங்கள் கட்சியிலும் இப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. ராஜாஜி ஹாலில் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சுடுமையான தண்டனைகளைக் கொடுப்பதற்கும் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் தான் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். எனக்கு பல கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. கண்ணீர் கடிதங்கள் பல பெண்களிடமிருந்து வந்திருக்கின்றன. தாய்க்குலத்தின் தவப்புதல்வர்களாக நீங்கள் வீற்றிருக்கிறீர்கள். எங்கள் பகுதியில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது. ஆளும் கட்சி அமைப்பாளர் தான் உடந்தையாக இருக்கிறார். இதைப் போலீஸ் வீடேஷனல் போய் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கடிதம் எழுதுகிறார்கள். யாரால் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அவர்களையே இப்படிப்பட்ட கமிட்டியில் போட்டால் எப்படி அமல் நடத்த முடியும்? இதை யெல்லாம் சிந்தனை செய்து பார்த்து இருக்க வேண்டாமா? இந்த 'முறையில் கமிட்டிக்கு பவர்—ஸ்டாட்சட்டரி பவர் கொடுக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை ஏன் கமிட்டிகளில் போடுவதில்லை என்று கேட்டால் அதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள்—எங்கு பார்த்தாலும் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் தான், கடவுள் மாசிரி. எல்லா கமிட்டிகளிலும் அவர்கள் தான். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை ஏன் கமிட்டிகளில் போடவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நமது முதலமைச்சரிடம் கேட்டபோது, என்ன சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை கமிட்டிகளில் போடுவது என்பது திருடன் கையில் சாவியை

1979 மார்ச் 10]

[திரு. க. சுப்பு]

கொடுப்பது போலாகும் என்று. அப்படியானால் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் திருடர்களா? இவர்கள் மட்டும் உத்தமபுத்திரர்களா? இப்படித்தான் சொல்லுவதா? இன்றைய முதலமைச்சர் இப்படித்தான் அணுகுமுறையை கொண்டிருக்கிறார் என்றால் என்ன பொருள்? எதிர்க்கட்சிகாரர்களையே கமிட்டியில் போடக் கூடாது என் சொல்வது சரிதானா? இந்த மன்றம் அனுமதிக்கின்ற செலவுகளைக்கூட — பட்ஜெட்டில் நாம் அனுமதிக்கின்ற தொகையை செலவு செய்வதைக் கூட கண்காணிப்பதற்கான அதிகாரம் முதலமைச்சருக்கு இல்லை. இதைக் கண்காணிக்கின்ற கமிட்டியாக இருக்கின்ற பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியினுடைய தலைவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்தான். அந்த முறைக்குப் புறம்பாக, இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகளில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் போட மாட்டேன் என்று சொல்வது எந்த வகையில் பொருத்தம்? இவர்கள் சொல்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை ஏன் போடவில்லை என்று கேட்டால் திருடன் கையில் சாவியை கொடுப்பது போல் ஆகிவிடும் என்று. யார் சொல்வது, பக்தாத் திருடன், பாக்தாத் திருடன் என்றிருப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் பார்த்து இப்படிச் சொல்வது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. தங்களுக்குப் பிடிக்காதவர்களை, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை நசுக்குவதற்கும், அவர்களது குரல்வளையை நெரிப்பதற்கும் தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா?

இன்னும் சட்டத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? குற்றவாளியா இல்லையா என்பதை நிரூபிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை குற்றம் சாட்டப்படுபவனே செய்ய வேண்டும். அப்படியென்றால் இன்வெஸ்டிகேஷன் ஏஜென்ஸி'யை எதற்காக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? குடித்ததாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவனே தான் குற்றவாளியில்லை என்று நிரூபிப்பதற்காக தனது இரத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டு 'பாரன்ஸிக் லாபரட்டரி'க்குச் செல்ல வேண்டும். அதே நேரத்தில் ப்ரொகிபிஷன் எக்ஸைஸ் லாபரட்டரிக்குச் செல்வதில்லை. போலீஸும் செல்வதில்லை. குற்றவாளியே போய் தான குற்றமற்றவன என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். இப்படிச் சொல்லி Basic structure of the Constitution-ஐ நீங்கள் மாற்றியிருக்கிறீர்கள். எதை கடைப்பிடிக்கிறீர்கள் என்றால் Basic structure of the jurisprudence என்ற பிரிட்டிஷ் முறையைத்தான் கடைப்பிடிக்கிறீர்கள். ஆனால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவனே குற்றம் இல்லை என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று அதாவது Onus of proof என்ற பிரஞ்சு மெத்தயில் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அது மட்டுமல்ல. ஒரு வண்டியில் சாராயம் வைத்திருந்தால், எனக்கு

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 10]

அதைப்பற்றி திட்டவட்டமாக தெரியாது என்று வண்டியின் சொந்தக்காரர் சொல்ல முடியாது. தெரியாது என்று நீரூபிக்க வேண்டியதும் அவருடைய பொறுப்புத்தான். அப்படியென்றால் போலீஸ் எதற்கு? இன்வெஸ்டிகேஷன் ஏஜென்ஸி எதற்கு? இப்படியெல்லாம் நீதிமன்றத்தினுடைய கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னுமொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
சுப்பு அவர்கள் சீக்கிரத்தில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. க. சுப்பு : இந்தச் சட்டத்திற்கு ஏற்பட்ட கதி, என்னுடைய நேரத்திற்கும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. அண்ணன் அவர்கள் எனக்கு கொஞ்சம் நேரம் தர வேண்டும். அண்ணன் என்று பெயர் கொண்டிருந்த 'அண்ணா' அவர்கள் மிகவும் அன்புடையவராக இருந்தார். நீங்கள் அன்புடன் இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்தை எனக்குத் தாருங்கள், முதலமைச்சர் இங்கு இக்கின்றார். அவர் உங்களை சீக்கிரமாகவே ஸ்பீக்கராக ஆக்கி விடுவார். பயப்படாதீர்கள். இந்த அளவுக்கு கடுமையாக உள்ள இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
இந்தச் சட்டத்திற்கும் எனக்கும் எவ்விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. நான் இருக்கும் இடம் வேறு.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : The suggestion of the Hon'ble Member that you will be made the Speaker of this House by the Chief Minister may be expunged.

திரு. க. சுப்பு : இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள புரொவிஷன் களே வேடிக்கையாக இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தை, அதன் விதிமுறையை ஒரு இன்டிவிடலுாவல் மீறினால், அதாவது வைசன்ஸ், பர்மிட் வைத்திருக்கக் கூடிய ஒருவர் மீறினால், அவருக்கு 3 வருடம் தண்டனை என்றிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள புரொவிஷன்களை உங்களுக்கு எந்த மூளை உள்ளவர் எழுதிக் கொடுத்தார் என்றே தெரியவில்லை. அவர் மூளையை எங்காவது அனுப்புகள். சுமமா ஒரு நோடிபி கேஷன் வைத்துப் போட்டு விடுகிறீர்கள். அதை மீறினால், உடனே 6 மாதம் அல்லது ஒரு வருடம் தண்டனை விதிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஆனால், நான் சொல்வது இது ஒரு சமுதாயக் குற்றமே அல்ல. சமுதாயக் குற்றம் என்றால் இப்படி ஆக்டிலே ஒரு புரொவிஷன் இருப்பது நியாயம். ஆனால், இது சமுதாயக் குற்றமே அல்ல, but for us it is not at all an offence.

1979 மார்ச் 10]

[திரு. க. சுப்பு]

ஆனால், நீங்கள் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்திலே இப்படி ஒரு புரொவிஷனைப் போட்டிருக்கிறீர்கள்.* நீங்கள் விரும்பினால் ஒருவரைச் சிறையிலே போடலாம். ஆனால், இந்த விதி அடுத்துள்ள பெங்களூரிலே கிடையாது. அங்குள்ள உங்கள் நண்பர் தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் இங்கு வந்தால், நீங்கள் நினைத்தால் அவரையே கூட சிறையிலே போடலாம். ஆனால், அம்மாதிரி அவர் தலையிலே கையை வைக்காதீர்கள்.

ஆனால் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டால் அவர் சொல்வார், எனக்கு அனுபவப் படிப்பு இருக்கிறது என்று, இதிலே அவருடைய அனுபவம் எந்த அளவுக்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது தெரியவில்லை. எனவே, இது ஒரு வேடிக்கையான சட்டம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதைத் தவிர, இதிலே இன்னொரு புரொவிஷனும் போடப்பட்டிருக்கிறது. 'deemed to have been committed' இப்படி 'டீமட்' என்று போடப்பட்டிருப்பதன் மூலம், குற்றமாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே குற்றம் செய்யவில்லை. ஆனால், குற்றம் செய்ததாகக் கருதப்பட்டு, 3 வருடம் சிறைத் தண்டனை கொடுக்க இந்தச் சட்டத்திலே புரொவிஷன் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சாதாரணமாக சட்டத்திலே கொலை, கொள்ளைக் குற்றத்திற்குக் கூட 'பெயில்' இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே 'பெயில்' கிடையாது. நீதிபதிகள் 'எக்ஸ்டென்யூவேடிங் சர்க்ம்ஸ்டான்சி'லே, ஜூடிசியல் மைண்டை அப்ளை செய்து, கொலை குற்றத்திற்காக தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டதற்குக் கூட ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் ஜூடிசியல் மைண்ட் அப்ளை செய்ததற்கு வழி இருக்கிறது. அப்படி யோசிப்பதற்கு வழி இருக்கிறது. (*) எனவே, ஒரு மோசமான சட்டம் இது.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: To ascribe that it has been done *by the ruling party, is not proper, this may be expunged.

(திரு. ரா. கிருஷ்ணன்—குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
தாங்கள் எந்த விதியின்கீழ் பேச முற்படுகிறீர்கள்?

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக உறுப்பினர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்ட அவர்கள் இருக்கையிலே இருந்துதான் பேச வேண்டும். ஆனால், அமைச்சர் அவர்களுக்கு அது பொருந்துமா, பொருந்தாதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ் ஜே. இராமசாமி : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகாது. அமைச்சர் அவர்கள் மேல் சபை உறுப்பினர். அங்கிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கு வந்திருக்கிறார். அமைச்சர் அவர்கள் வரிசையில், எங்கு வேண்டுமானாலும் இருந்துகொண்டு பேசலாம்.

திரு. க. சுப்பு : இப்படி டீமட்ட என்ற ஒரு வார்த்தை அதிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால், 'ஸ்பெசிபிக்' காக குற்றம் செய்யப்படவில்லை என்று ஆகிறது. ஒரு குற்றம் செய்யப்பட்டதாக பாவனை, அப்படிக்கருதப்படுகிறது. இப்படி கருதப்படுபவைகளுக்கு எல்லாம், தண்டனை வழங்குவது நியாயமல்ல. கொலை குற்றங்கள் புரிந்தவர்களுக்குக்கூட ஜாமீன் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த புராகிபிஷன் ஆக்டிலே அப்படிக்கிடையாது.

[பிற்பகல் 1-10.]

ஒரு நாளைக்கு ஒரு லட்சம் பேர் ஜெயில்லி அடைக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் ஒரு ஆளுக்கு 5 ரூபாய் என்றால் 5 லட்சம் ரூபாய் ஒரு நாளைக்கு செலவழித்தால் தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரம் எந்த நிலைமைக்குப் போகும்? கடைசியில் எல்லோரும் கிரிமினல்களாகத்தான் மாறவேண்டும். எல்லோரையும் கிரிமினல்களாக மாற்றுவதற்கு ஒரு சட்டமா? அதற்கு ஒரு முதலமைச்சரா? குடிப்பவன் அயோக்கியன் என்று சொல்லுங்கள்; பொய் சொல்லாதே என்று சொல்லுங்கள், தவறு செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுங்கள். உபதேசத்தோடு நிற்கவேண்டும்.

கினிமாத் துறையோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி, நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது.

*

*

*

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அதைச் சொல்லத்தான் நான் எழுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். அவருக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கட்டும், இன்றைக்காவது அவர் நிம்மதியாக ஆசைத்தீரப்

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பேசட்டும் என்றுதான் குறுக்கிடவில்லை. நேற்றையதினம் இந்தச் சட்டசபையில் பேசாத பேச்சையெல்லாம் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது அவருக்கு ஒரு நல்ல நிம்மதியை, மதனத் திருப்தியை தருமானால் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

* * *

ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது நாகரிகமாகாது. அங்கும் குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுங்கள், எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆகவே, அவைக் குறிப்பில் இருப்பது சரியல்ல.

திரு. க. சுப்பு : “குணம்நாடிக்குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்” என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் * * * என்று குறிப்பிட்டவற்றை பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளில் இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : * * *

இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும். தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கிரிமினல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நம்மைக் குறைகூறிக் கொள்வதில் நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. யாரும் அதை மறுக்க முடியாது. ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தமிழகத்திலே இருக்கிற அத்தனை பேரும் குற்றவாளிகளாக ஆகப் போகிறார்கள் என்று சொல்வது நியாயந்தானா? தமிழகத்திலே இருக்கிற அத்தனைபேரும் குற்றவாளிகளாக வாழவேண்டுமென்று விரும்புகிறாரா? பண்பு இல்லாதவர்களாக இருக்கப் போகிறார்கள் என்று கருதுகிறாரா என்பதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பேசுவதில் ஆத்திரம் இருந்தாலும், வேகம் இருந்தாலும், விநயத் தோடு பேசுவதாக இருந்தாலும் கொஞ்சம் சிந்தனையோடு பேசினால் இந்நாட்டுக்கும் இங்கு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருப்பதற்கும் பயனுள்ளதாக அமையுமென்று பணிவேட்டு சொல்லிக்

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 10]

கொள்கிறேன். அவசரப்படுவதில் மற்றவர்கள் மனதைப் புண்படுத்திவிடலாம். அதனால் பிரச்சினைகளை எழுப்பலாம் என்று விரும்புவதில் எந்தப் பயனும் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் முதல் கூட்டத்தில் இங்கே சட்டமன்றத்தில் என்ன சொன்னேனோ அதை மீண்டும் நினைவுப்படுத்துகிறேன்; எதைச் சொல்லியும் எனக்கு ஆத்திரமுட்ட முடியாது. ஆத்திரம் எனக்கு வராது. நான் கோப்பப்படப் போவதில்லை என்பதை மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நண்பர் சுப்பு அவர்கள் நிச்சயமாக அந்த முயற்சியில் தோல்வியடைந்து விடுவார்கள். பேச்சில் எதையும் பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம், யாருக்கும் பயன் இல்லாமல் பேசுவதில் பயன் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : நான் யாரையும் கோப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. தமிழ்நாட்டின் முக்கியமான பிரச்சினை—இந்தியாவில் வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு இங்கே மக்கள் உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையின் கையில் எல்லோரையும் ஒப்படைக்கிறோம். இதிலே உங்கள் கட்சி எங்கள் கட்சி என்ற நிலை ஒன்றும் இல்லை. எந்தக் கட்சியாக, இருந்தாலும் சுதந்திரம் இருக்க முடியாது. யாரை வேண்டுமானாலும் கைது செய்யலாம். குற்றம் புரிபவர்கள் கைது செய்யப்படாமல் குற்றம் புரியாதவர்கள் கூட கைது செய்யப்படலாம். இன்றைக்கு நீங்கள் ஆளும் கட்சி—நீங்கள் மற்றவர்களைப் பிடிக்கிறீர்கள் என்றால் நாளைக்கு இன்னொரு கட்சி ஆளும் கட்சியானால் உங்களைப் பிடித்துப் போட முடியும். இப்படி தமிழ்நாடு பூராவும் குற்றவாளிகளின் கூடாரமாக மாறக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். சமுதாயத்திற்கு எதிரான குற்றவாளிகள் இதனாலே பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. சமுதாயத்திற்கு எதிரான குற்றவாளிகள் ரொம்ப சௌகரியமான இடத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) அதற்காகச் சொல்கிறேன், பப்ளிக் ஒபினியனுக்கு விடுங்கள், இது ரொம்ப முக்கியமானது. யாரைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்தீர்கள் நீங்கள்? எதிர்க்கட்சிகளையா கேட்டீர்களா? யாரைக் கேட்டீர்கள்? என்ன அவசரம்?

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியைக் கேட்கவில்லையென்று சொன்னால் ஒரு வேளை அதை வாதத்திற்காக ஒத்துக் கொள்வதாக இருக்கலாம். எங்கள் கட்சியில் இதைப்பற்றிப் பேசவில்லை என்று அவர் சொல்ல முடியாது. அதற்கு அவரிடம் ஆதாரம்

1979 மார்ச் 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருக்க முடியாது. அமைச்சரவையில் எத்தனை முறை விவாதித்து இருக்கிறோம் என்பதைக் கணக்கிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதைப்பற்றி அமைச்சரவை விவாதித்ததற்குப் பிறகு தான் இங்கே வருகிறது. ஆர்டினன்ஸ் போடும்போது மைய அரசுக்கு அனுப்பி அங்கே சட்டத்துறை அமைச்சர், உள் துறை அமைச்சர் மற்றவர்கள் எல்லாம் பார்த்து அவர்கள் அனுமதித்ததற்குப் பிறகு தான் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். யாரையும் கேட்கவில்லை, யாரையும் கேட்கவில்லை என்று திரும்பத் திரும்ப வெளியே பேசிக் கொண்டு, தப்பு செய்கிறவர்களையெல்லாம் கையிலே வைத்துக் கொண்டு முதலமைச்சர் பேசுகிறார் என்றெல்லாம் ஏன் மீது அவர் பேசி, அந்தக் கட்சியிலே இருக்கிற நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் திடீரென்று ஒரு சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று அவர் பேசுவது நியாயந்தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தெரியாத ஒன்றல்ல, நடைமுறையில் இல்லாத ஒன்றல்ல, இப்போது நடைமுறையில் இருப்பதைச் சட்டமாக்குகிறோம் என்பதை அவருக்கு நினைவு படுத்தி, வேண்டும் என்றே அதை மறைத்து விட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : குழுவிலே எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்டார். அதற்கு நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்? திருடன் கையிலே கொத்துச் சாவியைக் கொடுப்பது போலாகும் என்று சொல்லவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பேச்சுக்குப் பேச்சு சிங்காரம் என்பார்கள். அதைப் போல பதில் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். அந்தப் பதில் எங்கிருந்து வந்தது? ஏன் வந்தது? எதற்காக வந்தது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே நான் செல்ல விரும்பவில்லை. அதைக் கிளற விரும்பவில்லை. ஏற்கனவே அவையிலே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களை அந்தக் கமிட்டியிலே சேர்த்துக் கொள்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. க. சுப்பு : தெரியாது, அது லேட்டஸ்ட் அடிஷனலாக இருக்கலாம். பஞ்சாயத்து கமிட்டியிலே போட்ட மாதிரி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள். இதற்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் எல்லாம் பத்து பத்து நிமிடங்களிலே பேசியிருக்கிறார்கள், ஆகவே சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

[1979 மார்ச் 10]

திரு. க. சுப்பு : முடித்து விடுகிறேன். தாங்கள் கொஞ்சம் லேட்டாக வந்திருந்தால் செளகரியமாக இருக்கும். கான்சப்ட் ஆப் தி பில். பில் என்பது என்ன? சட்டத்தினுடைய அடிப் படைக் கூறு என்ன? குற்றம் சுமத்தப்பட்டவரை நிரபராதி என்றுதான் கருதவேண்டும். அவரை இன்னொசன்ட் என்று நினைத்துக் கொண்டுதான் புரசீட் பண்ண வேண்டும். நீங்கள் எனபண்ணுகிறீர்கள்? முதலிலே குற்றவாளி என்று அவரை கன்சிடர் பண்ணிக் கொண்டு நீங்கள் புரசீட். பண்ணுகிறீர்கள். குதிரையை பின்னாலே கொண்டு வந்து மாட்டுகிறீர்கள், இப் படிச் செய்தால் நம்மையெல்லாம் மற்றவர்கள் ரொம்ப மோச மாக நினைக்கக் கூடிய அளவிற்குக் கொண்டுவந்து இருக்கிறீர்கள். முன்னாலேயே குற்றவாளி என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? முன்னாலேயே தண்டனை கொடுக்கிறீர்கள் என்பது தானே? சட்டமன்றத்திற்கு தண்டனை கொடுக்கிற அதிகாரம் இருக்கிறதா? கோர்ட்டிற்குத் தானே இருக்கிறது. உங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறதா? * * வைத்துக் கொண்டு, கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள், கோர்ட்டினுடைய அதிகாரத்தை நீங்கள் எடுத்தால் எப்படி? * * கோர்ட்டிற்குப் போனால் ஏற்றுக் கொள்வார்களா? *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் யாரை * என்று கூறினார்கள் என்று தெரிய வேண்டும் . . .

திரு. க. சுப்பு : பார்த்தோமே, * போலீஸார் ஆர்டரைப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள், உளி கேஸிலே, . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அது அவைக் குறிப்பிலே இருக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி தாங்கள் முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு, நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், மற்றப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி யெல்லாம் நீங்கள் சொல்வது சரியல்ல. நான் சொன்னாலும் —நான சொல்வதைக் கேட்கிறார்கள், ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் —தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். திரு. சுப்பு பேசும் போது * என்றும் * என்றும் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கு படி ஆணை யடுகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 10]

[பிற்பகல் 1-20]

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நாம் ஒழுக்க நெறிகளைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். “வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்” என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கின்றார். அப்படி வஞ்ச மனத்தினர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தால் பஞ்ச பூதங்களும் சிரிக்குமே. அப்படிச் சிரிக்கக் கூடிய அளவிற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறதே தவிர சிந்திக்கின்ற அளவிற்கு இல்லை. ‘பப்ளிக் ஒபினியன் எலிசிட்’ செய்ய இதை அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(3). அறிவிப்புகள்—(தொடர்ச்சி)

(அ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று (1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 10-நாள்) கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்த முடிவுகளின்படி பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டபடி நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11-3-1979

விடுமுறை.

(ஞாயிறு).

12-3-1979

(திங்கள்).

13-3-1979

(செவ்வாய்).

14-3-1979

(புதன்).

15-3-1979

(வியாழன்).

16-3-1979

(வெள்ளி).

17-3-1979

(சனி).

அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1979 மார்ச் 10]

18—3—1979
(ஞாயிறு).

விடுமுறை.

19—3—1979
(திங்கள்).

20—3—1979
(செவ்வாய்).

1979—80-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத்
திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்.

21—3—1979
(புதன்).

1979—80-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-
செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது
விவாதம். பதிலுரை.

22—3—1979
(வியாழன்).

மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்.

20—வேளாண்மை.

36—பாசனம்.

50—வேளாண்மை குறித்த மூல
தனச் செலவு.

52—பாசனம் குறித்த மூலதனச்
செலவு.

23—3—1979
(வெள்ளி).

28—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்
முதலியன.

34—நகர்ப் பகுதி மேம்பாடு.

24—3—1979
(சனி)

6—பத்திரப் பதிவு.

23—கூட்டுறவு.

57—பல்வகை மூலதனச் செலவு.

25—3—1979
(ஞாயிறு).

விடுமுறை.

26—3—1979
(திங்கள்).

27—3—1979
(செவ்வாய்).

17—கல்வி.

28—3—1979
(புதன்).

.. தெலுங்கு வருடப் பிறப்பு—விடுமுறை.

1979 மார்ச் 10] [பேரவைத் தலைவர்]

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான வெட்டுத் தீர்மானங்கள் 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 16-ம் நாள் அன்று பகல் 11 மணிக்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அலுவல் ஆய்வுக் குழு மீண்டும் 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 15-ம் நாளன்று கூடி மற்ற மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றித் தீர்மானிக்கும்.

6. அரசினர் சட்டமுன் வடிவு—(தொடர்ச்சி).

மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979—தொடர்ச்சி.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : நான் இந்த பில்லிலே பேசுவதற்கு அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்பொழுது பேசுங்கள். ஒன்றரை மணிக்குள் உங்கள் பேச்சு முடியாவிட்டால் தொடர்ந்து விவாதம் நடக்கும்பொழுது அனுமதி கொடுக்கப்படும்.

*திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு மிக முக்கியமான பிரச்சினையிலே ஈடுபட்டு, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பலவிதமான கருத்துக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே இருக்கின்ற ஜனத்தொகையிலே ஏறக்குறைய பத்து சதவீத மக்கள் குடிக்கின்றார்கள், காய்ச்சுகிறார்கள், அதன் மூலமாக நாட்டிலே ஒழுக்கக் கேடுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நாமெல்லாம் அறிந்திருக்கிறோம். அந்த ஒழுக்கக்கேடுகள் நடப்பதைத் தடைப்படுத்தும் முகத்தான் இன்று இந்தச் சட்டம் அமலாக்கப்படவேறுக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே, சில தண்டனைகளானது மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்தத் தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்ற மக்கள் சாதாரண மக்கள், வலிவற்ற மக்கள், தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத மக்கள்தான் இப்படிப்பட்ட தண்டனைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களிலே அதிகப்படியான வழக்குகளிலே ஈடுபட்டு வழக்கு மன்றங்களிலே எப்பொழுதும் சென்று நிற்கின்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் ஒரு சில பிரிவுகள் குறிப்பாக 4(1) (a) possession, 4(1) (j) consumption, 4A Intoxication இவைகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மூன்றாண்டுக் கால தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1979 மார்ச் 10]

இந்தச் சட்டத்தை இங்கே அறுமுகப்படுத்தும் பொழுது குறிப்பாக cases of illicit distillation and sale of intoxicating liquors and drugs it is found, are on the increase every year என்று குறிப்பிட்டு statement of objects and reasons-ல் to stop illicit distillation and selling என்ற காரணத்திற்காக கொண்டுவந்துள்ள சட்டத்தில், because of illicit distillation and selling மற்றக் குற்றங்கள் 4(1) (a), 4(1) (j); and 4-A எல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்று Statement of Objects and reasons-ல் சொல்லி காய்ச்சுகின்றவர்களையும், விற்றின்றவர்களையும் தடைப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. போதையிலே இருப்பவர்களுக்கும், சிறு குவாண்டிட்டி வைத்திருப்பவர்களும் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் என்ற நிலைமையைத் தவிர்க்கலாம். மூன்று குற்றங்களைப் புரிபவர்களுக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மூன்றாண்டுத் தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே ஒரு ப்ரொவிஷனைச் சொல்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் 3 ஆண்டு காலத் தண்டனைக்குட்பட்ட குற்றம் செய்தவர் 'can be considered as a bailable offence' என்று கருதப்படுவர். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைத் திருப்பி, திருப்பி பார்க்கின்ற காலத்தில் ஒரு குற்றத்திற்குக் கூட 3 ஆண்டுகளுக்குக் குறைந்த தண்டனை விதிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திலே சொல்கிற குற்றங்கள் அத்தனையும் 'non-bailable offence' என்று வருகிறது. 'The accused must prove that he is not guilty' என்று 41 (பி) என்று சட்ட சரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திலே இருக்கிற அனைத்து அரசியல் சட்டங்களைப் பார்க்கிற நேரத்திலே ஒரே ஒரு சட்டத்திலேதான், பிரெஞ்சு சட்டத்திலேதான், குற்றம் புரிந்தவன் குற்றம் புரிந்தவனாகக் கருதப்படுவான். அவன் குற்றம் செய்யவில்லையென்று சொன்னால், அவன்தான் அதை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த முறையிலே இங்கே, குறிப்பாக 41 (பி) யிலே

“Wherein any trial of an offence punishable under section 4(1) (j) it is proved that a person has consumed liquor or any intoxicating drug, it shall be presumed until the contrary is proved, that such liquor or intoxicating drug is an illicit variety”

1979 மார்ச் 10] [திரு. ரர். மார்க்கபந்து]

என்கின்ற முறை நாம் பிரெஞ்சு சட்டத்தைக் கையாளுகிறோமோ என்ற நிலைக்கு வந்து விடும். ஆகவே அந்தச் சட்டவிதிகளை ஒதுக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு

‘until it is proved’

என்ற சட்டவிதியை நீங்கள் அமுல் படுத்துவீர்களானால், இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிற,

‘blood test’ and ‘urine test’

செய்வதன் மூலம் இல்லிஸிட் லிக்கர் குடித்திருக்கிறானா என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது, ஒவர்லாப்பிங் ப்ரவிஷன்ஸ். டாக்டரை விசாரிக்க வேண்டியதில்லை, எந்தவிதமான பரிசோதனைகளும் நடத்த வேண்டியதில்லை, 41 (பி) யை அமுல் நடத்துவதன் காரணமாக, போலீஸ்காரர், குடித்தவனை நீதிமன்றத்திலே நிறுத்தினால், அவன் குற்றவாளி என்று தண்டனை பெற வாய்ப்பிருக்கும்.

மற்றும் 52 (பி) என்கின்ற புதிய ப்ரவிஷனைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

Persons not to be released on probation. Except as provided in Section 52-B, notwithstanding anything contained in the Code of Criminal Procedure Code, 1973 (Central Act 2 of 1974) and the Probation of Offenders Act, 1958 (Central Act 20 of 1958), no person convicted under this Act shall be released on probation or with admonition.*

என்று probation of offenders Act not applicable என்று இருக்கிறது. ஆனால், இங்கே இந்தச் சட்டமானது அமுல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினாலே, தெரிந்து செய்கின்ற குற்றமாக இல்லாது, சில நேரத்திலே இன்னசன்ட் அஃபென்ஸ் என்று சொல்லார்களே, அந்த ப்ரபேஷன் அஃபென்ஸ் ஆக்டை அமுல்படுத்தவேண்டும். ஆகையினாலே, இந்த ப்ரவிஷனை எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், குற்றம் புரிகின்றவர்களுக்கு நாம் தண்டனை கொடுக்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்திலே குற்றம் புரிகிறவர்களை கண்டு பிடிக்கவேண்டுமென்று நிலைமையில் இருக்கின்றவர்கள் தவறு செய்தால் அவர்களுக்கு என்ன தண்டனை கொடுக்கப்போகிறோம் என்பதற்கு ஒரு சிறிய திருத்தத்தைச் சட்டத்திலே கொண்டு வந்தால் இந்தச் சட்டத்தைச் சரியாக அமுல்படுத்த முடியும் என்ற காரணத்திற்காக 4 (i) (JJ) என்ற ஒரு புதிய ப்ரவிஷனை இன்ட்ரொயுன் செய்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1979 மார்ச் 19]

Knowingly expends or applies any money indirect furtherance or support of the commission of any of the act specified in clauses (a) to (j). என்று சேர்த்திருக்கிறார்கள். 'Commission or omission' என்கின்ற அந்த பிரவிஷனைச் சேர்ப்பார்களானால் குற்றம் செய்தவர்களை கண்டுபிடிக்க இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டுமென்று பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் தவறு செய்தார்களானால், அவர்களை தண்டிக்கிற வகையிலே, 'ஒமிஷன்' என்ற பிரிவை சேர்த்துக்கொள்வார்களானால் சட்டத்திற்கு விரோதமான வகையிலே போலீஸ் அதிகாரி தவறு செய்தாலும் அல்லது கிராமத்திலே தவறுகள் நடக்கிறது என்று சொன்னாலும், கிராமத்திலே, மணியம், கர்ணம் போறவர்கள் தான் பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள். கிராமத்திலே மதுவிலக்கு குற்றம் புரிகிறவர்கள் அந்த மணியம், கர்ணத்திற்குத் தெரியாமல் செய்ய முடியாது—ஆகவே,

'make them responsible, and make them liable'

என்ற முறையிலே நாம் சட்டவிதிகளைச் செய்வோமேயானால் அந்தக் குற்றங்கள் அறவே ஒழிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

[பிற்பகல் 1-30]

அதேபோல சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் அதை அமுல் படுத்த வேண்டும். அந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகள் அதை அமுல் படுத்தவில்லை என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட ஒரு போலீஸ் துறையை நாம் வளர்த்து வடுவெதற்கு இந்தச் சட்டம் இடம் கொடுத்து விடக் கூடாது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 1979-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 12-ம் நாளன்று தொடர்ந்து பேசலாம். பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 1979-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 12-ம் தேதி திங்கள்கிழமை காலை 9 மணிக்கு மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

1979 மார்ச் 10]

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

ஆ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

116. தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (சொத்தினை மாற்றுவதன் மீதான வரி) விதிகளில் திருத்த மொன்று செய்வது குறித்து ஊரக வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறையின் 1978-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 15-ம் தேதியிடப் பெற்ற 1752 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/ 1958) 199 (2)வது பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

*67. ஏழாவது நிதிக்குழுவுக்கு அளிக்கப்பட்ட குறிப்பு.
(தமிழ், ஆங்கிலம்).

* 68. ஏழாவது நிதிக்குழு 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 28 ஆம் நாளன்று இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரிடம் அளித்த அறிக்கையில் செய்த பரிவுரைகள் குறித்து எடுத்த நடவடிக்கை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு.

இணைப்பு.

[146-ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 322-க் கான விடையைக் காண்க.]

புது டெல்லியில் நடைபெற்ற ஆட்சிமொழி மாநாட்டில் பின் வரும் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

(அ) அரசு அலுவல்களில் இந்திய மொழிகள் பயன்படுத்துதல்.

(1) பல்வேறு மாநிலங்களின் மற்றும் மைய அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களும், விதிகளும் அதன்கீழ் வெளியிடப்பட்ட ஆணைகளும் ஆட்சி மொழிகளின் பயன்பாட்டிற்குப் போதுமானவையாக இல்லை. இன்னமும் ஆங்கிலத்தைப் பல்வேறு அலுவலகங்களிலும் பல்வேறு பொருள்களிலும் பயன்படுத்துவது கடப்பாடுடையதாகவும் ஆங்கிலத்தை அனுமதிப்பதாகவும் உள்ளது. அத்தகைய கடப்பாடும் வதிவிலக்கும் விரைவில் முடிக்கப்பட வேண்டும்.

(2) நிறைவேற்றப் பெற்ற ஆட்சி மொழிச் சட்டங்களும், அவற்றின் தொடர்பாக ஆட்சி மொழிகளின் பயன்பாடு பற்றி பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகளும் முறையாக நிறைவேற்றப்படாவிடில் அவை பொருளற்றனவாகிவிடும். பல்வேறு மாநிலங்களிலும், இந்திய அரசின் பல்வேறு அமைச்சகங்களிலும் பணி நிறைவேற்றப்படுவதை மேற்பார்வையிடும் துணையமைப்பு போதுமானவையாக இல்லை. இந்த ஏற்பாடுகளை வலுவாக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். பல்வேறு அரசு அலுவலகங்களிலிருந்து காலமுறை அறிக்கைகளை முறையாகப் பெறுவதுடன் அவ்வலுவலகங்களில் சம்பந்தப்பட்ட மொழிகளை அரந்த ஆணைகளின்படி எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தும் பணி நடந்துள்ளது. ஆணைகள் நிறைவேற்றுவதில் சுணக்கங்கள் அதற்கான காரணங்கள், அக்குறைபாடுகளைக் களைவதற்கான வழிவகைகள் பற்றி அவ்வரசு அலுவலகங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

3. மாநிலங்களில் அவரவர்களுடைய ஆட்சிமொழிகளில் பணி நடந்தாலும், இதுபற்றிய முன்னேற்றம் மன நிறைவளிப்பதாக இல்லை. ஒரு கால நிர்ணயத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி எல்லாப் பணிகளையும் அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் அவரவர்களுடைய ஆட்சி மொழிகளில் செய்ய வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

1979 மார்ச் 10]

4. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் முதல் அமைச்சர் தலைமையில் ஒரு ஆட்சி மொழிக்குழு அமைக்கப்படுவதுடன், உயர்மட்ட அலுவலர்களின் தலைமையில் ஒவ்வொரு துறைக்கும் அதன் சார்நிலை அலுவலகங்களுக்கு ஒரு ஆட்சிமொழி நிறைவேற்றக்குழுவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். நிர்ணயிக்கப்பட்ட திட்டத்தின்படி ஆட்சி மொழிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதை இந்தக் குழுக்கள் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

5. மத்திய நிலையில் மைய மாநில அரசின் பிரதிநிதிகள் பொது நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள், அலுவல் சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு நிலைக்குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். மாநிலங்களிலுள்ள ஆட்சிமொழிக்குழுக்கள் அவற்றின் தொடர்புடைய மாநிலங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் பற்றி ஒரு காலாண்டு அறிக்கையை இந்த நிலைக்குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டும்.

6. பல இடங்களில் ஆட்சிமொழிப் பணி மொழிப்பெயர்ப்பு மூலமாக செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது ஆட்சிமொழிகளின் முன்னேற்றத்தைத் தடை செய்கிறது. சில தேர்வுகளில் மொழிபெயர்ப்பு தேவைப்படலாம். ஆனால் பெரும்பான்மையாக மூலப்பணி ஆட்சிமொழிகளிலேயே செய்யப்பட வேண்டும்.

7. எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு தனிப்பட்ட ஆட்சிமொழித் துறை அமைக்கப்பட்டு, ஆட்சிமொழிக்கொள்கை பற்றிய பணி, அதனை நிறைவேற்றல், மொழிபெயர்ப்பு, பயிற்சி, மொழிகளை விரிவாக்குதல் போன்ற பணிகளை அத்துறைக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். இத்துறையில் அலுவலர்களுக்குப் போதிய அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டால் தான் அவர்கள் கொள்கையை முறையாக நிறைவேற்ற முடியும்.

8. ஆட்சி மொழிப்பணிக்குத் தேவையான பணியாளர்கள் தட்டச்சுப்பொறிகள், தொலைத் தட்டச்சிப் பொறிகள் (டெலிபிரிண்டர்கள்) கணினிப்புப் பொறிகள் (கம்ப்யூட்டர்கள்) போன்றவைகளுக்குப் போதுமான நிதி ஒப்பளிப்பு இருக்க வேண்டும். இந்தப் பணியை விரைவுபடுத்த வகுக்கப்படுகின்ற திட்டங்கள் “திட்டச் செலவு” என்று கருதப்பட்டு மற்ற திட்டங்களைப் போல இதற்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

9. முதல் அமைச்சர், அமைச்சர்கள் மற்றும் உயர்நிலை அலுவலர்கள் தாங்களே ஆட்சிமொழியில் தங்கள் பணிகளைச் செய்தால், சார்நிலைப் பணியாளர்கள் தாங்களும் அவ்வாறு செய்ய ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

[1979 மார்ச் 10]

10. மாநிலங்களில் பணி செய்வதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படும் இந்திய ஆட்சிப் பதித் தொகுதி அலுவலர்களுக்கு மாநிலங்களில் நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களின் ஆட்சி மொழிகளில் புயிற்சி அளிக்கப்பட்டால், அவர்கள் அலுவல் பணிகளை ஆநிலத்தில் செயற்படாமல் அப்பகுதிக்குரிய ஆட்சிமொழியில் செயற்பட ஏதுவாக இருக்கும்.

11. இன்றியமையாத வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் ஆட்சிமொழிச் செயலாக்கம் சரியான முன்னேற்றம் பெறாமல் உள்ள பகுதிகளில் ஆட்சிமொழியிலேயே அலுவலகப் பணி செய்யும் பணியாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு, ரொக்கப் பரிசு அல்லது பாராட்டுச் சான்றிதழ்கள் முதலியன கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் தேவையான வசதிகள் இருந்தும், ஆட்சி மொழியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆணைகள் நீண்ட காலமாக நடைமுறையில் இருந்தும் ஆட்சி மொழியில் செயற்பட போதிய அனுபவம் இருந்தும் வேண்டுமென்றே அரசு ஆணைகளை புறக்க ிக்கும் அலுவலர்கள் மற்றும் பணியாளர்களின்மீது தகுந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதில் தவறில்லை.

12. ஆட்சி மொழித் தொடர்பாகப் பணிபுரியும் அலுவலர்கள் மற்றும் பணியாளர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகளை அளிக்கத் தக்க வாய்ப்பு வசதிகள் செய்யப்படும் வகையில் பணி விதிகளை மேம்படுத்தத் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

13. ஆட்சி மொழிகளில் தட்டச்சு மற்றும் சுருக்கெழுத்துத் தட்டச்சுப் பணிகளில் தனித்திறமை காட்டி, ஆட்சிமொழிகளிலேயே தம் பணிகளைச் செய்யும் பணியாளர்களுக்குத் தனி ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

14. ஆட்சிமொழி, சாதாரண பணியாளரோ அல்லது பொது மக்களோ சுலபமாக அறிந்துகொள்ளும்படி எளிமையானதாகவும் பொருள் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

15. முதல், அனைத்திந்திய ஆட்சிமொழி மாநாடு மிகவும் பயனுள்ளதென நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய மாநாடு குறைந்தது ஆண்டுக்கு ஒரு முறையேனும் சுற்று முறைப்படி நாட்டின் பல்வேறிடங்களில் கூட்டப்பட வேண்டும்.

16. ஆட்சி மொழிகள் பயன்பாட்டில் கருத்தார்வமிக்க உணர்வை உருவாக்குவதற்காக 1978-79 ஆம் ஆண்டை “ஆட்சி மொழி ஆண்டு” என்று நாடு முழுவதும் கொண்டாட வேண்டும். இந்த ஆண்டில் மாநில அரசுகள் மற்றும் மைய அரசின் எல்லா அலுவலகங்களுக்கும் தங்களுடைய பணியை ஆட்சி மொழியில் மிக அதிக அளவில் செய்ய கடுமையான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

1979 மார்ச் 10]

17. பல்வேறு மாநிலங்களிலும், மைய அரசு அலுவலகங்களிலும் அமைந்த ஆட்சி மொழிகளின் முன்னேற்றம் மற்றும் அது குறித்து அடையப்பெற்ற இடர்பாடுகள் தொடர்பான தகவல்களை பரிமாற்றம் செய்து கொண்டால் பொதுப் பிரச்சினைகளை இனம் கண்டு கொள்வதும், அவற்றுக்கான தீர்வுகளைக் கண்டறிவதும் எளிதாக அமையும். மைய அரசின் ஆட்சி மொழித்துறை “ஆட்சிமொழிகள் துறை” என மாற்றப்பட வேண்டும். மேலும் இது தொடர்பான ஒருங்கிணைப்புப் பொறுப்பும் அதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்காக, மைய அரசு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

18. இந்தி பேசாத பகுதிகளிலுள்ள மைய அரசு அலுவலகங்களில் பொதுமக்களிடமிருந்து வட்டார மொழிகளில் பெறப்படும் கடிதங்கள் குறித்து காலத்தாழ்வன்றி நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கியலும் வகையில் அக்கடிதங்களை இந்தியில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கத்தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

19. இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் வான் தந்திச் செய்திகள் இதுவரை ஆங்கிலத்தில் மட்டும் அனுப்பப்பட்டு வந்தன. இந்தி பேசும் பகுதிகளுக்கு மட்டுமேன அனுப்பும் வான் தந்திச் செய்திகளை இந்தியில் அனுப்புவதற்கு உடனடியாக மைய அரசின் உள்துறை அமைச்சகம் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

20. மைய அரசு, அரசுத் துறையில் ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவி இந்திய மொழிகளுக்குரிய தட்டச்சுப் பொறிகள், தொலைத் தட்டச்சுப் பொறிகள் மற்றும் பிற இயந்திரத் துணைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவும், இந்திய மொழிகள் தொடர்பான அச்சுத் தொழில் நுட்பவியலை மேம்பாடு அடையச் செய்யவும், நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்நிறுவனமானது தொடர்புடைய பல்வேறு துறைகளில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்துவதற்கு இயலும் வகையில் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு ஒன்றையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(ஆ) பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் இந்திய மொழிகளின் பயன்பாடு. —

21. மாநில அரசுகள் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை எந்த அளவுக்கு விரைவாக எடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விரைவாக எடுக்க வேண்டும் :—

(i) எந்த ஒரு மாநிலத்திலாவது, அந்த மாநிலத்தில் பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் ஆட்சிமொழியை பயன்படுத்துவதற்கென வேண்டப்படும் அறிவிக்கை இதுவரையில் பிறப்பிக்கப்படாமலிருந்தால், அத்தகைய அறிவிக்கை உடன் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும்;

[1979 மார்ச் 10]

(ii) இத்தகைய பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் ஆட்சி மொழிகளை பயன்படுத்த காலவரையிட்டதொரு திட்டத்தைத் தயாரித்து செயற்படுத்துவதுடன் அந்நோக்கத்திற்காகப் பொறுத்த மான அமைப்பினையும் அளிக்க வேண்டும்;

(iii) ஆட்சிமொழிக்குரிய தட்டச்சுப் பொறிகளைப்பெறவும் பணியிடைப் பயிற்சி அளிக்கவும், படிவங்கள் போன்ற வற்றை மொழி பெயர்க்கவும், அவற்றின் பணியாளருக்கு பார்வை நூல்களைக் கிடைக்க செய்யவுமான நடவடிக்கைகளை இப் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் எடுத்தல் வேண்டும்;

(iv) ஆட்சி மொழித் திட்டத்தை இப்பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் செயற்படுத்த கவர்ச்சியான பக்க உதவிகள் அளிக்கப் பெறுதல் வேண்டும்.

இ. பொதுப்பணிகளில் இந்திய மொழிகளின் பயன்பாடு.

22. மைய அரசினால் மேற்கொள்ளப்பெற்ற முடிவின்படி, மைய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தால் நடத்தப்படுகின்ற அனைத்திந்தியப் பணித் தேர்வுகளில் ஆங்கிலம் நீங்கலாக மற்ற பொருள்கள் அனைத்திற்குரிய வினாத்தாள்களுக்கான மறு மொழியினை அனைத்து மாநிலங்களில் ஆட்சி மொழிகளில் எழுதும் மாற்று மொழித் திட்டத்தை 1978-ல் முழுமையாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். ஆணையரும் இந்த பொருள்களுக்கான வினாத்தாள்களை உரிய அனைத்து மாநிலங்களின் ஆட்சி மொழிகளில் பெற நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும்.

23. அனைத்திந்தியப் பணித் தேர்வுகளில் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் எட்டவாது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தற்கால இந்திய மொழி ஒன்றைக் குறித்த தாள் ஒன்று கட்டாயமாக அமைத்தல் வேண்டும்.

24. லாஸ்பகதூர் சாஸ்திரி தேசிய ஆட்சிக் கழகத்திலும் மாநிலங்களிலும் அனைத்திந்திய பணித் தொகுதிகளைச் சார்ந்த, தகுதிகாண்பருவத்தினருக்கு ஆட்சி மொழிகளில் பயிற்சி அளிப்பதற்கென தற்பொழுதுள்ள வசதிகள் போதுமானதாக இல்லை, மேலும் பயிற்சிக்கென வகை செய்யப்பட்டுள்ள கால அளவும் போதுமானதாக இல்லை. இக்குறைபாடுகள் சரி செய்யப்பட வேண்டும்.

25. அனைத்திந்தியப் பணித் தொகுதிகளைச் சார்ந்த தகுதி காண்பருவத்தினர் தாங்கள் பணியில் சேர்ந்த மாநிலத்தில் ஓராண்டுகால அளவிற்குள்ளாக பொருத்தமானதொரு நிலைப் பட்ட ஆட்சி மொழித் (உயர் இடைநிலை) தேர்வில் தேர்ச்சி பெற

1979 மார்ச் 10]

வேண்டுமது கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்காக பணியிடைப் பயிற்சி அளிப்பதற்கென மாநிலங்களால் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

26. மாநிலங்களாலும், அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைகளாலும் பிற ஆளெடுப்பு முகமைகளாலும் நடத்தப்பெறும் ஆளெடுப்புத் தேர்வுகளில், ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி மற்றதொரு தாளுடன் மாநிலத்தில் ஏற்பளிக்கப் பெற்ற ஏதேனுமொரு இந்திய மொழியிலமைந்த கட்டாயத்தாள் (ஆட்சிமொழி உட்பட) இருத்தல் வேண்டும். மாநிலத்தின் ஆட்சிமொழி யல்லாத மற்ற மொழி ஒன்றினைத் தேர்வு எழுத தேர்ந்தெடுப்பவர்கள் பணியில் சேர்ந்த பின்னர் ஆட்சி மொழியில் குறிப்பிடப்பட தேர்வினை எழுதச் செய்தல் வேண்டும்.

27. ஆட்சிமொழிகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டிய அரசுப் பணியாளர்கள் அவர்கள் 45 வயதை அடைவதற்கு முன்னர் அத்தகைய பயிற்சி அளிக்கப்பட்டால் ஆட்சிமொழிகள் தொடர்பான விதிகளை நடைமுறைபடுத்துவதில் எந்தவித இடையூறும் இருக்காது.

28. அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தாலும், பிற ஆளெடுப்பு முகமைகளாலும் நடத்தப்பெறும் அனைத்து தேர்வுகளில் தேர்வு எழுதும் மொழியாக ஆட்சி மொழிகளை அனுமதிக்கும் மாநிலங்களின் கொள்கையில் சீரான தன்மை இருக்க வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்காக, அனைத்து மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்களும், பிற ஆளெடுப்பு முகமைகளும் ஆளெடுப்புக்குரிய அனைத்துத் தேர்வுகளுக்கும் மாநில ஆட்சி மொழிகளை மாற்று மொழியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

ஈ. சட்டத்துறையின் இந்திய மொழிகளின் பயன்பாடு.

29. ஆறு ஆண்டுக்காலத்திற்குள்ளாக மைய, மாநிலச் சட்டங்கள் மற்றும் அதன் கீழமைந்த விதிகளை மொழிபெயர்க்கும் பணியினை முடிப்பதற்குக் கால வரையிட்டதொரு திட்டத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் முன்னேற்றத்தைக் கண்காணிக்கவும், பணியை மரிப்பாய்வு செய்யவும், நடைமுறைப் படுத்துதலை விரைவுப்படுத்தவும் உயர் அதிகாரக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்.

30. (அ) சட்டங்கள் இரு மொழிகளிலோ அல்லது ஆங்கிலம் மற்றும் மாநில ஆட்சிமொழியிலோ வெளியிடப்பட வேண்டும்.

(ஆ) அவ்வாறு இரு மொழிகளில் வெளியிடப்படும் மைய சட்டங்களின் வெளியீட்டுச் செலவினை மைய அரசு ஏற்க வேண்டும்.

[1979 மார்ச் 10]

31. 1963-ம் ஆண்டைய ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தின் பிரிவு 6-ல் மாநிலச் சட்டங்களை இந்தியில் மொழி பெயர்க்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மொழி பெயர்ப்பு சீராக அமையவும் அதன் தரத்தைப் பேணவும் இப்பணியானது மைய அரசினால் மேற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

32. 1973-ம் ஆண்டைய ஏற்பளிக்கப்பெற்ற மொழி பெயர்ப்பு (மையச் சட்டங்கள்) சட்டங்கள் எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகச் செயற்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

33. (அ) சட்டங்கள் மூலத்திலேயே மாநில ஆட்சிமொழியில் இயற்றப்பட வேண்டும்.

(ஆ) மையச் சட்டங்களை மூலத்திலேயே இந்தியில் இயற்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

(இ) சட்டங்களை இந்தி மொழிகளில் இயற்றப் பயிற்சி அளிப்பதெற்கென நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

(ஈ) இந்திய மொழிகளில் மாதிரி வரைவுகளைக் தொகுக்க வேண்டும். அவை இந்திய மொழிகளைப் பயன்படுத்தும் வரைவு எழுதுபவர்களுக்கு பெரிதும் பயன்படும்.

(உ) இந்திய மொழிகளைப் பயன்படுத்தும் வரைவு எழுதுபவர்களுக்கு ஊக்கமூட்ட அவர்களுக்கு அதிக அளவிலான சம்பள வீதங்கள் போன்றவை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

34. மாநில அரசுகள், மாதிரி தீர்ப்புகளை அவற்றுக்குரிய ஆட்சிமொழியில் தயாரிக்க வேண்டும். மாநில அரசுகள் சட்டச் சொல் அகராதிகளையும் தொகுக்க வேண்டும். மாநில ஆட்சி மொழியிலமைந்த மாதிரி தீர்ப்புகள், சட்டச் சொல் அகராதிகள், மற்றும் சட்டங்கள் போதுமான அளவில் நீதிமன்றங்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.

35. கேர் ஆணையத்தினால் அனைத்திந்திய பரிந்துரைக்கப் பட்ட சொல் தொகுதி பற்றிய கோட்பாட்டினை பந்த ஆணையம் ஏற்றுக் கொண்டது. மேற்கண்ட ஆணையமும், மற்றும் குழுவின் பரிந்துரைக்கிணங்க பெரும் அளவுக்கு இயலும் வகையில் ஒத்த தன்மை அமைகின்றவாறு அனைத்திந்திய சொல் தொகுதியினை உருவாக்க 1960-ம் ஆண்டைய குடியரசுத் தலைவரது ஆணை வகை செய்துள்ளது. இச்சொல் தொகுதியினை ஏற்றுக்கொண்டு பயன்படுத்திய பின்னர் மாநிலங்கள் இச்சொல் தொகுதியிலுள்ள சொற்களைத் தவிர பிற சொற்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. இனி வருங்காலத்திலும் இச்சொல் தொகுதி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

1979 மார்ச் 10]

36. மாநில உயர்நீதி மன்றங்களால் வெளியிடப்பட்ட குறிப்பிடப்படக்கூடிய தீர்ப்புரைகள் மாநில ஆட்சிமொழியில் உயர்நீதி மன்றங்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்.

37. 1963-ம் ஆண்டைய ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தின் பிரிவு-7 தக்கவாறு திருத்தப்பட வேண்டும். அவ்வாறு திருத்தப்பட்டால் உயர்நீதி மன்றங்களால் வெளியிடப்பெறும் தீர்ப்புரைகளை ஆட்சி மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பது கட்டாயமாக அமையாது. தேவைப்படும் பொழுது தீர்ப்புரைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

38. நீதித்துறைப் பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்யப்படுவோருக்கு மாநில ஆட்சிமொழியில் பயிற்சி அளித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு அளிக்கப்பட்டால் அவர்கள் தீர்ப்புரைகள் போன்றவற்றை அந்த மொழியிலேயே வெளியிடக்கூடும்.

39. நீதித்துறையைச் சார்ந்த முதுநிலை அலுவலர்களான கூடுதல் மாவட்ட நடுவர்கள், மாவட்ட நடுவர்கள் போன்றவர்கள் மாநில ஆட்சிமொழியில் திறமை பெறுவதற்கு இயலும் வகையில் ஆய்வரங்குகள் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் அவர்கள் தங்களுடைய பணியை மாநில ஆட்சி மொழியிலேயே நடத்தலாம்.

40. மாநிலங்கள் தங்களுடைய அலுவலர்களை அதாவது வழக்குரைஞர்களை நீதிமன்றங்களில் முடிந்தவரையில் அவற்றின் வழக்குகளை மாநில ஆட்சி மொழியிலேயே வாதிட கட்டளையிட வேண்டும். இதனால் முடிவில் அனைத்துப் பணிகளையும் மாநில ஆட்சிமொழியிலேயே நடத்த இயலும்.

41. மாநில அரசுகள் தங்களுடைய ஆணை உறுதிப் பத்திரங்கள், வாதுரைகள் மற்றும் எழுத்து வடிவிலான வாக்குமூலங்களை ஆட்சி மொழியில் மட்டும் தாக்கல் செய்தல் வேண்டும்; அவ்வாறு செய்வதனால் அத்தகைய பணிகள் முடிவில் மாநிலங்களின் ஆட்சி மொழிகளிலேயே நடைபெறும்.

42. சார்நிலை நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்புரைகள் எழுதுதல், தீர்ப்பாணைகள் அளித்தல் மற்றும் ஆணைகள் அளித்தலானது மாநில ஆட்சிமொழியிலேயே அமையுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

43. பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டக் கல்வியைப் பயிற்றுவதற்கு மாநில ஆட்சிமொழியிலும் பயிற்று மொழியாக கொள்ள ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

[1979 மார்ச் 10]

44. இந்திய மொழிகளைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு தேர்வில் வெற்றி பெற்றதொரு சட்டப்பட்டதாரி ஒரு வழக்குறைஞராகத் தகுதி பெறுவதற்கு முன்னர், ஆங்கிலத்திலமைந்த தொரு தேர்வில் தேர்வு பெற வேண்டுமென்று இந்திய வழக்குரைஞர் மன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட விதி நீக்கப்படவேண்டும்.

45. உச்ச நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் விருப்புத் தேர்வுக் கேற்ப இந்தியைப் பயன்படுத்த அனுமதிப்பதற்கென அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 348-வது பிரிவுக்கூறு தக்கவாறு திருத்தப்பட வேண்டும்.

